ลำดับ	ชื่อผู้ขอแก้	ข้อความที่ขอแก้

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ 31/2489 (สามัญ) สมัยที่ 2 ชุดที่ 4
วันพฤหัสบดีที่ 25 เมษายน พุทธศักราช 2489
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม
เริ่มประชุมเวลา 10.15 นาฬิกา.

ประธานสภา ฯ : วันนี้มีสมาชิกมาประชุม 153 คน เป็นองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดประชุมต่อไป

ระเบียบวาระต่อไปกระทู้ถาม กระทู้ที่ 1 ของนายสิงจา วัชนสิงห์ เรื่องเกี่ยวกับโรคระบาด ถามกระทรวงสาธารณสุข

นายสิงจา วัชนสิงห์ (นะเชียงเหรา) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ดังต่อไปนี้ ด้วยปรากฏว่า โรคระบาด โดยนะเพาะอหิวาตกโรคที่รังหวัดนะเชิงเหรา ได้ระบาดรุนแรงที่สุดเป็นประวัติการณ์ เช่นเมื่อวันที่ 15-16 เมษายน ศกนี้ ที่วัดปากคลองท่าใช่ ได้รัดให้มีงานฌาปนกิจศพพระปลัดขาน ได้มีคนเสียชีวิตเนื่องจากไปเที่ยวเตร่ในงานไม่น้อยกว่า 40 – 50 คน ข้าพเจ้าขอถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขว่า ได้ทราบถึงความร้ายแรงของโรคระบาดที่เกิดขึ้นในครั้งนี้หรือไม่ และมีมาตรการป้องกันและปราบปรามโรคระบาดในงานเทศกาลหรืองานวัดที่จะจัดให้มีในโอกาสต่อไปหรือไม่ เพียงไร

พระยาสุนทรพิทัก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข : ข้าพเจ้าขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกว่าดังนี้ ในเรื่องโรคระบาดที่เกิดขึ้นเนื่องจากงานเทศกาลนั้นทางกระทรวงการสาธารณสุขยังไม่ได้ทราบเป็นทางการ ส่วนข้อเท็จจริงในจำนวนผู้ที่ป่วยเป็นอหิวาตกโรคของจังหวัดนะเชิงเหราในระยะตั้งแต่วันที่ 9 ถึงวันที่ 25 เมษายน นั้น ตาม

1989

น้ำดื่มอาหารการบริโภคที่ไปขายนั้นให้เป็นที่ปลอดภัยตามวิธีการของสาธารณสุขแล้วก็ดีกว่าให้ในขณะนั้นด้วย แต่ว่าในเรื่องนี้ที่รังหวัดไม่ได้บอกเข้ามาให้ในเวลาที่มีงานทางกระทรวงการสาธารณสุขจึงมิได้ส่งเจ้าหน้าที่ไปช่วยเหลือ

นายกีรจา วัชนสินธุ์ (ฉะเชิงเทรา) : ข้าพเจ้าขอสอบถามต่อไปว่าในงานนี้ทางจังหวัดได้บอกเข้ามาขอกำลังช่วยเหลือเจ้าหน้าที่หรือเปล่าเพราะถือว่าเป็นงานใหญ่ไม่ใช่งานเล็กน้อย นี่ประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่งข้าพเจ้าขอสอบถามต่อไปว่า ตามโรงพยาบาลชุมชนที่มีเป็นที่ยังมีผู้ป่วยเป็นอหิวาตกโรคทางกระทรวงได้สั่งจังหวัดให้กวดขันดูแลเป็นพิเศษหรือเปล่า เพราะปรากฏว่าผู้ที่เป็นโรคอหิวาตกโรคในช่วงเวลานี้ มีเป็นจำนวนมากแล้วมีไม่ได้ทำให้หมดสิ้นมักจะไปวางยาพิษ ๆ ไว้เป็นโอกาสให้แมลงวันไปไข่ก่อนแล้วแมลงวันนี้ได้นำเชื้อโรคไปแพร่อีกต่อหนึ่ง แล้วทราบว่างานในวัดนี้มักจะเป็นไปเช่นนั้นคือคนที่ป่วยเป็นโรคอหิวาต์ที่นั่นเมื่อได้นำไปสู่ที่ชักแล้วก็ไม่มีการปกปิดให้มิดแล้วหมู่ที่ยังมีอยู่ ๆ ไม่เพียงพอที่จะป้องกันสัตว์และแมลงวันที่จะไปไข่ก่อนได้ ข้าพเจ้าอยากจะถามว่าทางกระทรวงการสาธารณสุขได้มีคำสั่งกำชับกำชาไปเพียงไรหรือไม่

พระยาสุนทรพิพิธ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข : ในเรื่องที่มีงานนั้นจังหวัดไม่ได้บอกให้กระทรวงทราบดังที่ได้เรียนไว้แล้วเมื่อปีที่แล้วทางการกำลังสอบสวนอยู่ ผู้ที่ป่วยตายด้วยโรคระบาดนั้นเป็นธรรมเนียมอยู่แล้วว่าเจ้าหน้าที่จะต้องจัดการให้เป็นพิเศษว่าศพสามารถเพื่อป้องกันไม่ให้โรคนั้นลุกลามต่อไป อย่างไรก็ดีในเรื่องนี้เมื่อกระทรวงการสาธารณสุขได้ทราบเรื่องจากผู้แทนราษฎรแล้วก็จะได้รีบเจ้าหน้าที่ออกไปสืบสวนเป็นพิเศษ ที่ข้าพเจ้าไม่ได้กล่าวให้จังหวัดเมื่อปีนี้ก็เพราะเหตุว่าเป็นเรื่องที่ไม่ควรจะพูดไปเพราะจังหวัดเขาไม่ได้บอกเข้ามา แล้วเราจะพูดว่าจังหวัดนั้นหย่อนลงไร

ในงานเทศกาลตามงานต่าง ๆ นั้นเราได้มีระเบียบอยู่ว่าเป็นหน้าที่ของทางฝ่ายภูมิภาค จะต้องจัดการควบคุม แต่ที่ว่างานใดเป็นงานใหญ่และมีผู้คนเป็นจำนวนมาก กำลังเจ้าหน้าที่ทางจังหวัดจะไม่พอก็ให้บอกมาทางส่วนกลาง ซึ่งกระทรวงจะได้ส่งเจ้าหน้าที่ส่วนกลางออกไปช่วยเหลือ และโดยฉะเพาะสำหรับจังหวัดฉะเชิงเทรานั้นฉะเพาะในระหว่าง ๒ เดือนมานี้ได้ส่งวัคซีนไปสำหรับป้องกันอหิวาแล้วเป็นจำนวน ๑๖,๐๐๐ ซีซี และก็ได้ส่งแพทย์ออกไปช่วย ๖ คน ด้วยแล้ว

นายกิจจา วัฒนสิงห์ (ฉะเชิงเทรา) : ข้าพเจ้าขอนัดถามว่าโรคระบาดที่เกิดขึ้นในทางจังหวัดจำต้องรายงานให้กระทรวงทราบทุกระยะไป แต่เหตุไฉนในงานนี้จังหวัดจึงยังไม่รายงานให้ทางกระทรวงทราบ เพราะเหตุการณ์ผ่านพ้นมาเป็นเวลาหลายวันแล้ว แล้วนอกจากนั้นข้าพเจ้าขอเรียนถามว่าในงานเทศกาลใหญ่ ๆ เช่นนี้ และโดยฉะเพาะอยู่ใกล้สถิติที่ตั้งจังหวัดเจ้าหน้าที่ได้มีแผนการในการที่จะวางวิธีการป้องกันและปราบปรามอย่างเช่นครั้งอดีตในการที่จะนำสุราเถื่อนและวิธีปฏิบัติตัวแก่ราษฎรที่มาเที่ยวเตร็ดเตร่ในงานผลอดจนการควบคุม การจำหน่ายอาหาร โดยฉะเพาะหาบเร่ที่นำไปขายในงานนี้ ทางเจ้าหน้าที่ได้เอาใจใส่และดูแลเป็นพิเศษหรือเปล่า

พระยาสุนทรพิพิธ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข : ในกรณีที่เกิดขึ้นดังกระผู้ถามนั้นก็เข้าใจว่าทางจังหวัดคงจะต้องรายงานมายังกระทรวงตามระเบียบ หากแต่ว่าการสื่อสารฉะนี้ไม่สะดวกล่าช้า เพราะฉะนั้นเมื่อวานนี้เองข้าพเจ้าได้สอบถามไปทางกรมสาธารณสุขแล้วยังไม่ปรากฏว่าจังหวัดได้มีรายงานมา ส่วนข้อที่ว่าในงานเทศกาลเจ้าหน้าที่จะได้จัดการควบคุมต่าง ๆ คือว่าเป็นระเบียบอยู่แล้วที่จะต้องจัดการดังกล่าวแล้วว่าถ้าหากว่าเป็นงานที่มีผู้อยู่ในชุมนุมชนไม่มากมายนัก เจ้าหน้าที่จังหวัดมีเพียงพอก็จัดการไป ถ้าชุมนุมชนใหญ่ก็ขอกำลังเข้ามาทางกระทรวงก็ได้จัดส่งออกไป ฯ

เราจะส่งคนไปสืบสวนและจัดการให้เรียบร้อยเพราะได้ทราบเหตุเช่นนี้ก็เป็นที่ร้อนใจอยู่แล้วเหมือนกันไม่ใช่จะเป็นที่เย็นใจหามิได้

ทำการแทนประธานสภา ฯ : กระทู้ถามต่อไปของนายประสิทธิ์ ภูมิปัจ เรื่องการช่วยเหลือชาวนา

นายประสิทธิ์ ภูมิปัจ (กำแพงเพชร) : ข้าพเจ้าขอถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดังต่อไปนี้ เนื่องในการที่รัฐบาลขออนุมัติเงินเพื่อใช้จ่ายในกิจการต่อสภา ฯ และสภา ฯ ได้อนุมัติแล้วนั้น ในรายการที่แสดงยอดเพื่อใช้จ่ายนั้นมีอยู่รายการหนึ่งที่รัฐบาลตั้งไว้โดยมุ่งที่จะช่วยเหลือชาวนาด้วยวิธีการหาเครื่องมือซึ่งทำลังที่จะผลิตประการสำคัญคือกระบือ บัดนี้ฤดูทำนาได้ใกล้เข้ามาถึงแล้ว ฉะเพาะอย่างยิ่งในท้องที่จังหวัดกำแพงเพชรซึ่งจะได้ลงมือทำนาในเดือนหน้านี้และเป็นจังหวัดที่ได้รับทราบข่าวในส่วนที่เกี่ยวกับการสูญเสียกระบือไปมากอันเป็นผลเนื่องมาจากโรคระบาด ถึงฤดูทำนาได้ใกล้เข้ามาเช่นนี้ ประกอบทั้งพวกชาวนาเหล่านี้ได้เสียกระบือไปมาก จึงขอถามว่ารัฐบาลจะมีทางที่จะหากระบือเพื่อนำมาใช้ประกอบการนี้ได้หรือไม่ ยิ่งวันเวลาผ่านไปก็ยิ่งใกล้เข้ามามากยิ่งขึ้นจะเป็นทางตัดโอกาสชาวนาผู้ยากจนเหล่านี้ให้ทำนาตามที่เคยประกอบมาแต่เดิมโดยปรกติ ขอถามว่ารัฐบาลจะมีวิธีการอย่างไรเพื่อที่จะเป็นการช่วยเหลือชาวนาผู้ยากให้ได้มีโอกาสประกอบการทำนาในฤดูที่จะมาถึงอันใกล้นี้ หากเขาเหล่านี้ได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลบ้างแล้ว ประโยชน์ในอนาคตก็จะได้เพิ่มพูนขึ้นแก่รัฐบาลเป็นเงาตามตัว ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงใคร่ขอตั้งกระทู้ถามรัฐบาลดังนี้

1. รัฐบาลมีนโยบายที่จะช่วยเหลือชาวนาที่ต้องสูญเสียกระบือไปอย่างไรบ้าง

2. ถ้านโยบายได้มีกำหนดไว้แล้ว ขอทราบว่ารัฐบาลได้ดำเนินการไปตามนโยบายอย่างไรบ้าง เมื่อใด

3. โดยฉะเพาะจังหวัดกำแพงเพชรอันเป็นจังหวัดที่ต้องถูกคุกคามโดยโรคระบาด

จนเป็นเหตุให้ต้องเสียกระบือไปมาก บางรายไม่มีเหลือเอาเสียทีเดียว รัฐบาลจะมีทางช่วยเหลืออย่างไรบ้าง ถ้ามีทางจะช่วยได้เมื่อไร เพราะฤดูทำนาจะเริ่มในเดือนหน้านี้

๔. โดยฉะเพาะโรคระบาดสัตว์ที่กำลังคุมความอยู่ขณะนี้ รัฐบาลได้ทราบบ้างหรือเปล่า เมื่อได้ทราบแล้วได้ปฏิบัติช่วยเหลืออย่างไร

นายทวี บุณยเกตุ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ : กระทรวงเกษตราธิการขอตอบว่า สำหรับปัญหาข้อ ๑ ในเรื่องการที่รัฐบาลจะช่วยซื้อกระบือให้ชาวนานั้น โดยเหตุที่รัฐบาลนี้ให้เล็งถึงส่วนสำคัญในท้องที่ภาคกลางซึ่งมีจำนวน ๒๕ – ๓๐ จังหวัดด้วยกัน ในการซื้อกระบือนี้ รัฐบาลได้ทำสองทาง ทางหนึ่งส่งเจ้าหน้าที่ไปซื้อตามจังหวัดต่าง ๆ และทางภาคอิสานซึ่งมีกระบือเหลือเฟือพอที่จะส่งให้ภาคกลางได้โดยรัฐบาลกำหนดเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเวลานี้กำลังทำการซื้ออยู่ และจะได้อย่างน้อย ๕,๐๐๐ ตัว นอกจากนั้นยังให้พ่อค้าต่าง ๆ ที่นำกระบือมาส่งภาคกลางทุกคนได้นำกระบือมาขึ้นเกินกว่า ๕ ตัว รัฐบาลก็จะให้เสื้อผ้าฟรี ๑ ชุด ถ้านำมาได้ ๑๐๐ ตัวรัฐบาลก็จะให้เสื้อผ้าสูงขึ้นอีก จากผลที่ปรากฏในเวลานี้ได้มีกระบือ ๕ พันตัวไหลมาภาคกลางแล้ว ส่วนท้องที่อื่น ๆ นอกจากภาคกลางซึ่งอยู่ห่างไกลจากการทำนานั้นก็ไม่ได้อยู่ในข่ายดังว่านี้ด้วยประการหนึ่ง ซึ่งทั้งนี้รัฐบาลไม่ได้เพ่งเล็งพอเป็นพิธี แต่ถ้าท้องที่ใดจะขอความช่วยเหลือจากรัฐบาลแล้วก็โปรดติดต่อกับเกษตรจังหวัดหรือกรมปศุสัตว์ซึ่งรัฐบาลพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือทุกอย่าง

นายประสิทธิ์ ฐานิจ (ก่าแพงเพชร) : ข้าพเจ้าขอชี้แจงต่อไปว่า ตามโครงการณ์ของรัฐบาลนี้จะช่วยเหลือชาวนาในภาคกลางทั้งหมด ๓๒ จังหวัด โดยฉะเพาะ

ส.31/09

1992

จังหวัดกำแพงเพชร[illegible] ข้าพเจ้าขอยืนยันข้อเท็จจริงว่า เป็นจังหวัดที่ทำนาเป็นส่วนใหญ่มากและทำนามีผลผลิตจังหวัดอยู่ใกล้เคียงกันเท่าที่เป็นมาแล้วพึ่งตัวเองเป็นอันมาก ไม่ได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาลแม้แต่น้อยเลย เราต้องอาศัยดินฟ้าอากาศเป็นเวลานานเหลือเกิน ถ้าปีไหนฝนฟ้าอากาศปรวนแปรปีนั้นข้าวก็ย่อมไม่ได้ และโดยฉะเพาะปีนี้เป็นปีที่ข้าวแร้นแค้นที่สุด นอกจากธรรมชาติบีบคั้นแล้ว พวกชาวนาชาวไร่ต้องสูญเสียกระบือเป็นจำนวนมาก ขอเรียนถามว่าโดยฉะเพาะกำแพงเพชรเป็นจังหวัดหนึ่งซึ่งจะถือว่าเป็นจังหวัดซึ่งมีส่วนสำคัญในการเพาะปลูกข้าวเป็นจำนวนมากอยู่ เช่นนี้รัฐบาลจะไม่ยอมแก้ไขหรือที่จะช่วยเหลือในเรื่องซึ่งขาดแคลนเวลานี้เทียวหรือ หรือว่ารัฐบาลจำเป็นจะต้องให้ทางการได้ร้องขอเข้ามาก่อนความช่วยเหลือก่อน แล้วรัฐบาลจะดำเนินการช่วยเหลือไปหรืออย่างไร ถ้ามากว่าจะให้ทางการร้องขอมาแล้ว ข้าพเจ้าขอยืนยันว่าข้าพเจ้าขอรับด้านในนามของราษฎรที่นั่นว่าพวกเรามีความขาดแคลนในเรื่องกระบือนี้ ที่ที่ไม่มีพ่อค้ากระบือไปถึงโดยเหตุว่าโจรผู้ร้ายชุกชุมมากจึงไม่มีพ่อค้าไป เพราะฉะนั้นขอความกรุณารัฐบาลส่งเคราะห์ชาวจังหวัดกำแพงเพชรจะได้หรือไม่

นายทวี บุณยเกตุ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ : ข้าพเจ้าจะรับไปทำการให้

ทำการแทนประธานสภา ฯ : ต่อไปขอเชิญนายเถลม บุณฑริ เรื่อง วาตภัยที่นครสวรรค์

นายเถลม บุณฑริ (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าขอถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้ ด้วยเมื่อวันที่ ๒๘ เดือนก่อนเกิดวาตภัยที่บริเวณที่ตั้งจังหวัดในเขตศรีเทพบาล และสถานีรถไฟ ปีที่ทำการของรัฐบาล

วัดวาอาราม และบ้านเรือนของราษฎรเสียหายเป็นอันมาก เรื่องนี้รัฐบาลได้ดำเนินการช่วยเหลือไปแล้วอย่างไร

พ.อ. ชวน เชาวลิตสงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : กระผู้ถามของท่านสมาชิกนี้ กระทรวงมหาดไทยได้รับแล้วก็พร้อมที่จะตอบให้นานแล้ว แต่ไม่มีโอกาสที่จะตอบ คือเมื่อเกิดเหตุพายุพัดขึ้นแล้วก็ปรากฏว่ามีบ้านเรือนราษฎรและวัดวาอารามเสียหายบ้าง ทางฝ่ายปกครองประจำจังหวัด และคณะกรรมการจังหวัดก็ได้ออกไปจัดการสอบสวนและช่วยเหลือราษฎร และได้รายงานมายังกระทรวงมหาดไทยในวันรุ่งขึ้น และภายหลังต่อมาก็ได้รับรายงานเพิ่มเติมรายละเอียดปรากฏว่าบ้านเรือนราษฎรนั้นที่หลังคาพังไปก็ได้ไปอาศัยอยู่บ้านญาติพี่น้องอยู่ และที่หลังคาแตกบ้างก็ได้ซ่อมแซมเป็นที่เรียบร้อย ไม่มีการเสียค่าใช้จ่ายประการใด

ท้าการแทนประธานสภา ฯ : กระผู้ถามต่อไป ของนายประยูร วิมุกตายน เรื่องการปราบปรามโจรผู้ร้าย

นายประยูร วิมุกตายน (เชียงราย) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระผู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้ ขณะนี้ได้มีโจรผู้ร้าย เช่นการลักทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์ เกิดขึ้นในท้องที่อำเภอต่าง ๆ จังหวัดเชียงราย รัฐบาลทราบหรือไม่ จะคิดแก้ไขปราบปรามให้สงบราบคาบได้เมื่อใดหรือไม่

พ.อ. ชวน เชาวลิตสงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : เรื่องโจรผู้ร้ายชุกชุมนั้นก็ได้เป็นที่ทราบกันอยู่ทั่วไป และรัฐบาลก็ได้พยายามอย่างแน่นอน แล้วก็ได้ดำเนินการจัดการวางแผนการปราบปรามโจรผู้ร้ายโดยให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองและตำรวจประสานงานกันอย่างจริงจัง แล้วเมื่อย้ายกันไปปราบปรามโจรผู้ร้ายในถูกแล้ง ก็แยกย้ายกันไปตามจุดต่าง ๆ และปรากฏว่าการดำเนินการ

อย่างนี้ก็ทำให้การดำเนินของผู้ร้ายเหล่านั้นต้องหยุดระงับลง และพยายามสืบสวนจับกุมตัวผู้ร้าย ฉะเพาะในท้องที่จังหวัดเชียงรายนี้มีเช่นเดียวกับจังหวัดอื่น ๆ และขณะนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจและตำรวจอำเภอพยายามร่วมมือกันเพื่อตรวจตราสถานการณ์ปราบปรามโดยเข้มแข็งที่เดียวอยู่แล้ว

นายประยูร วิมุกตายน (เชียงราย) : ข้าพเจ้าขอชี้แจงไปว่า เวลานี้เป็นที่เลื่องลือเช่นเป็นทหารญี่ปุ่นดี ฉะเพาะจังหวัดเชียงรายมีเป็นจำนวนมากมาย รัฐบาลทราบหรือไม่ จะจัดปราบปรามเฉียบขาดได้เมื่อไร

ทำการแทนประธานสภา ฯ : นี่ดูเหมือนจะไม่อยู่ในกระทู้ ขอให้ถามอย่างอื่น

นายประยูร วิมุกตายน (เชียงราย) : คือเรื่องนี้เลื่องลือยังเรี่ยราดอยู่ เป็นเครื่องมือของโจรผู้ร้าย รัฐบาลคิดจะปราบปรามให้สงบราบคาบได้หรือไม่

พ.อ. ช้วน เชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : เหตุการณ์ทางจังหวัดเชียงรายนอกเรื่องผู้ร้าย แต่อาจจะเป็นเครื่องมือของผู้ร้าย คือเรื่องเงื่อนนั้นข้าพเจ้าขอตอบว่า อยู่ที่คนดีก็มี คนร้ายก็มี ส่วนปัญหาคนที่เกี่ยวกับอาวุธต่าง ๆ นี้รัฐบาลกำลังพิจารณาอยู่

นายประยูร วิมุกตายน (เชียงราย) : ข้าพเจ้าขอชี้แจงไปว่า รัฐบาลจะดำริหรือไม่ที่จะจัดหาอาวุธเป็นกลหรือเป็นคาไบน์ให้แก่นายบ้านหลวงหรือนายอำเภอเพื่อป้องกันได้ทันท่วงทีในการปราบปรามโจรผู้ร้ายจะได้หรือไม่

พ.อ. ช้วง เชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : เวลานี้ทางจังหวัดต่าง ๆ ได้ติดต่อขอปืนระยะนี้เข้ามา และกระทรวงมหาดไทยกำลังดำเนินการอยู่แล้ว

ทำการแทนประธานสภา ฯ : กระทู้ถามต่อไป ของนายทิม ภูริพันธ์ เรื่อง ปลัดอำเภอประจำตำบล

นายทิม ภูริพันธ์ (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ กระผมขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้ ตามที่รัฐบาลได้สั่งโอนปลัดอำเภอประจำตำบลไปให้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ โดยตกลงจะโอนอัตราเงินเดือนไปด้วยนั้น ครั้นต่อมาได้สั่งยุบตำแหน่งปลัดอำเภอประจำตำบลเสีย เป็นอันว่าบุคคลจำพวกนี้จะต้องถูกออกจากราชการ จึงขอทราบว่า

1. เมื่อตกลงจะโอนไปให้กระทรวงทบวงกรมอื่นแล้ว เหตุใดจึงไม่โอนไป รัฐบาลมีความจำเป็นหรือเหตุผลอย่างไร จึงสั่งยุบปลัดอำเภอประจำตำบลนี้เสีย

2. รัฐบาลมีหลักเกณฑ์ในการยุบหรือปลดบุคคลจำนวนน้อยอย่างไร บุคคลที่ถูกปลดเพราะยุบนี้มีจำนวนเท่าไร

3. รัฐบาลทราบหรือไม่ว่า ปลัดอำเภอประจำตำบลหลายคน ได้บำเพ็ญหน้าที่ของตนเป็นอย่างดียิ่ง บางคนถึงล้มตายไปทำงานรักษาเพื่อรัฐบูรณ์ แต่ครั้นแล้วก็มายุบเสีย รัฐบาลเห็นเป็นการยุติธรรมดีแล้วหรือ

4. รัฐบาลได้เตรียมการที่จะช่วยเหลือบุคคลที่ถูกยุบนี้ไว้อย่างไรหรือไม่

พ.อ. ผ่วน เขวงศักดิ์-สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ปลัดอำเภอประจำตำบล รัฐบาลนี้ไม่ปรารถนาที่จะยุบโดยพิจารณาจะใช้ให้ทำหน้าที่อย่างอื่น ซึ่งเวลานี้ก็กำลังพิจารณาอยู่

นายทิม ภูริพันธ์ (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ ข้าพเจ้าอยากจะทราบเป็นคำรบ ๆ ว่าที่จะให้ทำหน้าที่อย่างอื่น พอจะมีหัวข้อทราบได้เป็นเรื่อง ๆ บ้างหรือไม่ และที่สั่งโอน

ไปยังกระทรวงทบวงกรมอื่นจะเรียกคืนมาหรือจะให้อยู่ทำต่อไป

พ.อ. ม้วน เขวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ผมจะขอบอกได้ดังนี้ คือปลัดอำเภอประจำกิ่งอำเภอนี้จะโอนไปให้กระทรวงอื่น ทางกระทรวงมหาดไทยจะเรียกคืนมาแล้วจะได้ร่วมมือกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่จะให้เข้าไปมีส่วนร่วมในทางด้านการพัฒนาอำเภอแล้วจะให้ทำในเรื่องสถิติด้วย นอกจากนั้นรัฐบาลมีความประสงค์ที่จะให้มีเงินกองทุนสำหรับพัฒนาอำเภอ—กิ่งอำเภอต่าง ๆ ซึ่งในนโยบายรวมนี้ยังไม่ได้บรรจุลงก่อสภา เพราะฉะนั้นก็รับได้ว่าในขณะนี้จะได้ดำเนินการและอนุมัติเงินให้ประโยชน์ดังกล่าวแล้ว

ท่านประธานสภา ฯ : กระผู้ต่อไป ของนายกฤษฎ์ สงวนวงศ์ เรื่อง บ่อน้ำสาธารณะ

นายกฤษฎ์ สงวนวงศ์ (ลพบุรี) : ข้าพเจ้าขอถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสาธารณสุขตั้งต่อไปนี้ จังหวัดลพบุรีในฤดูแล้ง ราษฎรได้รับโรคภัยไข้เจ็บจากน้ำบริโภคเป็นอันมาก จึงขอทราบว่ารัฐบาลมีนโยบายที่เกี่ยวกับการก่อสร้างบ่อน้ำสาธารณะที่จังหวัดนี้อย่างไรบ้าง

พระยาสุนทรพิพิธ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสาธารณสุข : กระทรวงการสาธารณสุขขอตอบท่านสมาชิกดังต่อไปนี้ การสร้างบ่อน้ำโดยปรกติควรสร้างด้วยเงินบำรุงท้องที่ แต่เพราะบางท้องที่มีรายได้และมีความต้องการมาก รัฐบาลจึงเข้าช่วยเหลือในการนี้โดยให้เงินงบประมาณบ้างหรือเงินเรี่ยไรบ้าง ซึ่งนโยบายนี้รัฐบาลคงถือปฏิบัติต่อไป แม้ในจังหวัดลพบุรีก็ทำนองเดียวกัน และละเพาะจังหวัดอื่นรัฐบาลได้จ่ายเงินให้สร้างบ่อน้ำแล้วรวมทั้งสิ้น ๑๘ แห่ง

นายกฤษฎ์ สงวนวงศ์ (ลพบุรี) : ข้าพเจ้าขอประทานชี้แจงว่า ที่ว่า

๘๘ แห่งนั้นในอำเภอใดบ้าง ข้าพเจ้าก็ยินดี อำเภอบ้านหมี่ โคกสำโรง ไชยบาดาล ไม่มีบ่อน้ำ

พระยาสุนทรพิพิธ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสาธารณสุข : จำนวนที่สร้าง ๘๘ แห่งรวมทั้งบ่อและสระ จะเป็นอำเภอใดเท่าใดข้าพเจ้าไม่ได้นำบัญชีมาด้วย เพราะเห็นว่าเป็นสิ่งปลีกย่อย แต่ที่อำเภอบ้านหมี่ ข้าพเจ้าเห็นว่าแก้ไขมานานหลายปีแล้ว ทางการได้จ่ายเงินสร้างบ่อน้ำขนาดใหญ่ให้ที่เดียว นอกจากนั้นขอเรียนว่าในการช่วยเหลือให้ราษฎรมีน้ำบริสุทธิบริโภคในฤดูแล้งนั้น สำหรับจังหวัดลพบุรีอำเภอบ้านหมี่ก็ยังได้น้ำจากทางรถไฟ คือว่าทางรถไฟได้ช่วยจ่ายน้ำให้แก่ราษฎรตามที่มีกำลังพอจะจ่ายให้ได้ นอกจากนั้นเวลาที่เกิดความแห้งแล้งขึ้นจริง ๆ แล้ว ทางรถไฟยังได้เคยขอร้องกับกรมรถไฟให้นำน้ำจำหน่ายแก่ราษฎรด้วย โดยฉะเพาะที่บ้านหมี่คืออำเภอบ้านหมี่นี่แหละ

นายกฤษฎ์ สงวนวงศ์ (ลพบุรี) : ข้าพเจ้าขอทราบอย่างตรง ๆ ว่า อำเภอไชยบาดาล และโคกสำโรง ไม่มีบ่อและสระ ท่านรัฐมนตรีจะสร้างบ่อและสระให้ได้ไหม ส่วนบ้านหมี่ก็มีของเอกชนเท่านั้นซึ่งต้องขายในราคาแพง เรื่องน้ำรถไฟก็ต้องขายเหมือนกัน

พระยาสุนทรพิพิธ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสาธารณสุข : สำหรับที่อำเภอไชยบาดาลนั้น ในหลักการพิจารณาสร้างบ่อน้ำและสระน้ำไม่ใช่ว่าทางรัฐบาลไปชี้ให้ขุดแน่นอนแล้วสร้างที่นั่นที่นี่ เป็นแต่จังหวัดของเสนอประมาณเข้ามา กระทรวงมหาดไทยก็แบ่งเงินให้ การสร้างตำบลไหนอำเภอไหนก็เป็นหน้าที่ของฝ่ายจังหวัดพิจารณา เรื่องเป็นเช่นนั้น

ท่านการแทนประธานสภา ฯ : หมดเวลาตอบปัญหาแล้ว

วาระต่อไปพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อจากเมื่อวานนี้

10.43 น. นายเสวตร์ เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : เมื่อวานนี้ได้มีการอภิปรายกันหลายเรื่อง ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะฉะเพาะเรื่อง ไม่ใช่พูดเรื่องนั้นเรื่องนี้ เมื่อวานนี้ท่านประธานกรรมาธิการบอกสภาว่าที่ให้ไปเขียนมาใหม่ มาตรา 68, 69, 70 และ 56 นั้น ท่านกรรมาธิการมีความเห็นไม่ลงรอยกันเลยร่างไม่ได้ จึงขอความเห็นสภาว่าจะทำอย่างไร เป็นหน้าที่ของสภาเราควรทำอย่างไรกับสามสี่มาตราที่ยังเหลืออยู่นั้น มาตราสำคัญที่สุดคือมาตรา 68 ซึ่งว่าด้วยการให้ความไว้วางใจแก่รัฐบาล ซึ่งท่านร่างให้แก่สภาผู้แทนและรัฐสภามีอำนาจร่วมกัน เราควรอภิปรายกันในเรื่องนี้ว่าเราจะแก้ไขอย่างไร แต่การที่จะเอามาตรา 56 มาพูดอีกนั้นหรือคือว่าเป็นโมฆะ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย เพราะมาตรานี้เราลงมติสับไก่ให้เป็นไปตามนั้นแล้วจะมาแก้กันอีกทีก็ไม่ยอม เพราะเป็นเรื่องประชาธิปไตยที่เสียงข้างมากเป็นเกณฑ์ เมื่อเสียงข้างมากเป็นอย่างนั้นก็อย่างนั้น สำหรับมาตรา 68, ๑๑56 นั้นคนละเรื่อง แต่ที่ท่านว่าเป็นเรื่องเดียวกันก็เป็นเรื่องเดียวกันเพราะมาตรา 56 นั้นเป็นเรื่องถอดถอน มาตรา 68 เป็นเรื่องแต่งตั้ง แต่จะว่าเป็นเรื่องเดียวกันก็เป็นเรื่องความไว้วางใจ แต่เป็นคนละประเด็น การลงมติในมาตรา 56 ข้าพเจ้าไม่คิดว่าเป็นการลงมติในมาตรา 68 ถึงหากว่ากรรมาธิการจะแก้มาว่าให้อยู่ที่สภาผู้แทนเป็นผู้ที่ให้ความไว้วางใจได้ สภานี้ก็ต้องลงมติอีกหนหนึ่งเหมือนกันนั่นแหละ ออโตเมติค มาตรา 68, 69 นั้นเป็นออโตเมติคก็ยกไปด้วยกัน เมื่อพฤฒสภาไม่มีอำนาจแล้วก็ต้องแก้ในมาตรา 56 แต่มาตรา 68 นี้แก้ให้ลงกันไม่ได้ เพราะคนละประเด็น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าเราควรจะอภิปรายกันเพียงนี้ ซึ่งสภาจะเห็นอย่างไรก็เป็นเรื่องของมติเสียงข้างมาก

เป็นเกณฑ์ ถ้าลงมติกันเป็นหัวมงกุฎท้ายมังกร เป็นเรื่องของประชาธิปไตยเสียงข้างมากตามระบอบประชาธิปไตย เมื่อเป็นเช่นนี้ข้าพเจ้าขอเรียนท่านประธานว่าจะตั้งประเด็นอย่างที่ว่านี้ไหม แล้วถ้าถูกก็อภิปรายไป เมื่ออภิปรายเสร็จแล้วลงมติว่าจะเอา มาตรา 68 เป็นอย่างไร ข้าพเจ้าไม่ใช่พรรคไหน การแก้รัฐธรรมนูญไม่ควรมีปาร์ตี้คุมครองตัว ไม่ใช่พวกเกมีนูหนูมีปีก ควรเป็นพรรคอิสสระ.

10.46 น.

ม.ร.ว. ศิลกุมภี ปราโมช (พระนคร) : ก่อนที่ข้าพเจ้าจะอภิปรายต่อไป ข้าพเจ้าขอเรียนให้ท่านประธานทราบเสียก่อนว่า ข้าพเจ้าขอแสวงบุญในฐานะเป็นสมาชิก เพราะการกระทำของข้าพเจ้าที่ล่วงมาแล้วจากกรรมาธิการนั้นแสดงอยู่แล้ว เพราะเหตุว่าท่านกรรมาธิการผู้หนึ่งอภิปรายว่า การที่กรรมาธิการคนใดคนหนึ่งจะถูกยื่นอภิปรายไม่มีผลถูกยื่นอภิปรายกรรมาธิการเลย เพราะฉะนั้นการอภิปรายในฐานะกรรมาธิการก็ไม่ผล ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าขออภิปรายในฐานะเป็นสมาชิกผู้หนึ่ง ขอประธานจับเวลาไว้ จะพูดเพียง 15 นาที ข้าพเจ้าเป็นกรรมาธิการส่วนน้อยที่เข้าใจว่าเมื่อวันที่สภาได้ลงมติรับในมาตรา 56 นั้นมีความสำคัญไปโยงไปถึงมาตรา 68, 69 ข้าพเจ้าเข้าใจว่าในการลงมตินั้น สภานี้ได้แสดงเจตนาที่จะจัดอำนาจของพฤฒสภาในการที่จะไว้วางใจรัฐบาล ข้าพเจ้าเข้าใจอย่างนี้ และเมื่อเกิดปัญหาขึ้นก่อนเมื่อเราอภิปรายถึงมาตรา 68 ข้าพเจ้าก็ได้ตั้งข้อสังเกตหลังจากท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงในสภานี้ว่า มาตรา 56 นี้มีความสัมพันธ์กับมาตรา 68 เพราะสภานี้ได้รับมาตรา 56 ไปแล้ว มีความว่า ในประเด็นพฤฒสภาเป็นผู้ถวายคำแนะนำพระบรมราชโองการในการตั้งนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีร่วมกับประธานสภาผู้แทน เมื่อเป็นเช่นนี้ข้าพเจ้าขอตั้งข้อสังเกตขึ้นเพียงว่า ความเข้าใจของข้าพเจ้าจะผิดหรือไม่

2000

ถูกประการใด ~~มาตรา 56/มีผลเช่นเดียว~~ ข้าพเจ้าเข้าใจว่ามาตรา 56 นั้นเป็นสิ่งที่ต้องให้กรรมาธิการแก้มาตรา 68, 69 ให้เข้าใบมาตรา 56 เมื่อข้าพเจ้าขอทำความเข้าใจกับสภา ในที่สุดรัฐบาลถามประธานสภาอย่างที่ท่านนายกแก้ไขอีกในสภา เมื่อวานนี้ ในที่สุดสภาลงมติรับมาตรา 68, 69 ไป/~~ที่ประชุมกรรมาธิการฯ~~ และตอนนี้ ข้าพเจ้าได้ดูรายงานการประชุมเหมือนกัน ของประหานโหน จะเอามาอ่านเพราะอะไร ก็อะไรดูไม่แน่ไปหมด แล้วก็เหมือนท่านประธานและรายงานการประชุมเป็นม่านโพร่ม โพรงของข้าพเจ้าในเรื่องนี้ เมื่อ/~~ที่~~ได้ลงมติแล้ว ท่านสมาชิกผู้หนึ่ง ของประหานโหน คือคุณทองเปลว ฉิมชื่นยืนขึ้นขอสังเกตของให้กรรมาธิการรับมาตรา 65 ไม่มีวาระเสียด้วยว่า ร่างให้ถูกต้อง การรับมาตรา 65 ไปแก้เพราะเรื่องเกี่ยวโยงกันไปหมด ยิ่งรันนั้นข้าพเจ้าคิดว่าคุณทองเปลวก็เข้าใจอย่างข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็อ้างอย่างนี้ในกรรมาธิการ ข้าพเจ้าขอแถลงข้อเท็จจริงเพื่อให้เป็นธรรมแก่ตัวข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้าอ้างว่าข้าพเจ้ามีความเห็นเช่นนี้จะผิดหรือถูกไม่ทราบ มติของสภาเป็นเช่นนี้ ข้าพเจ้าเป็นเสียงข้างน้อย เพราะฉะนั้นเสียงข้างมากในกรรมาธิ การเห็นว่ามติของสภามิได้มีความอย่างที่เข้าใจ ข้าพเจ้าก็เรียนว่าข้าพเจ้าไม่สามารถจะอยู่ในคณะกรรมาธิการได้ก่อไปอีก เมื่อข้าพเจ้ามีความเห็นเชื่อมั่นอย่างนี้แล้ว ข้าพเจ้าจะร่างมาตรา 68,69 ร่วมกับกรรมาธิการโดยทางอื่นทางใดไม่ได้ นอกจากความเชื่อถือ ที่ถูกโดยบริสุทธิ์ใจของข้าพเจ้าว่ามติของสภาเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าก็ถอนตัวออก เพราะอยู่ไปก็จะเป็นเครื่องกีดขวางการพิจารณา ข้าพเจ้าอยากให้การพิจารณาของคณะกรรมาธิการเป็นไปโดยเรียบร้อย ไม่ต้องให้ข้าพเจ้าไปอยู่เป็นเสี้ยนหนาม เป็นแต่ว่าจะถามสภาดูใหม่ ข้าพเจ้าก็ยอม ยังไม่ออกจากกรรมาธิการ จะถามสภาดูใหม่ ถ้าเป็นเช่นนี้ ข้าพเจ้าเคารพมติของสภา ความเห็นส่วนตัวของข้าพเจ้าในเรื่องสภาสูง สภาล่าง เป็นอย่างไร———

เป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่เมื่อสภาลงมติไปแล้วลงมติให้ตัดอำนาจฝ่ายบริหารไว้ว่าง ไรขึ้นมาก็ไม่ว่ากันอีก ๆ ข้าพเจ้าก็ยังปฏิบัติตามนั้น ท่านประธานสภา ๆ ท่านกับข้าพเจ้าเคยเป็นทหารมาด้วยกัน ไปสงครามรบศัตรูมาด้วยกันหลายครั้ง เสียงความสัมพันธ์ระหว่างลูกผู้ชายที่จะมีอะไรค้อนกันได้ไม่มีอะไรเกินกว่านี้ โดยเฉพาะข้าราชการรู้มาแล้วท่านรู้จักดีว่าคำสั่งนั้นคืออะไร ข้าพเจ้าถือว่ามติของสภานั้นเป็นเหมือนกับคำสั่งผู้บังคับบัญชาทหาร ข้าพเจ้าเป็นทหารในเวลา เวลาส่วนตัวจะมีอย่างไร เมื่อผู้บังคับบัญชาสั่งแล้ว ซ้ายหันก็ซ้ายหันตาม ขวาหันก็ขวาหันตาม เดินตามไป จะไปปฏิบัติอย่างอื่นไม่ได้ ในการพิจารณาวาระที่ ๒ นี้ ข้าพเจ้าแสดงความเห็นได้เต็มที่ เพราะถือว่าสภายังไม่ได้ลงมติให้เป็นไปในทางใด และเมื่อลงมติแล้วข้าพเจ้าต้องถือตามคำสั่งของสภา ข้าพเจ้าได้ชี้แจงความเข้าใจกับท่านประธานแล้วเสร็จแล้วเมื่อวานนี้ ข้าพเจ้าก็ได้ยินสมาชิกอภิปรายว่า ท่านประธานได้แถลงนอกสภาอันหนึ่งในมีรายงานบันทึก ข้าพเจ้าขอยืนยันว่า ถ้าท่านประธานจะแถลงนอกสภาแล้วระยะเวลาข้างหน้าที่ตามไปด้วยเรื่องซ็อคแอนด์ จะได้เป็นประโยชน์ นี่ข้าพเจ้าพูดกับท่านประธานเท่านั้น และท่านประธานก็เป็นรัฐมนตรีร่วมโพธิ์ร่วมไทรของข้าพเจ้า นอกนั้นเรื่องไม่มีหรือไม่ได้พูดแล้ว กรรมาธิการก็เคยบอกกับข้าพเจ้าว่าอย่าไปเชื่อไม่มีอะไรจริงจังก็ไม่ได้มาแล้ว ข้าพเจ้ามีท่านประธานเป็นที่พึ่งอีกคนหนึ่งท่านประธานยังคำข้าพเจ้าสักเล็กน้อย เรามาปรึกษากันว่าในที่ของสภาเมื่อวันที่แล้วมาว่าอย่างไร กรรมาธิการและสมาชิกได้ประชุมร่วมกันในการมีสภาอาจุโสระบัดชี้ให้ความไว้วางใจแก่รัฐบาลนั้นจะมีหรือไม่ เพราะเหตุใด ข้าพเจ้าต้องอภิปรายในทางเหนือมด้วย เรื่องความเป็นธรรมชาติของข้าพเจ้าเมื่อสภาลงมติไม่รับหลักการ รับลงมติมาตรา ๘๐ แก้ไขว่าให้ตัดสภาออกแล้ว ก็หมายความว่าในการเป็นกอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจคณะรัฐมนตรีเป็นอำนาจของสภา

ผู้แทนแต่ฝ่ายเดียว สภาอาวุโสหากมีสิทธิ์ยับยั้งมาเกี่ยวข้องด้วย ก็ จะเป็นเช่นนี้ ถ้าสภาเป็นคนให้ความไว้วางใจต่อรัฐบาลเมื่อถอนจะตั้งรัฐบาล ข้าพเจ้าเห็นไม่ยอม เห็นเป็นการขัดกัน ถ้าเราจะทำอะไรสองต่อให้ชัดเจน ถ้าทำอย่างเดียว อีกอย่าง ๆ ตัวมันจะเสียหายที่หลัง ความที่ให้ประชาชนออกเสียงข้าพเจ้าบอกที่หลัง ข้าพเจ้าคอยรับฟังก็ใช่อ้างเหตุผลอย่างเดียวกันหมด เหมือนผู้ชายสาวเขาต้องเห็นใจกันรับรู้ อยู่กินด้วยกันแล้วจะหย่ากันก็เองก็เอาเถอะ แต่การมีสิทธิ์ยับยั้งเหมือนสมาชิกนครสวรรค์อภิปรายแล้วในวันแรกของความไว้วางใจ สภาอาวุโสให้ 80 เสียง สภาล่างได้มา 70 เสียงซึ่งให้ 60 เสียง รวมได้ 140 เสียงถึงเป็นรัฐบาลได้ แต่เสียงในสภาล่างที่ไม่ไว้วางใจรัฐบาลเหลือ 110 เสียง ในการเปิดอภิปรายทั่วไป ก็ชนะ 110 เสียงต่อ 60 เสียงในสภาผู้แทนเท่านั้น ก็จะเป็นเสถียรภาพไม่ให้รัฐบาลล้มลุกคลุกคลาน ข้าพเจ้าเห็นว่าจะล้มลุกคลุกคลานกันยุ่งไปอีก ที่ว่าถ้าเรียนอย่างนี้ไม่ใช่ผู้ชายลูกสาว เท่ากับเอาลูกสาวขายให้แก่แขก การเรียนเช่นนี้ข้าพเจ้าขอเรียนท่านประธานว่าใช้ไม่ได้ ปิดหลักการ เป็นเรื่องอันตรายอย่างใหญ่ ถ้าส่งสาวลูกสาวแล้วอย่าทำเป็นอันขาดทีเดียว ข้าพเจ้าขอเรียนท่านประธานอย่างนี้ เท่ากับปล่อยรัฐบาลเข้าคงเสือ ท่านจะรับประกันอะไรได้ แล้วอีกอย่างหนึ่งรับนั้นการอภิปรายนั้นเอง ท่านกรรมาธิการผู้หนึ่งบอกว่ามาตรา 54 นั้นเป็นแก่เรื่องหลักการว่ารัฐสภามีอำนาจควบคุมการบริหาร คือการตั้งกระทู้ถามและการให้ความไว้วางใจ ถ้าสภาตัดอะไรออกบ้างก็เชิญเถอะ แต่กรรมาธิการเองบอกว่าถือเป็นหลักฐานไม่ได้แล้ว แต่ผู้ชายก็ไม่ได้เข้าประชุมวันนี้ เป็นอันว่าไม่ต้องเชื่อคำอภิปรายของกรรมาธิการอีกต่อไปถึงข้าพเจ้าเคยอภิปรายในกรรมาธิการก็ไม่ต้องเชื่อ ถือเป็นโมฆะหมด แต่ข้าพเจ้าขออภิปรายว่าเมื่อมีอำนาจตั้งกระทู้ถาม ข้าพเจ้าก็ยังเห็นว่าเป็นการใช้สิทธิควบคุมราชการแผ่นดิน

2003

โดยพฤตินัยสภาก็ไม่ควรแก่อัตภาพ ทั้งนี้ผู้แทนหลายผู้ใหม่ 80 กว่าประชุมกันครั้งแรกก็ถามรัฐบาลว่าอย่างไร สภาผู้แทนก็ต้องฟัง การครั้งแรกรู้สึกว่าคงตอบว่าเลขานุการของผู้ใหญ่ว่าอย่างไร สภาผู้แทนไม่ใช่สภาเด็ก ถึงเป็นเด็กหนุ่มก็เด็กหนวด เป็นเด็กฉลาดด้วย ไม่ต้องให้ผู้ใหญ่บังคับ การยับยั้งกฎหมายเป็นหน้าที่สำคัญที่สุดของสภาที่นี่อาวุโสเขาต้องเสียเงินของเขาเท่าไรก็ยังคุ้มกับรายจ่าย ท่านกรรมาธิการผู้แทนจังหวัดอุบลราชธานีอภิปรายเมื่อวานนี้ว่า ถ้าหากว่ามีสภาอาวุโสแล้วไปเป็นเกียบยั้งกฎหมายก็ไม่คุ้มสร้างค์ ยกตัวอย่างเช่นกฎหมายของคุณเสื่อน ควบคุมค่าเช่า สภาน้อยมีก็ไปเป็นเอกฉันท์หรือเกือบเป็นเอกฉันท์ พอถึงสภาอาวุโสเขาก็ยับยั้งยับยั้งไม่ได้ ถ้าเช่นนั้นไม่มีประโยชน์อะไร ถ้าพวกเจ้าเห็นเช่นนี้นะ เมื่อสภาผู้แทนอนุมัติร่างพระราชบัญญัติอันใดขึ้นไปเป็นเอกฉันท์ ก็ไม่ใช่หน้าที่ของสภาอาวุโสจะยับยั้ง เพราะเสียงของสภาผู้แทนเป็นเสียงของชน เสียงสภาผู้แทนราษฎรอย่างที่นั่งอยู่นี้ สมาชิกมีเจ้าพระยา อาเสีย ท่านหม่อมราชวงศ์ พระครู สมการ เจ้าคุณ และผู้แทนคนอื่น ๆ ถึงที่สุดเมื่อสภานี้ลงมติเป็นเอกฉันท์แล้วสภาไหนก็ยับยั้งไม่ได้ แต่สภาอาวุโสมีประโยชน์ตรงไปเพราะสภาอาวุโสจะยับยั้งกฎหมายอีกระดับหนึ่ง ถ้าประกาศใช้ กฎหมายคุ้มครองค่าใช้จ่ายของประชาชน ของสมาชิกจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งสภาลงมติเสียง 67 ต่อ 65 ถ้าเช่นนั้นสภาอาวุโสยับยั้งแล้ว ถ้าพวกเจ้าเห็นว่าคุ้มสร้างค์ พอมาถึงสภาผู้แทนยกขึ้นครั้งแล้วคะแนนเสียงอาจจะไม่ได้ 67 ต่อ 65 ก็ได้ อาจจะตะแบะออกไปสู่สภามายอริตี้ ก็ได้ ไม่ต้องกลับมาสภาอาวุโสอีกก็ได้ อีกอย่างหนึ่งการควบคุมการบริหารแผ่นดินราชการแผ่นดินมีสภา 2 สภาเป็นผู้ควบคุม รัฐบาลจะเห็นว่ารัฐบาลมีเวลาพอแต่ว่าเรื่องแค่นี้ก็งานเข้มมือ มีสภาเดียวยังทำอะไรไม่ได้ เหมือนเด็กอนุบาลโรงเรียน ถ้ามีสองสภาจะทำอะไร จะไปนั่งคอยโค้อะไรไหว สภานี้ก็มีประโยชน์ เกี่ยว

ก็ไม่ไว้วางใจ ท่านประธานสภา ฯ ท่านเป็นคนแก่ ท่านเอาใจเด็กเอาใจผู้ใหญ่ไหวไหม ถ้าจะมีสภาอาวุโสล้อเอาไว้ตลอดไป หรือถ้าจะเอาสภาผู้แทนสภาเดียวก็เหมาะดีกว่า เมื่อเช่นนั้นก็ตัดสภาอาวุโสเสียให้เหลือแต่สภาผู้แทน เราจับมาตรา 56 แล้วก็ถือความไว้วางใจของสภาอาวุโสทุกมาตรา เราจะเสียทางสูงหรือต่ำก็เลือกเอา มาตรา 56 เลือกต่ำแล้วมีทางต่ำให้ตลอด นี่เป็นเหตุอันหนึ่งข้าพเจ้าเห็นว่าพันเหนือไปอย่างนี้ อีกอย่างหนึ่งสมาชิกสภานี้ผู้แทนรัฐบาลวัดกันกระปุกออกว่าอย่าได้ไปเอะอะให้มากมีประเดี๋ยวรัฐธรรมนูญไม่ครบกำหนดจะมีการยุบสภาขึ้น นี่ข้าพเจ้าในฐานะเป็นสมาชิกผู้หนึ่ง ข้าพเจ้าเสียใจเพราะเหตุว่าในการที่เป็นสมาชิกสภาเพื่อจะควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินมีเสียงแล้วไม่เห็นแก่ประโยชน์ใด ๆ แล้วไม่กลัวยุบสภา จะยุบเมื่อไรก็ยุบไป ข้าพเจ้านี้ผู้เลือกตั้งเมื่อเขาไม่เลือก ก็เสียงไม่ใช้เสียงแล้วก็ไป แต่ถ้าเลือกแล้วก็กลับมาใหม่ การยุบสภาเป็นการยับยั้งด้วยธรรมนูญประการ การไม่ไว้วางใจรัฐบาลก็เป็นการยับยั้งด้วยธรรมนูญทุกประการ เป็นดุลยภาพแห่งอำนาจ เพราะฉะนั้นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ไปรถอย่ากลัวการยุบ จะได้ไปรถพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญด้วยความเต็มที่เต็มรอบของท่าน ข้าพเจ้าไม่วิตกในหลักการ ข้าพเจ้าเห็นใจสมาชิกประเภทที่ 2 โดยฉะเพาะอย่างยิ่งผู้ที่อาจเปลี่ยนแปลงการปกครองของชาติจากรัฐธรรมนูญจริงอยู่ ข้าพเจ้าพูดตรง ๆ ในตัวของท่านอาจจะมีอิทธิพลหน่อย ถ้าหากว่าท่านยังอยู่ใกล้ชิดอยู่กับราษฎรใด แต่ในตอนนี้เป็นฉากสุดท้ายของท่านแล้ว ท่านรำละคร 14 ปี แต่เดี๋ยวนี้ท่านกำลังจะเข้าโรง ฉันทะของท่านก็ทำเพลงอยู่แล้วถ้ารำไม่สวยพลาดขึ้นมาทั้งหมด ก็ไปข้างหน้าท่านก็ไม่ได้ละครที่ดีอีกต่อไป ข้าพเจ้าขอเตือนทั้งที่เป็นเด็กกว่าและเกรงใจในความสุภาพอ่อนโยนของท่าน และเมื่อท่านได้ออกตัวไปอย่างสง่างามอย่างไว้อาลัยเสียดายหลังเล่นกันด้วยความเคลิ้มเคลิ้ม แล้วทีนี้มีแต่เคลิ้มเคลิ้มละไม่ดี ——

ถ้าท่านอยู่ใกล้แล้วท่านมองดูใกล้ไม่เห็นและเขียด เราดูแกก็ไม่ได้เห็นชุดสีงาสีเขียว หรือแดง แต่ถ้าดูใกล้พิจารณาแล้วก็รู้ว่ามีจุดสีนั้น เมื่อท่านมองงามอย่างนี้แล้วอันตรายก็ไม่เกิดขึ้น ข้าพเจ้าขอยืนยันได้ด้วยมั่นใจว่ารัฐธรรมนูญจะคลอดและลุล่วงด้วยความบริสุทธิ์ใจของสมาชิกทุกคนด้วย ข้าพเจ้าอภิปรายด้วยเหตุผล ไม่ใช้ด้วยโวหาร อภิปรายด้วยเหตุผลโดยความบริสุทธิ์ใจทุกประการอย่างที่ข้าพเจ้าได้ทำแล้ว พูดของคนกับประธานสภาซึ่งเขียดคนอื่นได้อินดีเป็นกรรมเป็นเวร ด้วยประการเช่นนี้ ข้าพเจ้าหวังว่าท่านประธานสภาทางเห็นใจ การพูดนอกสภาถ้าไม่จดแล้วย่าพูดเสียดีกว่า

๑๑.๐๓ น.

พระยามานวราชเสวี ประธานกรรมาธิการ : ตามที่ท่านสมาชิกสภาร้องขอพระบรมราชวินิจฉัย ๓ ข้อนั้น กรรมาธิการได้ทำด้วยความพยายาม แต่ขอเรียนให้ทราบว่า บัดนี้เป็นวาระที่ ๒ ของการพิจารณารัฐธรรมนูญแห่งประเทศไทย ตามข้อบังคับพระเบียบที่เราได้เคยทำมา เราต้องการจะให้ทุก ๆ ฝ่ายพยายามที่จะเข้าใจ เพราะเหตุว่าเมืองไทยคนไทยอยู่ได้ด้วยความเป็นไทยมีเพราะความเข้าใจ ที่นี้เมื่อมีความคิดเห็นสงสัยในร่างของกรรมาธิการดี ซึ่งท่านเป็นกรรมาธิการอยู่ด้วยหนึ่งและได้รับเกียรติยศเป็นเลขานุการด้วย ท่านจะมีความเห็นอย่างไร ข้าพเจ้าจะมีความเห็นอย่างไร ข้อนี้ก็ได้ชี้แจงในที่ประชุมกรรมาธิการ ข้าพเจ้าได้เคารพท่านทุกข้อ และข้าพเจ้ามีความเห็นอย่างไร ท่านก็ได้เคารพทุกข้อทุกกระทง ข้าพเจ้าขอเรียนให้ทราบถึงเหตุที่กรรมาธิการขอให้เสนอร่างนี้เข้ามาตามสภา ก็ต้องการความราบรื่น ความเข้าใจ และหวังว่าท่านทั้งหลายจะพยายามเข้าใจ และอยากจะถามว่านโยบายในเรื่องควบคุมที่เรียกว่าควบคุมราคาการแย่นคืนตามความในมาตรา ๖๒ นี้ จะตัดสภาผู้แทนออกเสียเลยทีเดียวหรือ

เพื่อให้แน่ชัดอีกทีหนึ่ง สำหรับความประสงค์ว่าจะเอาอย่างไร ส่วนตัวข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้ามีความเห็นอย่างไรก็ ~~ยังไม่ทราบ~~ ว่าไม่ถูกมัคกรรมาธิการ 15 คน กรรมาธิการ 15 คนนั้นสภาตั้งมีจำนวน 15 คน ข้าพเจ้าจะมีความเห็นอย่างไร เป็นส่วนตัว ไม่เป็นเหตุที่ถูกมัคกรรมาธิการ กรรมาธิการวิสามัญร่างรัฐธรรมนูญ ไม่สภาเป็นผู้ตั้ง และสภามอบหน้าที่ ไม่ใช่จะเพาะให้เสียน นอกจากเสียนแล้วให้รับเรื่องไปพิจารณาว่าการเขียนจะเป็นการถูกต้องตามหลักและเป็นการสมควรกับเหตุผลด้วยหรือประการใด ถ้าถูกทั้งหลักและถูกเหตุการณ์และเป็นที่พอใจของคนทุกคน ก็รรมาธิการวิสามัญก็จะยินดีและถึงเวลานี้ก็ไม่ใช่เป็นเวลาสุดท้าย เขียงจะมีโอกาสพูดกันได้อย่างมากกว่า 12 ชั่วโมงแล้ว และรัฐบาลเสนอเข้ามา กรรมาธิการวิสามัญก็รับพิจารณาและแก้ไขได้ อย่างนี้ก็เพื่อแสดงให้เห็นว่าสภานี้พร้อมที่จะปรองดองและพยายามที่จะปรองดอง พยายามที่จะทำความเข้าใจกันทุกคน สำหรับส่วนตัวท่านผู้แทนพระนคร เขตที่ 8 ก็ดี สำหรับส่วนตัวข้าพเจ้าก็ดี ข้าพเจ้าอยากเรียนถึงความจริงว่า ถ้าจะเอาตามความพอใจ 100 เปอร์เซ็นต์สำหรับการที่ร่างหรือทำมาแล้วนั้นไม่ได้ ส่วนตัวข้าพเจ้าคิดว่าได้ 60 เปอร์เซ็นต์ 70 เปอร์เซ็นต์ก็ดีแล้ว ความมุ่งมาดปรารถนาที่กรรมาธิการได้มาตามนโยบายว่าจะเอาตามที่ท่านผู้แทนพระนคร เขตที่ 8 ทั้งหมดเลยหรือประการใด

ท่าการแทนประธานสภา ฯ : ที่จริงวันนี้ก็เป็นวันสำคัญของการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ เพราะเมื่อเช้านี้ข้าพเจ้าก็ได้ยินได้ฟังว่าฝ่ายค้าน และข้าพเจ้าก็คิดว่ากรรมาธิการของท่านสมาชิกคงจะเยือกเย็นไปตามกัน เท่าที่ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าเรายังเยือกเย็นอยู่พอ ในส่วนตัวข้าพเจ้าวันก่อนข้าพเจ้าได้ส่งมาตรา 56 ข้าพเจ้าไม่ได้ล่วงล้ำก้ำเกินอำนาจอธิปไตยของสมาชิกส่วนรวมที่จะพิจารณามาตรานี้ ข้าพเจ้ายัง

ยืนยัน ที่ข้าพเจ้าขัดแย้งมาตรา 56 กรรมาธิการแถลงว่า มาตรา 56 ตัดเอาพฤติสภาออกจะกระทบกระเทือนถึงมาตรา 68 หรือไม่ นี่ออความเห็นสภา ที่นี้เราควรจะพูดกันให้ชัดในแง่นี้ว่า เราตัดมาตรา 56 ลงไปว่าจะเอาพฤติสภาออกนั้นจะกระทบกระเทือนถึงมาตรา 68 หรือไม่ หรือในมาตรา 68 นี้ตัดมาตรา 56 ไม่กระทบกระเทือนถึงอำนาจพฤติสภายังอยู่ ขอให้พูดกันให้ชัดอย่างนี้ถูกไหม

11.08 น.

พล.ร.ท. ถวัลย์ ธารงนาวาสวัสดิ์ ร.น. กรรมาธิการ : ข้าพเจ้าคิดว่าเราควรจะตั้งประเด็นให้ชัดก่อน คือว่าเมื่อสภาได้ลงมติมาตราต่าง ๆ ให้คณะกรรมาธิการแล้ว เราก็ได้ตัดสินใจมีการประชุมกัน ในการประชุมกันมีความเห็นในเบื้องแรกฉบับแตกต่างกัน คือกรรมาธิการบางท่านเห็นว่าเมื่อตัดลงในมาตรา 56 ไปแล้ว ก็เป็นอันว่าไปถูกมติมาตรา 68 ด้วย แต่กรรมาธิการบางท่านเห็นว่าการที่ตัดลงมาตรา 56 นั้น ไม่เป็นการถูกมติมาตรา 68 ส่วนเหตุผลความเข้าใจเป็นอย่างไรข้าพเจ้าขอรับรองว่าเราเข้าใจ และเหตุผลทั้งสองฝ่ายถูกเหมือนกันทั้งนั้น คือความเข้าใจของคนคนหนึ่งแล้วความเข้าใจของคนอีกคนหนึ่งเสมอไปที่จะเป็นประเด็นโต้เถียงกันมาเช่นนี้แล้วจะทำอย่างไรต่อไปนั้น เห็นว่าเป็นการถูกมติมาตรา 68 การที่จะเสนอมาตรา 68 เป็นอย่างอื่นทำไม่ได้ เพราะเป็นการขัดกับความเข้าใจอันบริสุทธิ์ของท่านผู้เสนอ ส่วนผู้ที่เห็นว่าการลงมติมาตรา 56 ไม่เป็นการถูกมติมาตรา 68 นั้น เมื่อความเห็นพ้องต้องกันของสภาพวกที่มีความเห็นเช่นนี้เป็นอย่างว่าเสนอมาตรา 68 ให้สภาเสียสภาจะตัดสินอย่างไรก็ตามแต่ ก็ตั้งข้าพเจ้าแถลงแล้วเมื่อวานนี้ เจตนาฝ่ายที่เห็นว่าเป็นการถูกมติ เห็นว่าการกระทำเช่นนั้นทำไม่ได้ ด้วยเหตุผลที่กล่าวแล้ว แล้วอีกข้อหนึ่งว่าเป็นเรื่องหัวมงกุฎท้ายมังกร จะเป็นหัวมงกุฎท้ายมังกรได้อย่างไรหรือไม่ระยังไม่อภิปรายในเวลานี้ เมื่อเช่นนั้นแล้วฝ่ายกรรมาธิการเสียงข้างมากจะเสนอมาตรา 68

มาตอประชุมกันนี่จะเอาอย่างไร สองฝ่ายตกลงว่าเราเสนอนโยบายเข้ามาให้สภานี้ทั้งสิ้นว่า การควบคุมราชการบริหารแผ่นดินนี้ สภานี้ มีอำนาจควบคุมหรือไม่ ถ้าควบคุมแล้วก็ควบคุม ถ้าไม่ควบคุมแล้วก็ไม่ควบคุมเลย เพราะฉะนั้นประเด็นก็เป็นเช่นนี้ แต่จะมาถกเถียงกันว่าได้ลงมติมาตรา ๕๖ ไปแล้ว เอามาตรา ๖๘ มาพูดไม่ได้ หรือจะต้องแก้มาตรา ๖๘ ไป หรืออีกพวกหนึ่งเห็นว่าเมื่อลงมติมาตรา ๕๖ ก็เป็นเรื่องมาตรา ๕๖ ซิ ทำไมจะมามาตรา ๖๘ ถ้าเช่นนั้นมาตรา ๕๔ ว่าอย่างไร แล้วต่อไปหลักการในการรับรัฐธรรมนูญนี้ให้มี ๒ สภาเป็นประกันเป็นอย่างไร ปัญหานี้มีเหตุผลด้วยกันทั้งสองฝ่ายในการโต้เถียงกัน ข้าพเจ้าคิดว่าไม่สิ้นสุด กรรมาธิการฝ่ายของน้อยเห็นว่าฝ่ายข้างมากไม่ได้ดึงดัน เมื่อกรรมาธิการส่วนมากเสนอมาตรา ๖๘ มายังสภาไปแล้วเราดึงดันไม่ได้ เราบอกว่าท่านจะเอาอย่างไร อีกวันสองวันจะเสร็จแล้วจะไปลาออกทำไม ก็ยืนยันว่าเสนอนโยบายตามสภา ถ้าสภานี้นโยบายอย่างไรแล้วท่านก็พร้อมที่จะร่างอย่างนั้น ไม่ใช่เรื่องลาออก ประเด็นของกรรมาธิการเป็นเช่นนี้ ถ้าสภาจะไม่รับนโยบายที่ผมและกรรมาธิการเสนอมาดังนี้แล้ว ก็หมายความว่าจะพูดกันให้แตกต่างมาตรา ๖๘ จะว่าอย่างไรก็อธิบายต่อไปอีก เพราะฉะนั้นในเบื้องแรกข้าพเจ้าคิดว่าฝ่ายรัฐบาลคงจะรับว่าคณะกรรมาธิการเสนอมาด้วยความเจตนาอย่างไรเรื่องนี้ ถ้าสภาจะรับหรือไม่ก็แล้วแต่ประธานจะสอบถามและตั้งประเด็นให้ถูกต้องแท้

11.12 น.

นายเสียง ไชยกาล (อุบลราชธานี) : กระผมขอเรียนด้วยความบริสุทธิ์ใจ คำถามของกรรมาธิการที่ถามมาถ้าดูเผิน ๆ ก็น่าฟัง แต่ว่าอย่าลืมว่าเราเป็นนักการเมือง เป็นสมาชิกสภาประเภท ๑ และประเภท ๒ ย่อมสนใจต่อเหตุการณ์ทุก ๆ อย่าง

คำถามนี้มีเงื่อนงำและผมจำเป็นจะต้องอธิบายว่าทำไมมีเงื่อนงำ คือความจริงปัญหาฝ่ายหนึ่งต้องการจะให้สภาสูงมีอำนาจ อีกฝ่ายหนึ่งอยากจะให้ยับยั้งไม่ให้มีการคุมอำนาจในสภา 2 สภา ถ้าเพียงสำหรับสภาต่ำถึงจะอย่างไรก็ตามสมาชิกที่สนใจจะแถวไหนหาระดับที่ถ่วงดุลกัน เมื่อสภาสูงเกิดมีอำนาจขึ้นแล้วมาร่วมกับอำนาจของสภาต่ำ การจะไปกันได้ไหม ความเห็นแตกต่างกันอย่างนี้ พอฝ่ายหนึ่งไปแก้ไขมาตรา 56 ก็เกิดมีเสนอผิดศีลธรรมอย่างนี้ กระผมขอเรียนต่อไปว่า กระผมเห็นด้วยกับกรรมาธิการที่พูดเมื่อกี้นี้ แต่มาตรา 68 จะถูกตัดไม่ให้สภาส่งหรือไม่ ถ้าโดยนิตินัย มาตรา 68 ไม่ถูกตัด สภานี้มีอำนาจตัดสินมาตรา 68 ได้ไม่เถียงเลย ถ้าใครเถียงเรื่องนี้ก็เรียกว่าไม่ซื่อสัตย์ต่อไรเลยเพราะวันนั้นเราพิจารณาเพียงมาตรา 56 แต่นี้กำลังพูดถึงหลักเอกภาพ คือเกียรติยศ หรืออีกนัยหนึ่งคือการรักษาวาจาของคำพูด ฉะนี้ในการอ้างรายงานการประชุมเมื่อวานนี้ก็ดี ในการที่บางคน ขอประทานโทษ อย่างประธานกรรมาธิการรับว่าที่ตกความมุ่งหมายอย่างนั้นจริง ๆ และเมื่อไปถึงกรรมาธิการก็เกิดเถียงกันขึ้น นี่ท่านก็รับแล้ว เพราะฉะนั้นเหตุผลอื่น ๆ ยังบอกว่าความจริงนั้นกรรมาธิการรับมาตรา 68 , 69 และมาตราอื่น ๆ ไปโดยความเข้าใจในขณะนั้นว่า อำนาจสภาสูงจะถูกตัดออกโดยสิ้นเชิงฉะเพาะที่เกี่ยวกับไม่ไว้วางใจ ส่วนการที่ยกเอามาตรา 55 มากล่าวว่าจนเพียงแต่ทั้งกระทู้ถามจะถือว่าควบคุมหรือไม่ นักรัฐธรรมนูญไม่ถือว่ามีการควบคุม โดยเหตุนี้ในที่นี้ตามนี้เป็นเรื่องควบคุม ผมคิดว่าเป็นไวหาร กระผมคิดว่ารัฐทุก ๆ คนนี้รัฐธรรมนูญดี ทุกคน เพราะฉะนั้นเราจำเป็นที่จะไปสู่ปัญหาสำคัญ คือว่าการรักษาคำพูดต่อไป กระผมขอเสนอผิดที่อีกในเรื่องมติในมาตรา 68 ฉะนั้นผมขอทำความเข้าใจให้สักเสียก่อน กระผมเห็นว่าเป็นเรื่องที่เราทุกคนรู้จิตใจและเหตุการณ์

20/0

ข้างนอกข้างในดีแล้ว ถ้าเราจะถือเอกสิทธิ์หรือสัญญาที่เราแสดงความประสงค์รับนั้น กระผมเห็นว่าจะต้องเป็นอย่างที่กรรมาธิการรับไป ถ้าจะถือตามกฎหมายถือว่าสภานี้มีอำนาจจะลงมติมาตรา 68 นี้จะต้องลงว่าลงอย่างไรเป็นอีกเรื่องหนึ่ง กระผมรับรองต่อไปว่าเราเอามาตรา 56 มาลงนี้ได้ ถ้าน้อยหน้าเห็นว่ารับนี้ชาวพรรคนี้สภาจะลงว่าต่ำ ก็ทำได้ สำหรับท่านสมาชิกบางท่านที่เป็นห่วงในอดีตว่าจะเกิดเหตุอย่างนั้นอย่างนี้อีกนั้น คงเหมือนไม่ใช่หลักการ เหตุการณ์อย่างนั้นข้าพเจ้าก็เคยเห็น ขอเรียนว่ามีวิธีเดียวที่ทำให้บริสุทธิ์ใจและตั้งใจทำในทางที่ถูกที่ชอบที่ควร พระที่นั่งอันทรงเกียรติสิทธิ์นี้คุ้มครองเรา และเคยทำความฟันาศแก่บุคคลที่คิดร้ายเรามาแล้ว

ถ้าเราทำน้ำที่ด้วยความบริสุทธิ์ใจแล้วจะไม่มีอะไร กระผมอยากจะขอเรียนท่านประธานว่า คำถามของท่านกรรมาธิการนี้สภาไม่รู้จะตอบอย่างไร อยากจะขอเสนอตัดสินใจลงมติมาตรา 68 เสียก่อน ถ้าจะลงมติมาตรา 56 ก็รู้สึกว่าจะเป็นที่สงสัยอยู่อย่างที่เรียนเมื่อกี้นี้ เพราะเมื่อฝ่ายหนึ่งอยากจะใช้โอกาสอีกครั้งหนึ่งเพื่อจะลงคะแนนเสียงในมาตรา 68 ให้แสดงตนว่าบริสุทธิ์ใจก็ไม่น่าจะขัดข้องอะไร กระผมจึงขอเสนอถ้าท่านประธานอนุญาตก็ขอเสนอญัตติว่าให้ลงมติในมาตรา 68 ว่าจะเอาตามแนวของมาตรา 56 หรือว่าจะให้คงไว้ตามที่กรรมาธิการร่างมา กล่าวคือว่าเมื่อคราวรับรัฐบาลสภาสูงมีอำนาจให้ความไว้วางใจได้ กระผมขอเสนอญัตติอย่างนี้.

2011

17.18 น.

นายเทียม ไชยนันท์ (ตาก) : ในเรื่องนี้ ได้ฟังท่านกรรมาธิการก็คงได้ความว่า ท่านต้องการที่จะให้มาถามสภา ฯ ว่า ในเรื่องมาตรา 68 นี้ สภา ฯ จะให้กรรมาธิการทำอย่างไร ที่จริงข้าพเจ้าได้พิเคราะห์ดูแล้วก็เห็นว่า กรรมาธิการก็ไม่น่าจะมาถาม เพราะว่าเราได้ตกลงกันไปแล้วในหลักการของมาตรา 56 ว่า "พฤฒสภาไม่มีอำนาจที่จะมาลงมติเปิดอภิปรายทั่วไปที่เพื่อควบคุมคณะรัฐบาล" ในตอนนั้นพฤฒสภาไม่มีอำนาจที่จะมาลงคะแนนให้ความไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจแล้ว เรื่องสำหรับการตั้งคณะรัฐบาลนี้ที่จริงก็ไม่น่าจะเป็นปัญหาอะไรเลย เพราะว่าเราเห็นกันชัดอยู่แล้วว่า ถ้าหากว่าพฤฒสภาไม่มีอำนาจในข้อมาตรา 56 แล้วจะมามีอำนาจร่วมในการตั้งรัฐบาลในมาตรา 68 นี้ มันไม่มีประโยชน์และไม่ได้ประโยชน์สักนิดเดียวมีแต่จะเป็นการเสียหาย คือเราก็เห็นอยู่แล้วว่าในตอนที่ตั้งคณะรัฐบาลนี้เป็นที่รู้อยู่ว่า พรรคฝ่ายข้างมากย่อมจะก้องเป็นคณะรัฐบาลอยู่แล้ว เช่นสภาผู้แทนพรรคหนึ่งมีร้อยคนอีกพรรคหนึ่งมี 80 คน พรรคร้อยคนก็ต้องเข้าเป็นรัฐบาลอยู่แล้ว ไม่ต้องให้พฤฒสภาร่วมลงคะแนน นี่ก็เพื่อวัตถุประสงค์ของประชาชนไทยชาชิปไทย ประชาชิปไทยแล้วถ้าเขาเลือกพรรคร้อยคนเข้ามา ก็เพราะเขานิยมแนวนโยบายของพรรคนั้นจึงเลือกมาเป็นจำนวนมาก เพื่อทำเป็นงานบริหารของคณะรัฐบาล พฤฒสภาจะมาช่วยข้างฝ่ายน้อยก็ไม่ได้ประโยชน์อะไร เพราะเข้าไปไม่กี่คนก็ออกหรือเป็นรัฐบาลแล้วจะเสนออะไรก็ตามพรรคร้อยคนไม่รับหลักการก็ไม่ได้ประโยชน์อะไรเลย พฤฒสภาจะให้คะแนนตั้งรัฐบาลแล้วนิดวัตถุประสงค์ของประชาชิปไทยด้วย เรื่องเป็นอย่างนั้นมีแต่จะก่อให้เกิดการแตกกันด้วย เพราะว่าเมื่อพฤฒสภาช่วยฝ่ายข้างน้อยแล้ว พรรคข้างมากเอาออก ประเดี๋ยวพรรคใหญ่กับพฤฒสภาเกิดดีกันก่อให้เกิดการอลเวงยุ่งกันไปอีก.

เหตุผลก็เห็นกันอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นไม่น่าจะเอาเข้ามาอีก เพราะสภา ฯ รับหลักการมาตรา 56 แล้ว 68 ก็น่าจะร่างให้คล้ายคลึงไป ถ้าหากจะลงมติช่วยตั้งรัฐบาลในตอนนี้ด้วยจะไม่มีประโยชน์เลย และจะเป็นช่องทางให้พฤฒสภาเรียกแป๊ะเจี๊ยะด้วย เพราะอะไร หากนั้นอาจจะกล่าวได้ว่า เอ้า นายไม่ให้ฉันเป็นรัฐบาลสัก 10 คนฉันจะไม่

ช่วยคะแนนให้คนเข้านั่งเป็นรัฐบาล พรรคข้างน้อยก็ต้องเอา เอาซี 10 ตำแหน่งขอให้เพราะฉะนั้นเป็นช่องทางไม่ดีสำหรับมาตรา 68 ถ้าจะคงไว้อย่างนั้น.

11.22 น.

นายสุวิชช พันธเศรษฐ (เชียงใหม่) : ปัญหาเรื่องนี้ ข้าพเจ้าพยายามจะชูคมาหลายครั้งหลายหนและตามที่ประธานกรรมาธิการได้อภิปรายมานั้น ข้าพเจ้าอุสส่าห์มานั่งฟังทั้งเช้าทั้งเย็นเป็นเวลาถึง 10 วัน ในข้อยกข้ออภิปรายของท่านโดยโวหาธิบายนั้น ข้าพเจ้าได้ฟังมาเป็นเวลา 9 ปี ทั้งบนบัลลังก์และล่างบัลลังก์ในขณะนี้ เหตุผลที่ท่านอภิปรายเป็นเรื่องที่เรียกว่าพยายามหลีกเลี่ยงเป็นเพียงปลา เพราะเหตุใด เพราะในเรื่องที่เกี่ยวกับการที่จะไปแก้ไขมาตรา 61 มาตรา 68 มาตรา 69 และมาตรา 70 นั้น ท่านเองได้สัมผัสในวันนั้นแล้วว่า ไม่ยอมให้สภา ฯ ดงมติเป็นเรียงมาตราต่อไปได้ ไม่ต้องผูกมัด ท่านก็จำเป็นจะต้องแพ้คะแนนเสียงอยู่ดี เพราะเหตุว่า มาตรา 68 นั้นเกี่ยวข้องกันกับมาตรา 56 ในเรื่องไว้วางใจและไม่ไว้วางใจ ความจริงเรื่องนี้ ข้าพเจ้าพราบในเมื่อท่านรับกับสภา ฯ ว่า จะเอาไปแก้ไขให้สอดคล้องต้องกันกับมาตรา 56 ก็เมื่อสมมติท่านสมาชิกประเภท 2 คือ ดอกเตอร์ทองเปลว ฯ ก็ได้ยืนยันกับคณะกรรมาธิการบอกว่า จะให้ทำอย่างนี้นั้นไม่มีหลักประกันอะไรเลย ผลที่สุดท่านประธานกรรมาธิการก็หาทางเลี่ยงโดยวิธีว่า สมาชิกสภาผู้แทนที่จะไม่ไว้วางใจนั้นจะต้องมีคะแนนเสียงเกินกว่าครึ่งของสมาชิกทั้งหมดแล้วเสนอสัดค้าน จะต้องเป็นอย่างนั้นถึงจะไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจก็ได้ ทีนี้จะเป็นเพราะปากข้าพเจ้าอยู่ไม่สุขก็ตาม ข้าพเจ้าได้ไปค้นหาราต่างประเทศมาแล้ว ปรากฏว่าไม่มีประเทศใดในโลกทำอย่างนั้นในเรื่องจำกัดสิทธิให้สภาสามัญหรือสภาล่างมีคะแนนเสียงเท่านั้นเท่านี้ในการไว้วางใจ.

เพราะว่า เมื่อข้าพเจ้าได้อ้างถึงว่า ในเมื่อครั้งรัฐบาลวิลเรียมที่ครั้งที่ 2 ปี 1804 ได้มีการเสนอชัดค้านไว้คืออัฟเซนเซอร์หลอร์ดเมลวิล ซึ่งใช้จ่ายในทางที่ไม่ชอบในกระทรวงทหารเรือในเวลานั้น คะแนนเสียงมันเท่ากัน หมดทั้งประชานสภา ฯ

ใช้แล้วสิ้งไว้ก็ คือชี้ขาดให้ฝ่ายพลอากาศเอกเวียเป็นฝ่ายแพ้แล้วไม่กี่วันต่อมาพลอากาศเอกเวียก็ลาออกจากตำแหน่งรัฐบาล เมื่อเขาพ้นไปแล้วท่านก็กลับมาเสนอสภา ฯ ก็ลายรูปเป็นนโยบาย ข้าพเจ้าขอเรียนถามกรรมาธิการว่านโยบายอะไรที่ท่านว่านำมาเสนอต่อสภา นโยบายอะไรกัน สภา ฯ จะอภิปรายกันอย่างหน้าดำคร่ำเครียดว่า การที่จะให้สภาผู้แทนราษฎรมีแต่พระคุณนั้นเป็นการไม่ชอบ เพราะเหตุใด เพราะเมื่อพฤฒสภามาร่วมกับสภาล่างไว้วางใจรัฐบาลเวลาเข้าก็ออกได้ หรือพอสมุ่งนี้สภาล่างหรือสภาผู้แทนเกิดลงมติไม่ไว้วางใจรัฐบาลนั้น รัฐบาลยุบสภาผู้แทน แต่พฤฒสภานั้นไม่ได้ยุบ นี่ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่า ท่านเอาหลักมาจากประเทศใด ข้าพเจ้าไปค้นรัฐธรรมนูญเขาทั่วอย่างเช่น ออสเตรเรีย กรีก อังกฤษ ฝรั่งเศส ไม่มีใครเอาวุฒิสภา ฯ มาไว้วางใจรัฐบาลเลย.

เรื่องเช่นนี้ ข้าพเจ้าจำได้ว่าในประเทศฝรั่งเศสสภาซีเนต์เป็นผู้อนุมัติในการยุบสภา ถ้าประธานาธิบดีฝรั่งเศสจะยุบสภาแล้วต้องมาขออนุมัติจากสภาซีเนต์เสียก่อน ที่ทำไมเมื่อท่านอยากจะให้มีหลักประกันหรือมีการควบคุมแล้ว ทำไมท่านไม่เขียนเติมมาตรานี้เข้าไป คือว่าก่อนที่จะยุบสภาต้องไปขอความเห็นพฤฒสภาเสียก่อน นี่ก็เป็นการเขียนเติมหลักประกันให้เป็นสำคัญขึ้น แต่ท่านไม่ทำอย่างนั้นท่านจะเอาพฤฒสภาและสภาผู้แทนเข้ามาร่วมกันไว้วางใจรัฐบาล แล้วผลที่สุดจะก่อให้เกิดความยุ่งยากขึ้น นี่ข้าพเจ้าก็ไม่เข้าใจว่าไปยึดหลักประเทศใด ท่านได้อภิปรายมาเป็นหนักหนา จริงในเรื่องระบอบสองสภาท่านบอกว่าในโลกเขามี ระบอบสองสภาเขาว่าเป็นจะต้องเอาอย่างเขาแล้วผลที่สุดเราก็เอาระบบสองสภา ท่านบอกว่าเราจะเอาอย่างไทยหรือแบบกรรมาธิการ ข้าพเจ้าไม่เข้าใจเลยว่ารัฐธรรมนูญนี้เป็นของใคร เป็นของประชาชนหรือเป็นของกรรมาธิการ ท่านจึงได้พยายามหนักหนาที่จะโต้แย้งโดยไร้เหตุผล.

ที่นี้ข้าพเจ้าขอเรียนต่อไปว่า เมื่อวานนี้ข้าพเจ้าพยายามจะพูดแต่หมดเวลาหลังจากที่ท่าน ส.ส.อุบล ซึ่งได้อภิปรายในฐานะเป็นกรรมาธิการแล้ว ส.ส.ผู้นั้นได้ให้เหตุผลว่า เรารับหลักการรัฐธรรมนูญให้มีระบอบ 2 สภา ที่มันเกี่ยวข้องอย่างไรนี้ข้าพเจ้า

สงสัย บางที่ข้าพเจ้าจะอ้างผิดไม่ได้เกี่ยวข้องกับระบอบสองสภาที่เราไม่ยอมรับ/สิ่งก็อง มีการเสนอชัดชี้ให้ตัดระบบสองสภา แต่ระบบสองสภานั้นไม่ได้เป็นระบบที่ถือกำเนิดขึ้นในครั้งชั่วขณะหนึ่ง ๆ แต่ต้องให้เป็นไปตามแบบแผนของทั่วโลกที่เขาใช้ระบบสองสภาในเรื่องเกี่ยวกับการควบคุมบริหารแผ่นดิน ข้าพเจ้าจำได้อย่างในเฮาส์ออฟลอร์ดมีการโวิ้ทออฟเซนเซ่อร์ แต่ไม่สำเร็จเท่าไรนัก แต่ต่อมาถึงสภาสามัญแพ้โวิ้ทออฟเซนเซ่อร์แล้วก็ลงแจ้งไป เขาถือว่าเสียงสนับสนุนในเฮาส์ออฟลอร์ดยังมีอยู่ ทั้งนี้เพราะเหตุว่าประเทศอังกฤษยึดกันเป็นแบบนั้นเหมาะว่า เสียงที่มาจากประชาชนนั้นเป็นเสียงที่แท้จริงในการที่จะบริหารตามวิถีทางแห่งรัฐธรรมนูญ ซึ่งเมื่อเป็นเช่นนี้ถ้าหากว่าปอมปูราริที่ของรัฐบาลไม่มีหมายความว่าราษฎรเลือกมาเขาไม่ต้องการแล้วจะอยู่ไปทำไม สภาอาวุโสจะล้มอำนาจเกี่ยวข้องได้อย่างไร นี่เรียกว่าปาร์เม้นทารี กอบเวอนเม้นทู นี่เขาทำกันอย่างนี้.

ข้าพเจ้าขอเรียนต่อไปว่า ในเวลาข้างหน้านั้นหนังสือพิมพ์จะเป็นหนังสือพิมพ์ที่ให้ประโยชน์อย่างใหญ่หลวงแก่ประเทศชาติในการที่จะลงข่าวตำหนิติเตียนรัฐบาล ถ้ารัฐบาลใดทำให้หนังสือพิมพ์ทุกฉะบับได้ถูกขึ้นอเดนสุไข ว่ารัฐบาลทำงานโดยไม่ชอบชี้ข้อบกพร่องต่าง ๆ ให้ประชาชนทราบ แล้วประชาชนทั้งชาติจะลุกขึ้นต่อสู้รัฐบาล ผลที่สุดปอมปูราริที่ก็จะล่อย ๆ สลายและสมาชิกฝ่ายสนับสนุนรัฐบาลก็จะถอนตัวออกเป็นฝ่ายค้าน นี่เป็นหลักประชาธิปไตยเขาเป็นอย่างนี้ แต่ความที่ท่านกรรมาธิการเป็นห่วงใหญ่อยู่และฉุดรั้งยุกรนจะเอาวิธีการเช่นนี้ ข้าพเจ้าก็รู้สึกสงสัยว่า ท่านมั่นใจหรือว่าท่านจะเป็นรัฐบาล ท่านต้องคิดถึงบุคคลภายหน้า ไม่ใช่ฉะเพาะหวกท่านนี้เท่านั้น เพราะฉะนั้นขอให้ท่านมีจิตยุติธรรมด้วยน้ำใจเป็นธรรม รัฐธรรมนูญนี้เราเขียนไว้สำหรับเป็นรัฐธรรมนูญของลูกหลานเหลนต่อไป ไม่ใช่เพื่อประโยชน์คนใดคนหนึ่ง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอวิงวอนสภา ฯ นี้ว่า เป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่า สภา ฯ นี้มีความเห็นอันดีรู้ว่าพฤฒสภาไม่ต้องมายุ่งยากในการไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจรัฐบาล แล้วประธานกรรมาธิการก็ยอมรับว่า ข้าพเจ้าจะไปแก้ไขให้สอดคล้องกันมากกว่านั้น ๆ เพราะฉะนั้นขอให้สภาตัดสั้งไว้ก่อน นี่ข้าพเจ้าจำได้อย่างนี้ ถ้าหาก

ว่าสภา ฯ นี้ยืนยันในวันนั้นแล้ว มาตรา 68 มาตรา 69 และมาตรา 70 จะต้องเป็นไปตามมติของสภา ฯ นี้ ข้าพเจ้าไม่เข้าใจว่าการทำงานไปเรียนมาเช่นนี้จะก่อให้เกิดความดีแก่รัฐธรรมนูญนี้อย่างไร มีแต่อย่างเดียวที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดและข้อขัดข้อง และผลที่สุดมีสมาชิกบางท่านว่าถ้าทำรัฐธรรมนูญนี้ไม่สำเร็จแล้วจะมีการยุบสภา ไม่จริง ข้าพเจ้าขอยืนยัน ยุบไม่ได้ เพราะเหตุใดยุบไม่ได้ เพราะเหตุหลักคือธรรม รัฐบาลนี้ไม่ยุบ รัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่ใช่ของรัฐบาล หลักการนั้นคุณหวี ฯ +สนอซึ่งอภิปรายแทนท่านนายกรัฐมนตรีมอกว่า รัฐบาลไม่ขอเกี่ยวข้องแล้วแต่สภา ฯ ที่เมื่อสภา ฯ จะเอาอย่างนั้น รัฐบาลจะไปยุ่งอย่างไรได้ รัฐธรรมนูญของประเทศ 2 เมื่อรัฐธรรมนูญฉบับนี้ตกไป รัฐบาลก็เสนอมาใหม่บางทีจะดีกว่าฉบับนี้ก็เป็นได้ นี่ข้าพเจ้าขอเสนอยืนยันว่าไม่จริง เป็นแต่เพียงการขู่กันเล่นฟ ฯ.

เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าการอภิปรายในวันนี้ ขอให้สภา ฯ นี้ได้วินิจฉัยแต่เพียงว่า การที่กรรมาธิการจะเสนอมานั้นควรจะรับเท่านั้นหรือไม่ คือควรจะยืนตามมติเดิมของสภา ฯ ว่าให้นำไปร่างให้สอดคล้องต้องกันมาตรา 56 อย่างใดนี่อย่างหนึ่ง มาตรา 56 นั้นต้องมีความเกี่ยวข้องอย่างนั้น อย่างนี้ ให้เป็นหน้าที่ของกฎหมายลักษณะจะเสียเวลาของสภา เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้ท่านประธานสภา ฯ ตั้งประเด็นให้ลงมติว่า "ผู้ใดเห็นควรยืนมติเดิมให้กรรมาธิการเอาไปแก้ไขคำว่าพฤฒสภาออกทุกมาตรา" เพื่อสอดคล้องตามมตินั้น และใครเห็นว่าควรจะรับเอานโยบายนั้นมาว่ากัน นี่ข้าพเจ้าขอเสนอเช่นนี้ และเห็นว่าถูกต้องและเป็นธรรมอย่างยิ่ง.

11.33 น.

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ กรรมาธิการ : ตามที่ ส.ส.อุบล ฯ เขต ๑ ช่วยได้ชี้แจงช่วยในเรื่องที่ว่า เราจะต้องกระทำกันด้วยเกียรติยศนั้นข้าพเจ้ารับรองเช่นนั้น แต่ปัญหาที่ข้าพเจ้าจะกล่าวต่อไปนี้จะเป็นการบริสุทธิ์ใจหรือไม่นั้น ขอให้กรรมาธิการเป็นเครื่องชี้เฉพาะยิ่งกว่าคำพูด ที่จริงเรื่องนี้มันก็ไม่ใช่เป็นเรื่องที่จะต้องไปคิดใหม่โดยยึดกับรัฐบาลนี้

ได้ถูกประณามว่าเป็นเด็กหลบหนีโรงเรียน หรือไม่ควรจะเป็นเรื่องใหญ่โตผิดกับว่า กรรมาธิการลูกอีลูกรนอย่างโน้นอย่างนี้ แต่เป็นเรื่องที่เราจะต้องชูกันด้วยเหตุผล เมื่อเราจะต้องชูกันด้วยเหตุผลเช่นนั้นก็ไม่มีมนุษย์ไหนรับรองว่า เหตุผลของคนนั้นคนนี้จำเป็นต้องเห็นด้วย ท่าน ส.ส.ทั้งหมดที่กล่าวมานั้นกล่าวด้วยเหตุผล ข้าพเจ้าก็ใคร่ครวญด้วยเหตุผล แต่เหตุผลของเขาจะเป็นเครื่องชี้สิ่งถูกหรือผิดนั้น ถ้าเรารักและเคารพในเรื่องความบริสุทธิ์ของคนเองแล้ว เราก็ไม่ควรจะโอดครวญไปถึงมากมายนัก.

ท่าน ส.ส. เชียงใหม่ได้กล่าวได้กล่าวถึงความจริงที่เป็นเรื่องเอาเปรียบต่อกรรมาธิการฝ่ายเดียวตลอดมา เช่นท่านกล่าวข้อความว่า กรรมาธิการรีอว่าร่างนี้เป็นของกรรมาธิการเป็นนั้นหรือยังได้ลูกขึ้นก่อสู้ ถ้าเช่นนั้นจะย้อนกลับไปในทางโลกิลแล้ว เรื่องที่ท่าน ส.ส. เชียงใหม่ได้ตั้งข้อความจริงที่เป็นเรื่องลูกขึ้นก่อสู้นั้น หมายความว่าร่างนั้นเป็นของท่าน ส.ส. เชียงใหม่คนเดียวหรือ นี่เราทำในนามของกรรมาธิการ แต่ท่านทำในนามของสมาชิกสภาผู้แทนก็เชิญออกความเห็น ถึงเนื้อความเห็นของกรรมาธิการมากกว่า ถ้าท่านเชื่อว่าคนมากดีกว่าคนน้อย ท่านก็ควรที่จะเคารพคนส่วนมากยิ่งกว่าที่จะเคารพความคิดเห็นของท่านแต่ผู้เดียว ที่ข้าพเจ้าได้กล่าวข้อความนั้นข้าพเจ้าขอเรียนอีกครั้งหนึ่งว่า ใครจะเป็นผู้สุจริตกว่ากัน ท่านคงจะรับอยู่แล้วว่า ในการลงมติทุกอย่างนั้นทางฝ่ายข้าพเจ้านั้นไม่ได้เคยถูกมติสมาชิกหวังพ้องข้าพเจ้าแม้แต่ประเด็นเดียวเลย แต่กลับกันข้ามท่านก็คงจะได้ทราบว่าได้มีการถูกมติอีกฝ่ายหนึ่งประการใด นี่ย่อมชี้ให้เห็นว่าใครเป็นผู้สุจริตหรือไม่สุจริตเพียงไหน ถ้าเราจะชูกันถึงความสุจริตแล้ว ขอให้ท่านย้อนระลึกถึงการกระทำของสภา ฯ นี้ที่แล้วมาด้วยความเป็นธรรม ท่านจะได้เห็นแล้วว่ารัฐบาลครั้งคุณควง ฯ และหม่อมเสนีย์ ฯ ได้เสนอรัฐธรรมนูญมานี้ ผู้เสนอนั้นได้มีความมุ่งหมายอันที่จะให้เพียงให้อำนาจควบคุมราชการแผ่นดินนั้นว่า อันเรื่องความไว้ใจและไม่ไว้ใจเท่านั้น ไม่ได้มีความมุ่งหมายที่จะให้สภาฯ มีอำนาจควบคุมราชการแผ่นดินด้วยกระทู้ถาม ด้วยเหตุนี้ในเรื่องที่ ส.ส.ประเภท 2 เสนอขึ้นมานั้นในมาตรา 55 ท่านจะได้

เห็นชัดแจ้งว่า อำนาจในการตั้งกระทู้ถามนั้นเป็นเสียงสมาชิกสภาผู้แทนเท่านั้น เมื่อเป็นอำนาจเสียงสมาชิกสภาผู้แทนเท่านั้นแล้วถ้ากรรมาธิการจัดมาตรา 55 ออกถามที่เขียนขึ้นมาแล้ว อำนาจควบคุมราชการแผ่นดินในมาตรา 54 นั้นหมายความเพียงไหน ที่ท้องหมายความถึงมาตรา 56 มาตรา 58 มาตรา 59 ใช่หรือไม่ ก็เมื่อใช่แล้วทำไมเราจะมาเก็บหลักการอันนี้เสียเล่า.

ข้าพเจ้าจะชี้ให้ท่านเห็นว่า ใครจะสุจริตหรือไม่สุจริตนั้น ตามรายงานของกรรมาธิการนี้ได้ชี้ให้เห็นว่าสมาชิกผู้ที่สนใจเกี่ยวกับการถือหุ้นของสมาชิกพรรคสภาปีให้สภา ฯ ไว้ใจและไม่ไว้ใจนั้นเพียง 5 – 6 ท่าน นี่แสดงได้ในตัวอย่างชัดแจ้งแล้วว่าสมาชิกส่วนข้างมากเกือบเป็นเอกฉันท์ มิได้ห่วงใยในเรื่องที่จะให้สมาชิกพรรคสภามีอำนาจควบคุมราชการแผ่นดินเลย แต่เหตุการณ์ทางการเมืองได้เปลี่ยนโฉมหน้ามาภายหลังเมื่อรัฐบาลลาออกแล้วได้เปลี่ยนโฉมหน้ามาอย่างชัดแจ้งยิ่งถ้าเราสุจริตกันแล้วมติสับปลับจะไม่ควรเกิดขึ้นในสภา ฯ นี้เป็นอันขาด ข้าพเจ้ายืนยันเช่นนี้เพราะว่า ถ้าเราถือว่ารัฐธรรมนูญเป็นของชาติแล้ว บุคคลควรจะแสดงความคิดเห็นโดยเปิดเผยว่า คนมีความคิดเห็นเช่นไร ที่ข้าพเจ้ากล่าวถึงในเรื่องที่ว่าร่างของกรรมาธิการนั้นดีเป็นเรื่องของกรรมาธิการที่จะมีความคิดเห็นอย่างไร เมื่อกรรมาธิการมีความเห็นคิดเห็นอย่างไรนี้เสนอเข้ามาอย่างนี้แล้ว ก็เมื่อสมาชิก ฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่นจะมีให้กรรมาธิการมีความเห็นโต้แย้งคัดค้านเช่นนั้นหรือ ถ้าเช่นนั้นการที่ท่านตั้งกรรมาธิการขึ้นไปนั้นก็เท่าประโยชน์เปล่าโดยแท้ เราอย่าเสียเวลาดูในเรื่องฉุดขึ้นมาพูดถึงเรื่องความบริสุทธิ์หรือไม่บริสุทธิ์ เพราะว่าทุกคนในหัวใจนั้นไม่มีเครื่องอะไรที่จะไปวัดได้ว่า บุคคลทุกคนมีความรู้สึกนึกคิดอย่างไร นอกจากนี้ก็ขอให้กรรมเป็นเครื่องชี้เจตนา เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงได้ยกมาแต่ต้นแล้วว่ามาตรา 55 นั้นมิได้ให้อำนาจพรรคสภาในการเสนอกระทู้ถาม เมื่อหลักการใหญ่ได้เสนอมาแต่ต้นเป็นเช่นนั้น. ข้าพเจ้าขอพูดว่า

ถ้าพูดถึงเกียรติยศของสภา ฯ นี้ ถ้าพูดถึงเกียรติยศของ ส.ส. อุบล ฯ กล่าว

ไม่ เมื่อเราลงมติมาตรา 64 ไปอย่างไรแล้ว ท่านพูดถึงเกียรติยศว่าวันหนึ่งเอาดำ วันหนึ่งเอาขาว เราก็ควรจะผูกมัดมาตรา 56 เช่นเดียวกัน แก้พฤติการณ์มาตรา 56 ในวันเดียวกันก็ในขณะเดียวกันในขณะหนึ่งเราลงขาว อีกขณะหนึ่งเราลงแก้เงื่อนไขนั้นเราหมายความว่าอย่างไร ความจริงทุกคนย่อมมีความรับผิดชอบต่อเหตุการณ์บ้านเมืองทั้งสิ้น แต่ความรับผิดชอบจะมีเพียงไหนก็เป็นเรื่องที่เราจะต้องรอดูกันต่อไป ทุกท่านก็ห่วงความเป็นอยู่ของชาติ เป็นลักษณะความห่วงมันก็ต่างกัน บุคคลอีกเหล่าหนึ่งเห็นว่า การที่จะให้ประเทศไทยได้มีภาคภาพ /อันที่จริงนั้นอันแท้จริง นี่ก็ควรจะปฏิบัติอย่างนี้ แต่บุคคลเหล่าหนึ่งก็บอกว่าภาคภาพของประเทศจะอยู่ได้ก็ต้องเป็นความเห็นอย่างนี้ เมื่อเรามีความคิดเห็นแตกแยกกันอย่างนี้ก็เหตุใดเล่าเราจะชำระสะสางว่าประธานว่าประธานว่ากรรมาธิการไม่สุจริตจนถึงกับจะบังคับให้กรรมาธิการไปสาบานต่อพระแก้วมรกตจนถึงกับสมาชิก ฯ ประธานกรรมาธิการว่าไม่สุจริตนานาประการ การประนามกันเช่นนี้นั้นย่อมทำได้ ทำได้ทุกอย่าง แต่ในฐานะที่ข้าพเจ้าอยู่ในสภาเกือบ 14 ปีแล้ว ข้าพเจ้ายืนยันได้ว่า ในการที่จะให้ประเทศไทยเข้าสู่ภาคภาพนั้นก็ต้องทำอย่างข้าพเจ้า ท่านยกตัวอย่างมามากประการที่จะชี้ให้เห็น แต่ข้าพเจ้าขอเรียนให้ท่านระลึกถึงว่าเราไม่ควรจะเมาในเรื่องการรักชาติแค่ฝ่ายเดียว ที่เราเมาในเรื่องความรักชาติแค่ฝ่ายเดียวมันก็เป็นสิ่งที่จะต้องไปกันใหญ่ สมาชิกประเภท 2 ที่ได้เสนอร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ขึ้นมาเขาก็เจตนาดีต่อบ้านเมืองและเขาก็ต้องการออกไปด้วยความบริสุทธิ์ แต่ท่านแทนที่จะเป็นเช่นนั้นพฤติการณ์ในสภา ฯ นี้และข้างนอกก็ลอยมาได้แสดงว่าประการใด มันเป็นสิ่งที่เราจะต้องพูดกันมาก ไม่ใช่ในสภา ฯ นี้ แม้นอกสภา ฯ มันจึงจะเข้าใจกันได้.

ในเรื่องที่ท่านผู้แทนผู้มีเกียรติแห่งเชียงใหม่ได้ยกตัวอย่างประเทศต่าง ๆ ว่าอย่างโน้น อย่างนี้นั้น ท่านบอกว่าท่านได้ศึกษารัฐธรรมนูญหลาย ๆ ประเทศ แต่ข้าพเจ้าเชื่อว่าท่านไม่ได้ดูรัฐธรรมนูญแห่งเชคโกสโลวาเกีย และท่านยกตัวอย่างหลาย ๆ ประเทศที่ชี้แจงมา คือข้าพเจ้าใคร่จะชี้แจงรัฐธรรมนูญเชคโกสโลวาเกียว่า การที่กรรมาธิการ

แสดงความเห็นเป็นส่วนตัวเพื่อเสนอต่อคณะกรรมาธิการว่า การลงมติไม่ไว้วางใจ รัฐบาลที่จะต้องมีเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่ง ท่านบอกว่าไม่มีรัฐธรรมนูญในโลกที่ท่านพลิกดูรัฐธรรมนูญเยอรมันโกสโลวาเกียแล้วท่านก็จะบอกว่า ออกที่อ้างนี้ผิดไปเสียแล้ว ส่วนที่ท่านบอกว่าการที่เราจะรักษาระบอบ ๒ สภาตามร่างในรูปของกรรมาธิการ ท่านพูดเอาแก่ได้ ท่านยกตัวอย่างบางประเทศที่ไม่มีเช่นนั้น แล้วท่านไม่ระลึกว่าประเทศเหล่านั้นสมาชิกแห่งพฤฒสภาเขามาในรูปไหน ส่วนมากเกือบทั้งหมดเขามาด้วยการแต่งตั้ง ไม่ใช่เลือกตั้ง ส่วนที่มาด้วยการเลือกตั้งนั้นอำนาจสภาสูงและสภาต่ำย่อมมีเกือบเท่าเทียมกันทั้งสิ้น.

เพราะฉะนั้น การที่จะยกตัวอย่างรัฐธรรมนูญแต่ละประเทศมาเป็นเครื่องอ้างอิงนั้น ถ้ายกเอาประโยชน์มาเป็นเครื่องอำพรางความจริงแล้วก็จะเป็นสิ่งที่ไม่ให้ความกระจ่างแก่สภา ฯ นี้ ถ้าจะยกตัวอย่างรัฐสภาซึ่งไม่มีอำนาจควบคุมราชการแผ่นดินแล้ว ท่านก็จะต้องเห็นชัดได้ว่าสมาชิกของสภานั้นพฤฒสภานั้นมาด้วยการแต่งตั้งเท่านั้น แม้แต่ในรัฐธรรมนูญของประเทศอังกฤษ ท่านจะเห็นได้ว่ามีความแตกต่างกับรัฐธรรมนูญของประเทศไทยอยู่ สมาชิกเฮ้าซออฟลอร์ดของเขานั้นมีอำนาจไว้ใจและไม่ไว้ใจแต่ในทางปฏิบัติเขาไม่ค่อยจะใกล้กันเท่าไหร่ แต่การแต่งตั้งรัฐบาลนั้นเขาไม่ได้เป็นการแต่งตั้งรัฐบาลในรูปของเรา แต่เป็นการแต่งตั้งรัฐบาลอีกรูปหนึ่งที่ไม่ใช่ คือเมื่อมีกระแสพระบรมราชโองการแต่งตั้งรัฐบาลแล้ว รัฐบาลเข้าปกครองแผ่นดินของประเทศเขาได้ทันที ไม่เหมือนของเรา เพราะฉะนั้นรัฐธรรมนูญมาตรา ๔๘ ของอังกฤษซึ่งเป็นรัฐธรรมนูญไม่ชัดเขียนนั้นก็ใช้ได้ ซึ่งเท่ากับว่าเราตัดอำนาจมาตรา ๔๘ นี้ไปเสียทีเดียวตามที่ ส.ส.พระนครเขตที่ ๓ และ ส.ส. ท่าก กล่าวข้อความว่า ถ้าสมาชิกสภาผู้แทนมีจำนวนส่วนข้างน้อยที่ท่านยกตัวอย่างว่า ๖๐ คนต่อ ๑๐๐ คน เอาสมาชิกสภาสูงเสียงข้างมากตามมาตรา ๔๘ นั้น ท่านยกตัวอย่าง ข้าพเจ้าขอประทานโทษว่า ยกตัวอย่างเอาแก่ได้ที่ข้าพเจ้ากล่าวเช่นนั้นนี้ ก็เพราะว่าไม่มีรัฐบาลใดที่จะหาญเข้ารับตำแหน่งในเมื่อได้รับ

คะแนนเสียงส่วนข้างน้อยในสภาผู้แทน ไม่มีรัฐบาลใดที่จะกระทำเช่นนั้น มันเป็นไปไม่ได้ เพราะว่าก่อนที่จะได้มีการแต่งตั้งรัฐบาลนั้น สภาผู้แทนก็ย่อมจะเสียงสมาชิกก่อนว่าผู้นั้นได้รับการสนับสนุนส่วนข้างมากจากสภาผู้แทนอย่างไรและพฤฒสภาที่จะต้องไปฟังเสียงว่าผู้ใดได้รับคะแนนเสียงนิยมส่วนข้างมาก จึงจะได้รับการแต่งตั้งไป ถ้าแม้ว่าจะมีการแต่งตั้งไปโดยการหลับหูหลับตา โดยไม่ได้คำนึงถึงว่าสภาผู้แทนสนับสนุนรัฐบาลเป็นส่วนข้างน้อยแล้ว ข้าพเจ้าก็คิดว่าเราหลงประเทศในการที่จะบริหารประเทศไปด้วยความเรียบร้อย.

ท่าน ส.ส. เชียงใหม่ได้ยกตัวอย่างเรื่องยุบสภาตามมาตรา ๘๘ คือให้ความไว้ใจไปแล้วสัก ๒ – ๓ วันหรือให้ความไว้ใจตอนเช้า ตกตอนบ่ายคือสภาคัดไม่ให้ไว้วางใจ รัฐบาลก็จะต้องยุบสภา ฯ ที่นั้นก็เป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ เพราะว่ารัฐธรรมนูญมาตรา ๗๐ ของเราได้บัญญัติไว้แล้วว่า ถ้าสภาไม่ไว้ใจรัฐมนตรีต้องลาออก เมื่อลาออกแล้วทำไมจะมีอำนาจไปยุบสภา ฯ ซึ่งมันเป็นไปไม่ได้ การยกข้อความกล่าวอ้างชี้ชวนที่จะให้สมาชิกเข้าใจอย่างเช่นนี้ ข้าพเจ้าก็คิดว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องนัก เพราะฉะนั้นการจะยกเอาข้อความอะไรมากล่าวก็ควรจะกล่าวด้วยความจริงที่จะให้สมาชิกทั้งหลายได้รับทราบถึงการประกันประโยชน์ของประเทศชาติบ้านเมืองนั้นทุกคนก็มีสิทธิที่จะประกันได้ แต่การประกันไปในทางชั่วอันนี้ข้าพเจ้าก็เห็นว่าเป็นภัยต่อบ้านเมือง ถ้าป้องกันไปในลักษณะที่เข้มแข็งข้าพเจ้าก็เห็นว่าเป็นเรื่องที่ประเทศชาติเข้าสู่ความมั่นคง เพราะฉะนั้นเราจะป้องกันไปในรูปไหนเหตุการณ์ในปัจจุบันนี้ได้ชี้ให้เห็นว่า สภาผู้แทนของเรา ๑๖ คนนั้นได้มีความคิดเห็นแตกแยกเป็นหมู่เป็นเหล่าอย่างไร อันตรายได้มีรออยู่ข้างหน้าเป็นอันมาก ท่านกล่าวหาข้อความรุนแรง อีกประการหนึ่งสำหรับท่าน ส.ส. เชียงใหม่ผู้มีเกียรติ ท่านกล่าวว่าในการร่างรัฐธรรมนูญมานี้เจตนาที่จะเป็นว่า กรรมาธิการนี้ภายหลังจะเป็นรัฐบาลเล่นนั้นหรือ ท่านอย่าหมดใจไปเลย อย่าหมดใจเลยท่าน ส.ส. เชียงใหม่ เพราะว่าเมื่อร่างรัฐธรรมนูญแล้วท่านอาจจะเข้าไปเป็นรัฐบาลก็ได้ ใครจะรู้ล่วงเกล้าตัวของตัวเอง

ก็เมื่อ ส.ส.ประเภท 2 เสนอร่างมารูปนี้และรัฐบาลเก่า ๆ ก็เสนอมาในรูปนี้แล้ว ทำไม กรรมาธิการถูกประหามว่าโค้เคียงเพื่อเป็นรัฐบาลข้างหน้า การเป็นรัฐบาลในเวลาข้างหน้านั้นมันไม่เป็นสิ่งที่เราจะมาโค้เคียงกันในเวลานี้ ข้าพเจ้าเป็นรัฐบาล ท่านไม่พอใจก็ไล่ออก ข้าพเจ้าก็ไปเหมือนกันและกรงกันข้าม เมื่อรัฐธรรมนูญนี้ท่านไปท่านเป็นรัฐบาล ข้าพเจ้าก็มีสิทธิที่จะไล่ท่านออกได้ นี่เป็นเรื่องของประชาธิปไตย.

เรากล่าวถึงประชาธิปไตยเฉย ๆ แต่เข้าใจว่าประชาธิปไตยของเรานั้นไปคนละรูป รูปของท่านเป็นอีกรูปหนึ่งแต่ว่าของข้าพเจ้าเป็นอีกรูปหนึ่ง แต่ประชาธิปไตยอันแท้จริงสำหรับแต่ละบุคคลนั้นใครจะเป็นเครื่องชี้ ไม่มีใครเป็นเครื่องชี้ได้ จริงอยู่ท่านกล่าวถึงเรื่องว่าสมาชิกสภาผู้แทนได้รับเลือกตั้งโดยการงจากราษฎรย่อมถือว่าเป็นเสียงสวรรค์ จริงหรือ จริงหรือที่ว่า ส.ส. ทุกคนที่มานั่งในสภานี้เป็นเสียงสวรรค์ส่งมา ก็เปล่า ข้าพเจ้าถูกส่งเข้ามาไม่ใช่เสียงสวรรค์ ข้าพเจ้าส่งมาด้วยอาวุธอำเภอกระการ อำนาจ เจริญ และเขมราฐ แต่เสียงสวรรค์หาได้ส่งข้าพเจ้าเข้ามาไม่ ข้าพเจ้าเข้ามาด้วยเสียงประชาชนเลือกตั้ง แต่ข้าพเจ้าไม่ได้เคยมีระลึกถึงว่าสวรรค์ได้ส่งข้าพเจ้าให้มาจะต้องเป็นอะไร เพราะฉะนั้นการจะโค้เคียงกันนั้นก็ต้องดูเวลาโค้เคียงกันในสภา ไม่ใช่ประชามกรรมาธิการคลุกบ้าง เสียงไปในทางที่จะก่อให้เกิดความแตกร้าว (ขอบเขตที่) จริงอยู่น้ำเราจะแตกร้าวก็เป็นสิ่งที่ช่วยไม่ได้ ถ้าเรารักจะแตกร้าวกัน ข้าพเจ้ายืนหยัดต่อสู้มาเพื่ออะไร ข้าพเจ้าไม่กลัว ข้าพเจ้าได้ต่อสู้มาทั้งตลอดท่านไปฟังประวัติ 13 ปี ข้าพเจ้าเป็นฝ่ายค้านรัฐบาลตลอดมา ข้าพเจ้าไม่เคยสนับสนุนรัฐบาลในหลักการอันสำคัญเลย แต่กรงกันข้ามกับผู้ที่อ้างว่าจะต่อสู้เพื่อเผด็จการนั้นในบางครั้งก็ได้สนับสนุนรัฐบาลที่แล้ว ๆ มาเป็นการกล่าวไปใหม่ พูดถึงความหวัง ๆ มันมีด้วยกันทั้งนั้น ทั้งหลักฐาน เอกสารและพะยานก็มีทั้งนั้น ถ้าจะเอาอย่างนั้นก็ได้ ไม่เป็นไร.

ท่าการแทนประธานสภา ฯ : คือว่า เรื่องมันเย้อนไปทุกที ที่นี้ข้าพเจ้าว่าอย่างนี้คือ บรรดาที่นอกวงไปแล้วทั้งหมดขอให้มาปอยู่กับข้าพเจ้าทั้งหมดคนเดียว ที่จริง

ข้อบังคับของเราคือห้องชุดกับประธาน ฯ เพราะฉะนั้นชุมนุมข้าพเจ้าปี ส.ส.นั้น ส.ส.นี้ ประเภทนั้นประเภทนี้ ชุมนุมข้าพเจ้าปีประธานอย่างนั้น อย่างนี้ ดูซิว่าข้าพเจ้าจะอยู่ได้หรือไม่ เพราะฉะนั้นออยย่าค่ากันเอง เพราะฉะนั้นอย่าฆ่าฟันกันเอง * มันเคย ๆ มีละไรขึ้นมาทุกที เราปิดหัวใจ ข้าพเจ้าเชื่อว่าทุกคนมีความตั้งดี เรื่องสุจริตหรือไม่สุจริต ข้าพเจ้าว่าไม่มี ข้าพเจ้ารับรองได้รับความยกย่องจากที่ประชุมทั้งหลายขึ้นมานั่งโดยพระบรมราชโองการ ข้าพเจ้าเชื่อว่ามาจากเสียงของท่านผู้อภิปรายทั้งนั้น นี่เป็นที่ความสัตย์ เพราะฉะนั้นบาปให้แก่ข้าพเจ้า อย่าเล่นกันเอง.

11.54 น.

นายชาว ธรรมสุชาติ (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าได้ฟังท่านอภิปรายแล้วในเรื่องที่เราได้เถียงกันในวันนี้ เรื่องนี้ตามความเข้าใจของข้าพเจ้าเองแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าท่านประธานไม่ได้ยึดเอาข้อบังคับการประชุมมาใช้ตามอำนาจที่มีอยู่ เพราะว่าเรื่องการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญมาตรา 68 ตามที่ข้าพเจ้าเข้าใจแล้วก็เข้าใจว่า ในที่ประชุมนี้ยังไม่มีประเด็นในการพิจารณากัน เพราะว่าทราบกันแล้วว่าได้อ้างไปยังคณะกรรมาธิการแก้ไขเพื่อสอดคล้องต้องกันกับมาตรา 68 แต่คณะกรรมาธิการก็ไม่ได้แก้ไขโยนกลับมาให้ที่ประชุมนี้แสดงความคิดความเห็น เอาไหม ว่าจะเอากันอย่างไร นี่เรื่องมันมาอย่างนี้ ประเด็นก็ควรจะตั้งกันเสียใหม่ว่า เอาละกรรมาธิการไม่สามารถที่จะลัดลงไปได้จะเอาอย่างไร ขอให้ที่ประชุมนี้เป็นผู้วินิจฉัย ประธาน ฯ ควรจะตั้งประเด็นเสียใหม่ว่า เราจะเอากันอย่างไร จะให้สภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจในการไว้ใจหรือไม่ให้มีอำนาจในการไว้วางใจที่ประธาน ฯ มาปล่อยให้ไหว้กันเสียทั้งสองวันแล้วยังไม่ได้ประชุมลงมติเสียเลย อย่างนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ถูกต้อง เป็นการเสียเวลาของสภา ฯ นี้มากมาย ข้าพเจ้าขอเสนอว่าต่อไปนี้ขอให้ประธาน ฯ ตั้งประเด็นว่า จะเอากันอย่างไร จะได้รู้เหตุผลว่าที่ควรให้การไว้วางใจรัฐบาลนั้นมีเหตุผลอย่างไร และฝ่ายที่เห็นไม่ควรให้การไว้วางใจรัฐบาลนั้นมีเหตุผลให้แก่สภานั้นมีเหตุผลอย่างไร และฝ่ายที่เห็นไม่ควร

ให้มีอำนาจในการไว้วางใจนั้นมีเหตุผลอย่างไร เพราะว่าสุภาพสตรีไม่มีโอกาสจะได้ยินจะได้นำเอาเหตุผลไปใคร่ครวญแล้วมีกลับน้ำหนักดูว่า จะยกมือให้ฝ่ายใด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอให้เปิดอภิปรายแล้วตั้งประเด็นเสียใหม่ ผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

มีสมาชิกรับรอง

นายประยูร ปานะศิษฐ์ (เชียงราย) : ข้าพเจ้าขอให้เปิดอภิปรายเรื่องนี้ต่อไป

มีสมาชิกรับรอง

ท้าการแทนประธานสภา ฯ : มีผู้เสนอให้เปิดอภิปรายและมีผู้เสนอให้ปิดอภิปรายต่อไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเปิดอภิปรายต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ 28 นาย

ท้าการแทนประธานสภา ฯ : ท่านผู้ใดเห็นควรปิดอภิปรายได้แล้ว ขอได้โปรดยกมือขึ้น.

สมาชิกยกมือ 54 นาย

ท้าการแทนประธานสภา ฯ : เป็นอันว่าปิดอภิปรายได้ เอาละที่นี้ถึงละที่นี้ในการที่จะลงมติกันต่อไปนี้ มีผู้เสนอมีคำถามขอให้ลงคะแนนลับ.

นายอิยหุล วรกุล (ลำปาง) : ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่มีมีที่จะลง กรรมาธิการเสนอเข้ามาเพื่อถามความเห็นของที่ประชุม ไม่ใช่เพื่อมาแสดงความคิดเห็นต่อที่ประชุม แต่เมื่อมีการแสดงความเห็นให้กรรมาธิการพิจารณาแล้วก็ควรรับเอาไปถามมติเดิม.

นายสุวิชช พันธเศรษฐ (เชียงใหม่) : ที่ข้าพเจ้าเสนอมีคำถามนั้น ข้าพเจ้าเสนอมีคำถามตั้งประเด็นให้ถูกต้องตามกรรมาธิการและสภา ฯ นี้ทุกประการ คือประการแรกใครเห็นให้ส่งให้กรรมาธิการไปแก้ไขให้ตามเดิมเพื่อให้สอดคล้องต้องกับมาตรา 56 นั้นอย่างหนึ่ง ใครเห็นว่าควรจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขดูมาตรา 68,69 และมาตรา 70

2024

แบ่งออกเป็นสองฝ่าย ฝ่ายใดแพ้ไปแล้วก็เอาความเห็นของสภา ฯ นี้ มีมันกระจ่างอยู่แล้ว.

ทำการแทนประธานสภา ฯ : คือในรูปนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่ามันจะยุ่งเหลือจะเกิดเรื่องอีก คือเรื่องสภาสูงจะอยู่หรือไม่อยู่ในมาตราต่อ ๆ ไปอีก พูดกันให้ชัดเสียทีน่าจะได้หมดเรื่อง พูดเป็นมาตรา ๆ บางคนได้อ่านก็รู้ว่าสภาสูงอยู่ บางคนไม่ได้อ่านขอโทษเพื่อบางคนพลังเผลอ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะให้มีมันชัดเสียว่า สภาสูงควรอยู่มาตราใดบ้างหรือไม่อยู่ต่อไป ไม่ใช่อย่างที่แล้ว อย่างที่แล้วเห็นว่าควรอยู่เพราะว่าเราตัดแล้ว 54 ,55,56, เรื่องมันเป็นอย่างนี้.

นายสานนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : ความจริงเรื่องนี้ไม่น่าจะไปกันใหญ่ถึงอย่างนี้ อยู่ที่ท่านประธาน ฯ ข้าพเจ้าจะว่าอะที่ว่าไม่มีใครว่านะ มาตรา 54 ลงตะแนนลับนั้นเสร็จไปแล้วท่านประธาน ฯ ตัดสินเอาอย่างนั้นผ่านไปแล้ว มาตรา 55 ไม่มีการอภิปรายก็เป็นอันว่าลงมติตามกรรมาธิการ ที่มีมาตรา 56 เกิดอภิปรายว่า เราจะให้รัฐสภามีอำนาจเปิดอภิปรายลงมติไหม เป็นอันว่าตะแนนลับเท่ากัน ท่านประธาน ฯ เข้าข้างผู้แปรญัตติว่าตัดพฤฒสภาออก เอาแต่สภาผู้แทนก็สำเร็จไป แล้ว แต่จะเขียนรูปไหนอย่างไรท่านกรรมาธิการรับไปแล้วว่าจะเขียนเป็นอย่างนี้ ที่ท่านประธานว่าไม่มีชี้ว่าการพิจารณาวาระ 2 นี้เรื่องตามมาตรา มาตราไหนเมื่อสภาได้ลงมติไปแล้วจะเป็นหัวมงกุฎท้ายมังกรอย่างไรก็สภา ฯ นี้แหละ เราลงมติอายุ 40 ปีถึงจะเป็นสมาชิกพฤฒสภาแล้วบทเฉพาะกาลเราให้ 35 ปี เราก็ลงมติไปแล้วก็แล้วไป สำหรับมาตรา 66 และ 68 เราจะพิจารณากันว่าเราจะเอากันอย่างไร จะเอาอย่างที่เขียนไว้ในนี้หรือจะแก้กันอย่างไร อภิปรายกันเฉพาะอย่างนี้แล้วก็ลงมติ นี่เป็นประเด็นเป็นอย่างนี้ ไม่ต้องไปถือว่านโยบายสภาสูงเป็นอย่างไร เป็นไม่ต้องคำนึงถึง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้ประธาน ฯ ชี้ขาดเป็นอำนาจของท่าน.

พล.ร.ต.ฉลัย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์ กรรมาธิการ : ข้าพเจ้าได้ชี้แจงไปแล้วว่าเหตุที่ไม่ได้ดำเนินการตามที่ท่านสมาชิก ฯ ผู้อภิปราย เพราะในฐานะกรรมาธิการเรามี

ความเห็นแตกแยกกันเกิดขึ้น บางท่านเห็นว่าจะเสนอคำเนินการประชุมไปตามนั้นทำไม่ได้ นี่ชูกันอย่างตรงไปตรงมา เพราะว่ามาตรา ๕๔ บังคับแล้ว แต่กรรมาธิการส่วนข้างมากบอกว่าไม่ได้บังคับ ถ้าจะลงมติอย่างที่ท่านสมาชิกว่านั้นกรรมาธิการส่วนมากก็ไม่ข้องใจ แต่ว่าฝ่ายข้างน้อยท่านก็มีความเห็นของท่านบอกว่ามาตรา ๕๔ บังคับแล้ว นอกจากนั้นจะเป็นหัวมงกุฎท้ายมังกร ทั้งสองฝ่ายจึงหารือกันว่าจะทำอย่างไร เราก็เสนอมายังสภา ฯ ซึ่งว่าสภา ฯ จะเอาอย่างไร จะเอาดำหรือขาว พฤฒสภาจะให้มีอำนาจหรือไม่หรือจะเอาอย่างที่ท่านว่า จะเอาหัวมงกุฎท้ายมังกร เช่นนั้น ฉะนี้แรกสรรพกรรมาธิการเสนอมาเพื่อนามนโยบายว่า ในเรื่องสภาสูงเป็นสภา ฯ นี้จะรวมกันพิจารณาว่า กรรมาธิการมีความเห็นแตกแยกกันอย่างนี้จะตกลงพิจารณาว่า จะว่าดำเป็นขาวหรือไม่ เมื่อดำแล้วก็ดำกันไป ขาวก็ขาวกันไป มาตราต่าง ๆ ก็เขียนว่าดำหรือขาวหรือว่าไม่เอาละมาตรา ๘๘ ว่ากันต่อไป หรือว่ามาตรา ๕๔ อย่างไรแล้วมาตรา ๘๘ ก็ต้องตามมาตรา ๕๔ ก็ว่ากันต่อไป ประเด็นมีอยู่ ๓ ประเด็นอย่างนี้.

นายโอสถ อุ้มพันธ์ (พระนคร) : ข้าพเจ้าใคร่ขอท่านประธาน ฯ อย่างแรงทีเดียว เพราะว่าถ้อยคำของกรรมาธิการไม่ควรจะนำเข้ามาในสภา ฯ นี้เลย เพราะว่าเราอภิปรายกันในเรื่อง มาตรา ๘๘ นี้อย่างชัดเจนแล้วว่า ให้ส่งให้กรรมาธิการไปพิจารณา ข้าพเจ้าจะขออ่านรายงานการประชุมแล้วเรื่องราวเป็นมาอย่างไร ใครขอเรียนเพิ่มเติมอีกนิดเดียวว่า วันนี้มาตรา ๘๘ นี้ท่านกรรมาธิการก็ได้เสนอถ้อยคำมาว่าอย่างนี้ "พระยามานวราชเสวี ประธานกรรมาธิการ : มาตรา ๘๘ มาตรา ๘๘ และมาตรา ๗๐ "ใช้คำว่า "ในนามของคณะกรรมาธิการ ข้าพเจ้าขอถอนไปแก้ไขและเสนอเข้ามาใหม่ ถ้าสภาไม่ขัดข้อง" แล้วต่อจากนั้นคุณหลวงเปลว ฯ พูดขึ้นว่า "คนละเรื่อง" แล้วต่อจากนั้นท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่า "อย่างมาตรา ๖๕" นี่รายงานการประชุม ต่อไป "พระยามานวราชเสวี ประธานกรรมาธิการ : ถ้าสภาไม่มอบมากกรรมาธิการก็ทำไม่ได้ ข้าพเจ้าตามเรื่องจะหยั่งดูว่าท่านจะเอาอย่างไร มัน ๒ ตอนอยู่ ต้องมอบมาถึงจะรับมาได้ ทำการแทน

ประธานสภา ฯ : กรรมาธิการขอไปพิจารณามาใหม่ในมาตรา 68 มาตรา 69 มาตรา 70 นี้ ท่านผู้ใดเห็นควรจะให้กรรมาธิการไปร่างมาใหม่โปรดยกมือขึ้น สมาชิกยกมือ 42 คน ทหารแทนประธานสภา ฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย เห็นควรจะพิจารณาในสัปดาห์นี้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น สมาชิกยกมือ 31 คน ทหารแทนประธานสภา ฯ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ให้กรรมาธิการไปพิจารณามาใหม่

แต่นี้ชัดเจนอย่างยิ่ง ท่านจะรับเอาสัตตินี้เข้ามาอย่างไร ส่งคืนไปตกลงกรรมาธิการไปพิจารณาก่อนแล้วจึงจะรับกันเข้ามาได้ นี่ความผิดอยู่กับท่าน แล้วไปอภิปรายต่อกันไปต่อกันมา ความผิดอยู่กับท่านคนเดียว นี่ต้องส่งคืนไปแล้วพิจารณามาใหม่ ไม่มีเรื่องอะไรอีกแล้ว ท่านส่งคืนเขาไปเท่านั้นก็หมดเรื่อง.

พระยามานวราชเสวี ประธานกรรมาธิการ : ตามระเบียบเวลาใดจะแก้ไขอะไรในวาระที่ ๒ ที่ส่งให้กรรมาธิการแก้ไขว่าสมควรจะแก้ไข ท่านที่ข้าพเจ้ามารับไปก็รับไปเพื่อพิจารณา สำหรับในการแก้ไขว่าสมควรจะแก้ไขตามที่ข้าพเจ้าเข้าใจหรือไม่ ไม่ใช่ผู้มัดให้กรรมาธิการว่าจะต้องแก้ไขตามที่ท่านพูด และอีกอย่างหนึ่งรายงานการประชุมที่ท่านอ้างอะไรนี้ ข้าพเจ้าเสียใจอย่างยิ่งที่เจ้าหน้าที่ของสภา ฯ ให้ไป เหตุว่าเหตุว่ากรรมาธิการของสภา ฯ ยังไม่ได้ตรวจพิจารณา พูดกันเวลานั้นข้าพเจ้าอาจพูดไปจริง ความจริงข้าพเจ้ารับไปสำหรับทรีกครองว่าจะทำอย่างไร เพราะเหตุว่าการเขียนกฎหมายไม่ใช่เขียนได้ทันที เวลารับไปจริงข้าพเจ้ารับไป รับไปทรีกครอง และมาปรึกษากันในที่ประชุมกรรมาธิการกับท่านผู้รู้หลายคน บอกว่ามี ๒ ลักษณะ ข้าพเจ้าก็คิดว่าจริงมี ๒ ลักษณะ ถึงมาปรึกษากันในที่ประชุมกรรมาธิการ ลักษณะ ๑ มันแปลว่า โว้ต อ็อฟ เซ็นเซ่อร์ ตรงกับมาตรา ๕๔ ของเรา แต่มาตรา ๖๘ ตรงกับมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญเดี๋ยวนี้ และในเวลานั้นเป็นเวลาชุลมุน ท่านก็จะให้ข้าพเจ้ารับอย่างไรข้าพเจ้าเห็นว่าจะเสียความข้าพเจ้าก็รับไปไตร่ตรองดูว่าจะทำอย่างไรได้ ไม่ใช่รับเขียนตามมาตรา ๕๐ ข้าพเจ้าเองก็ทราบดีว่า ท่านเจ้าพระยาศรีธรรมาธิเบศ กรรมาธิการผู้มีอาวุโส บอกว่าเรื่องนี้พิจารณาเป็น

มาตรา ๆ ในการที่ข้าพเจ้ารับไปไม่ใช่จะไปเอียงเกินใจข้าพเจ้าได้ รับไปเพื่อปรึกษากรรมาธิการ แม้ว่าข้าพเจ้าจะพูดน้อยกำพลาดพลั้งไปบ้างก็ไม่ถูกตัดกรรมาธิการ รับไปเพื่อปรึกษาหารือกรรมาธิการว่า เขียนรูปใดจึงจะควร ข้าพเจ้ารับไปไม่ใช่ในนามกรรมาธิการ รับไปจริง รับไปเพื่อพิจารณาปรึกษา แต่เป็นไปในขณะที่ข้าพเจ้าคิดเห็นว่าเวลานั้นอาจจะเป็นได้ตามเวลานั้น แต่เดี๋ยวนี้คนเราความคิดอาจจะเปลี่ยนแปลงได้ดีได้ เมื่อได้ยินท่านผู้รู้มีมาก ๆ ก็อาจจะมาเสนอในรูปนี้ก็ได้ ข้าพเจ้าเองก็ไม่รู้ว่า เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเรียนว่ากรรมาธิการรับไปนั้นรับไปจริง รับไปเพื่อพิจารณา แต่ที่จะเกินไปหรือข้าพเจ้าพลั้งเผลอไปนั้นอาจจะมีได้.

ผู้ช่วยการแผนประธานสภา ฯ : เดิดขาดอยู่ที่รายงานการประชุม รายงานการประชุมมีว่ากรรมาธิการจะรับไปพิจารณา แล้วเวลานี้กรรมาธิการก็ยังไม่ได้พิจารณาร่างขึ้นมาเป็นแต่ขอความเห็น ครั้นเมื่อมีความเห็นจะให้ส่งไปให้กรรมาธิการทำมาตกลงเรื่องก็ที่หมด ไม่มีเรื่องจะพูดอีกแล้ว.

พระยามานวราชเสวี ประธานกรรมาธิการ : กรรมาธิการบางคนจะมาขอว่ามาตรา ๘๘ จะเอาตามร่างเดิมหรือจะเอาร่างใหม่

นายสุวิชช พันธเศรษฐ (เชียงใหม่) : ขอให้ล่างมาแล้วมาโต้เถียงกัน

พระยามานวราชเสวี ประธานกรรมาธิการ : กรรมาธิการอยากขอถามว่านโยบายในเรื่องการควบคุมของสภาสูงจะเอาอย่างไรแน่.

พ.ต.ถวิล อัยวงศ์ (พระนคร) : มันอลเวงหมดทั้งกรรมาธิการทั้งสภาผู้แทนราษฎรโทษกันไปโทษกันมาไม่ได้ความ เมื่อเป็นดังนี้แล้วข้าพเจ้าขอเสนอว่าอย่างนี้ดีกว่า ถ้าท่านเห็นด้วยละเอาอย่างนี้ คือว่าเราว่ากันเสียเลยให้เด็ดขาดในมาตรา ๘๘ ว่าขอบสภามีสิทธิที่จะไว้วางใจคณะรัฐมนตรีหรือไม่ หมดเรื่องกันเลย อย่างนี้ประธาน ฯ รับเอาไปแล้วกลับมาบอกว่าไม่เอา ก็ไม่ถูกมัด ไม่อะไรแล้ว สมาชิกทางนี้ก็ออลเวงกันหมดเลยแล้วไม่ได้ความทั้งนั้น ทางโน้นว่าอย่างนี้ ทางนี้ว่าอย่างนั้น เมื่อเสนออย่างนี้แล้ว

ข้าพเจ้าก็เสียดายแท้ เพราะข้าพเจ้ามีชื่อในแก้รัฐธรรมนูญนี้มากเหลือเกิน ข้าพเจ้าไม่เคยโกษใครเลยทั้งแต่เป็นสมาชิก ฯ เป็นรัฐบาลก็ กราบนี้ต้องโกษเจ้าคุณมาก ฯ เพราะว่ายุ่งเหลือเกิน ข้าพเจ้ารับผิดชอบในเรื่องเสนอรัฐธรรมนูญนี้ตามที่เสนอพระราชปรารภมาแล้ว ถ้าท่านตัดสินใจให้แน่นอนหน่อยมันก็ไม่ยุ่งอย่างนี้ เพราะฉะนั้นขอเสนอว่ามาตรา ๘๘ นี้เอาพฤฒสภามีอำนาจไว้วางใจรัฐมนตรีทีหมดเรื่อง.

ทำการแทนประธานสภา ฯ : ข้าพเจ้าว่าที่คุณควง ฯ พูดนี้ตรงแล้ว

พล.ร.ต.แวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์ ธรรมาธิการ : ข้าพเจ้าได้ชี้แจงแล้วว่าที่กรรมาธิการฝ่ายข้างมากว่าทำเช่นนี้ แต่ฝ่ายข้างน้อยท่านว่าทำอย่างนี้ไม่ได้ เพื่อความเคารพและเพื่อประสานงานจึงได้เสนอมา แต่สภา ฯ นี้จะเอาอย่างไรนั้นไม่ขัดข้อง.

ทำการแทนประธานสภา ฯ : ที่คุณควง ฯ เสนอมาเช่นนี้ เสนอมาก็อว่าเจ้าคุณมาน ฯ มาก็อว่าข้าพเจ้าดีกว่า.

มาตรา ๘๘ มีความว่า"ในการกำหนดนโยบายบริหารราชการแผ่นดิน/คณะรัฐมนตรีต้องได้รับความไว้วางใจของรัฐสภาแห่งชาติ"....

ก็แปลว่า ในมาตรา ๘๘ นี้เราจะให้มีคำว่ารัฐสภาอยู่หรือว่าจะให้มีฉะเพาะสภาผู้แทนเท่านั้น ใครยังไม่เข้าใจ.

เพราะฉะนั้นมีผู้เสนอให้ลงคะแนนลับ จากผู้แทนราษฎร ฟังประกอบด้วยประเด็นการลงมติในมาตรา ๘๘ แห่งรัฐธรรมนูญเห็นเป็นเรื่องสำคัญมาก จึงขอเสนอให้ลงมติคะแนนลับตามข้อบังคับการประชุม ข้อ ๔๗ ของนายยุวิชช มีผู้รับรองเกิน ๑๕ คนแล้ว เอ้าลงคะแนนลับกัน ขอให้เจ้าหน้าที่แจกบัตรด้วย.

(ที่ประชุมปรึกษาเงียบ)

ทำการแทนประธานสภา ฯ : ใครเห็นควรทั้งพฤฒสภาและสภาผู้แทนให้ลงเปิดเผย ใครเห็นว่าฉะเพาะสภาผู้แทนเท่านั้นให้ลงเปิดเผยเชียว ขอให้เลขาธิการเรียกชื่อ.

เลขาธิการสภา ฯ ได้อ่านรายชื่อสมาชิกเรียงตามลำดับตัวอักษรเพื่อให้มาลงคะแนนจนจบ และได้เชิญหลวงอรรถพรหิตาณ นายชวลิต อุทัยวงศ์ นายสมบูรณ์ บัณฑิต นายประยูร ปานะศิษฐ์ นายกระจ่าง ทุลารักษ์ นายมุ่งช่วย อัฉกร เป็นกรรมการนับคะแนน เมื่อคณะกรรมการได้นับคะแนนเสร็จแล้วได้นำเสนอประธานสภาผู้แทนราษฎร.

ทำการแทนประธานสภา ฯ : ผลการลงคะแนนลับปรากฏผลดังนี้ คือเม็ดขาวที่ให้อำนาจทั้งสองสภา ฯ มีอำนาจให้ความไว้วางใจ 64 คะแนน เม็ดสีน้ำเงินให้อำนาจแก่คณะเพาะสภาผู้แทนเพียงสภาเดียว 63 คะแนน เป็นอันว่า มาตรา 68 นี้เป็นไปตามร่างของกรรมาธิการที่เสนอมา พักประชุม ๑/ ก่อนบ่ายประชุมต่อ.

พักประชุมเวลา 12.40 นาฬิกา.

เริ่มประชุมเวลา 14.39 นาฬิกา

ท้าการแทนประธานสภา ฯ : ต่อไปนี้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป.

ม.ร.ว.ศึกฤทธิ์ ปราโมช กรรมาธิการ : ตามที่กรรมาธิการได้ร่วงมาตรา 61 มาตรา 69 และมาตรา 31 ทวิขึ้นมาใหม่ดังที่ได้ชี้แจงต่อสมาชิกผู้มีเกียรติแล้ว ก่อนอื่นกรรมาธิการขอประทานแก้คำผิด คือได้เติมขึ้นไปบ้างอะไรบ้าง ขอได้โปรดแก้ตามข้าพเจ้าเสียในขณะนี้ คือในมาตรา 61 อนุ 6 ขอให้ตัดออกทั้งอนุมาตรา คือที่มีความว่า "การปรึกษาและลงมติตามความในมาตรา 56" ขอให้ตัดออกทั้งอนุมาตรา และความในอนุมาตรา 7 ต่อไปในคำว่า "คณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี" นั้นขอได้โปรดตัดคำว่า "หรือรัฐมนตรี" ออก และในมาตรา 69 บันทัดที่ 2 ท้ายบันทัดตัดคำว่า "วาง" ออก คือให้อ่านว่า "หรือรัฐสภาไม่ให้ความไว้ใจ" ให้ได้รูปกัน คือเราใช้ภาษาว่าให้ความไว้ใจ ไม่ใช่ให้ความไว้วางใจ นี่ข้าพเจ้าได้เรียนมาแล้วก็เป็นอันว่าเรื่องที่กรรมาธิการขอเสนอ และนอกจากนั้นกรรมาธิการยังได้แก้ไขมาตรา 70 ให้เป็นไปตามมติของสภา ฯ คือมาตรา 70 ในร่างรัฐธรรมนูญขอท่านได้โปรดพิจารณาดูก่อนว่าในอนุมาตรา 4 มาตรา 70 นั้นได้แก้ไขคำว่า "มหาสภาแห่งชาติ" เป็น "สภาผู้แทน".

ท้าการแทนประธานสภา ฯ : พิจารณาในมาตรา 31 ทวิก่อน เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน ข้าพเจ้าขอให้ผ่านไปยังมาตรา 31 ต่อไปพิจารณามาตรา 61

นายประยูร ปานะดิษฐ (ชัยนาท) : มาตรา 31 ประเด็นก่อน เพราะว่าทางสภา ฯ เพิ่งส่งให้เดี๋ยวนี้ทุก ๆ ตัวอักษรยังอ่านไม่หมดเลยครับ อย่าเพิ่งรวบรัดเลยครับ.

นายเสวตร์ เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : เมื่อมาตรา 31 ทวิเป็นเช่นนี้แล้ว มาตรา 56 เป็นอันว่าตัดออกใช่ไหม.

พระยามานวราชเสวี ประธานกรรมาธิการ : ตัดออกแล้วมาตรา 56 อาศัย

มาตรา 31 แทนด้วย.

ท่าการแทนประธานสภา ฯ : มาตรา 31 ทวิย่านไป มาตรา 41

นายเสวก เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : มาตรา 41 อนุ 3 ทวิ ที่เรา ให้เลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาผู้แทนฯ เป็นหน้าที่ของรัฐสภานั้น ตามตัวบทเพิ่มมาตรา 34 นั้น คือให้สภาเท่านั้นที่เป็นการเลือกซ่อม หมายความว่าจะต้องแก้มาตรา 34 ด้วยหรือ.

ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช กรรมาธิการ : มาตรา 34 แก้ไปแล้วตามมติของสภา ฯ

ท่าการแทนประธานสภา ฯ : มาตรา 41 เมื่อที่ประชุมไม่อาจกังวลประการใด ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้ผ่านไปได้ ต่อไปมาตรา 42

หลวงอรรถมหรพิพาค (ตราด) : มาตรา 42 นี้ในบันทัดที่ 1 และที่ 2 ยังสงสัยอยู่ว่า รัฐมนตรีทั้งคณะต้องออกจากตำแหน่งเมื่อสภาผู้แทนลงมติไม่ไว้วางใจตามมาตรา 31 ทวิ แม้ไม่ไว้ใจเป็นรายตัวก็ได้ ทั้งคณะก็ได้ ถ้าไม่ไว้ใจรายตัวแล้วทั้งคณะก็ต้องลาออกด้วยหรือยังสงสัย.

ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช กรรมาธิการ : มาตรา 42 บันทัดที่ 1 และที่ 2 อ่านว่าอย่างนี้ "รัฐมนตรีทั้งคณะต้องออกจากตำแหน่งเมื่อสภาผู้แทนลงมติไม่ไว้วางใจในคณะตามมาตรา 31 ทวิ" ไม่ไว้ใจในคณะ นี่ไม่มีข้อความเคลือบแฝงอย่างใดแล้ว เข้าใจได้แล้วโดยตลอด.

นายพันธุ์ อินทุวงศ์ (นครพนม) : มาตรา 42 ตามที่คณะกรรมาธิการได้พิมพ์ส่งมาใหม่นี้ก็เลือกตามมาตรา 42 ร่างเดิม ซึ่งตามร่างเดิมคณะกรรมาธิการก็ได้แก้จากร่างเดิมของผู้เสนอคือ ตัดคำว่า"การ"และ"จนกว่า"แล้วเติมคำว่า"จะได้ตั้งคณะรัฐมนตรีที่ตั้งขึ้นใหม่"แล้วก็ตัด"จะเข้ารับหน้าที่" ในที่สุดคำว่าๆจะเข้ารับหน้าที่ตามร่างเดิมของผู้เสนอนั้น ข้าพเจ้าเองเห็นว่าถูกต้อง คือควรจะมีว่าจนกว่าคณะรัฐมนตรีที่ตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่ ควรจะมีไว้ คือว่าจะเข้ารับหน้าที่ควรจะไว้ตามร่างเดิมของเขา

ถ้าไม่เช่นนั้นเราจะเห็นได้ว่าที่ เมื่อตั้งคณะรัฐมนตรีชุดใหม่ขึ้นแล้วยังจะต้องมาแถลงนโยบาย ก็เมื่อมาแถลงนโยบายแล้วกว่าจะเข้าไปรับงาน ระยะก่อนนี้ดูจะขัดกันอยู่ น้ำพากว่าจนกว่าจะเข้ารับหน้าที่ เติมไว้ด้วยแล้วตามร่างเดิมของเขาจะเหมาะ ข้าพเจ้าเห็นว่าเช่นนั้น.

พล.ร.ต.ถวัลย์ ช่างงานวาสรัสศิ กรรมาธิการ : ในร่างฉะบับที่แจกท่านสมาชิกไปนั้นเราได้ตัดคำว่า "เข้ารับหน้าที่" ออกแล้ว แม้ว่าในร่างที่แจกใหม่นี้ก็เป็นไปตามร่างที่แจกทั้งสิ้นร่าง เหตุผลในกรณีนี้ขอชี้แจงเพื่อเป็นดังนี้ คือในเวลาที่ยังมีกรณีซึ่งพูดเถียงกันอยู่ คือว่าวิธีปฏิบัติของสมาชิกในสภาฯ นี้หลายคราวมาไม่เหมือนกัน เมื่อเช่นนั้นจึงมีปัญหาเป็นต้นว่าในครั้งเก่า ๆ มา ในการที่คณะรัฐมนตรีชุดใหม่จะเข้ารับหน้าที่นั้นก็คือว่า เมื่อมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ตั้งคณะรัฐมนตรีทั้งคณะแล้ว คณะรัฐมนตรีชุดใหม่นั้นก็พร้อมที่จะเข้าไปรับการงานต่าง ๆ ได้ ในกรณีนี้ก็ได้เป็นประโยชน์ในการที่จะได้เรียกประชุมอธิบดีหรือหัวหน้ากรมต่าง ๆ เพื่อที่จะได้เสนอนโยบายซึ่งรัฐมนตรีแต่ละกระทรวงนั้นมีอยู่ เพื่อเป็นการสอบถามว่านโยบายที่รัฐมนตรีผู้นั้นจะดำเนินการไปนั้นจะเป็นการสมควรประการใด เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารจะทำได้หรือไม่ได้แค่ไหน คือตลอดจนกระทั่งคนที่จะเข้าไปตรวจตัวเลขต่าง ๆ ก็สามารถที่จะทำได้แล้วจึงจะวางเป็นนโยบายขึ้นมาขอความไว้วางใจจากสภา ฯ นี้ แต่เดิมก็ทำกันมาเช่นนั้น ครั้นตกหลังต่อ ๆ มาดูเหมือนตั้งแต่ครั้งท่านลวง ฯ เป็นต้นมา คณะรัฐมนตรีก็ไม่เข้ารับหน้าที่จนกว่าสภาผู้แทนจะให้ความไว้วางใจ ในความเข้าใจของข้าพเจ้าเป็นอย่างนี้ คือที่ร่างใหม่นี้เป็นการชัดเจนขึ้น คือว่าคณะรัฐมนตรีที่ออกนั้นจะต้องอยู่ในตำแหน่งเรื่อยทำเนียบไปจนกว่าจะได้ตั้งคณะรัฐมนตรีขึ้นใหม่ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว การดำเนินงานก็อยู่แต่เรื่องว่าคณะรัฐมนตรีที่ตั้งขึ้นใหม่แล้วชุดเดิมก็เป็นหมดหน้าที่ไป และการที่เป็นเช่นนี้ก็เป็นการถูกต้องด้วยเหตุผล กรณีจะเป็นอย่างไรข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างหน่อย เป็นต้นว่าคณะรัฐมนตรีชุดเดิมอยู่ เมื่อประกาศตั้งรัฐมนตรีใหม่ขึ้นมา สมมติว่า นาย ก. เป็นรัฐมนตรี

ว่าการกระทรวงมหาดไทยเดิมมา ตั้งนาย ข. เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย แล้วนาย ก. ก็ไม่ใช่เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอีกต่อไป นาย ข. ต่างหากที่เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ถ้าที่นี้ว่าในรัฐบาลชุดนาย ข. เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยนี่เองมาขอความไว้วางใจจากสภา ฯ แล้วสภา ฯ ไม่ให้ความไว้วางใจก็ตั้งคณะรัฐบาลขึ้นใหม่เลือนาย ก. เพราะฉะนั้นนาย ข. ที่หลุดไป ถ้าเป็นกรณีเช่นนี้และยังไม่เข้ารับหน้าที่กันแล้ว นาย ก. ก็ยังเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเรื่อยไปจนกว่าใครจะมาเป็นจึงรับมอบหน้าที่ไป เพราะฉะนั้นวิธีการที่กรรมาธิการทำมาเช่นนี้จึงเป็นวิธีการถูกต้องและชัดแจ้งแล้ว.

นายประสิทธิ์ ชูพิโจ (กำแพงเพชร) : ข้าพเจ้าฟังท่านกรรมาธิการให้คำอธิบายในวรรคแรกยังไม่ชัด คือคำถามที่แก้มานี้น่าจะได้ความว่ารัฐมนตรีทั้งคณะต้องออกจากตำแหน่งเมื่อสภาผู้แทนลงมติไม่ไว้วางใจในคณะตามมาตรา 31 ทวิ ในกรณีเช่นนี้ ถ้าอ่านทั้งวรรคลงได้ความว่า ถ้าสมมติว่าเราจะเสนอญัตติไม่ไว้วางใจฉะเพาะรายบุคคลเช่นสมมติว่าเสนอขอให้ลงมติว่าเราควรจะไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกระทรวงหนึ่ง เมื่อที่ประชุมสภา ฯ ลงมติว่าเราไม่ไว้วางใจเช่นนี้จะให้หมายความว่ารัฐบาลทั้งคณะนั้นจะต้องลาออกหรือ ถ้าดูตามนี้ข้าพเจ้ายังไม่เข้าใจที่ท่านให้คำอธิบายเมื่อกี้นี้.

ม.ร.ว.ศึกฤทธิ์ ปราโมช กรรมาธิการ : กรรมาธิการไม่ได้หมายความเช่นนั้น คือในมาตรา 69 นี้หมายความฉะเพาะว่าเมื่อมีการเปิดอภิปรายทั่วไป และสภาลงมติไม่ไว้ใจทั้งคณะ การลงมติไม่ไว้ใจรายตัวนั้นมีบทบังคับอยู่แล้วในมาตรา 70 อนุ 4 คือรัฐมนตรีจะต้องออกเป็นรายตัว ความเป็นรัฐมนตรีจะสิ้นสุดลงฉะเพาะตัวโดยอนุ 4 สภาผู้แทนลงมติไม่ไว้ใจ ความไปรับกันในมาตรา 70

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตาก) : สำหรับตามความในมาตรา 69 นี้ ที่รู้สึกว่ามันจะเหมือนกันกับมาตรา 31 ทวิ นี้ คือว่าตามมาตรา 31 ทวินี้เราก็เข้าใจกัน

ว่ายกเอามาจากมาตรา 56 ที่มีการเปิดอภิปรายทั่วไปเราก็เข้าใจกันว่าเป็นอำนาจของสภาผู้แทนเท่านั้นที่จะลงมติไม่ไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจแต่นี่ออกมาตามมาตรา 69 แล้วมันต้องพฤฒสภาเข้าร่วมด้วยทุกกรณีทั้งเข้าและทั้งออก คือว่าตามมาตรา 69 นี่ว่ารัฐมนตรีทั้งคณะต้องออกจากตำแหน่งเมื่อสภาผู้แทนลงมติไม่ไว้ใจในคณะตามมาตรา 31 ทวิ หรือรัฐสภาไม่ให้ความไว้ใจ คือเมื่อรัฐสภาไม่ให้ความไว้ใจตามมาตรา 68 ก็ต้องออกเหมือนกัน เพราะว่ากรณีทั้ง 2 มาตรา ทั้งมาตรา 56 ก็ยกมาเป็นมาตรา 31 ทวิ กับมาตรา 69 นี้รัฐสภาต้องประชุมร่วมกันทั้ง 2 กรณี เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเข้าใจว่าจะไม่ตรงกับความปรารถนาที่เราได้ตกลงกันไว้เดิม คือว่าเดิมนั้นเราตกลงกันว่าเวลาตั้งคณะรัฐบาลนี้ให้พฤฒสภาร่วมด้วย แต่เวลาเปิดอภิปรายทั่วไปนี้ไม่ต้องตามที่ข้าพเจ้าเข้าใจเดิม เข้าใจว่าเป็นอย่างนั้น ที่นี้ตามนี้ต้องร่วมด้วยทุกกรณี เพราะว่ามาตรา 61 ข้อ 7 กับข้อ 6 นี้ก็มีความอย่างเดียวกันการปรึกษาและลงมติตามความในมาตรา 68 ข้อ 7 การลงมติความไว้ใจคณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีตามความในมาตรา 68 นี่ขั้นปรึกษาร่วมกันก็ต้องใช้ทั้ง 2 กรณี คือว่าจะเอาแต่ข้อเดียวก็ไม่ได้ข้าพเจ้าเข้าใจว่าจะเคลื่อนจากความเป็นจริงไป ขอให้กรรมาธิการชี้แจงด้วย.

ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช (กรรมาธิการ) : สมาชิกจะเข้ามาไม่พ้นตามที่ข้าพเจ้าขอแก้คำผิด คือในมาตรา 61 นั้นขอประทานโทษโปรดแก้ตัดอนุ 6 ออกทั้งอันอนุมาตรา 6 มีความว่าการปรึกษาลงมติตามความมาตรา 56 เพราะไม่จำเป็นแล้วเราตัดมาตรา 56 ออกและยกร่างเป็น 31 ทวิ ไม่จำเป็นต้องร่วมประชุมปรึกษากันในรัฐสภาอีกต่อไป ที่นี้สำหรับมาตรา 69 นั้นนี่เป็นบทที่ผ่อนเรียกว่าแข็งขันที่สุด คือรัฐมนตรีทั้งคณะจะต้องออก มาตรา 69 จะต้องออกกรณีใดบ้างก็คือ 1. สภาผู้แทนลงมติไม่ไว้วางใจนี่เป็นกรณีแรก กรณีที่ 2. รัฐสภาไม่ให้ความไว้ใจตามมาตรา 68 นี่ก็หมายความว่าเมื่อใดมีการตั้งคณะรัฐมนตรีมาขอความไว้วางใจจากรัฐสภาตามมาตรา 68 รัฐสภาไม่ให้ความไว้ใจก็ต้องออกไปไม่มีการรวมกันขึ้นได้และยังมีกรณีอื่น ๆ อีก คือว่าเมื่อสภาผู้แทนชุดนี้มีส่วน

ให้ความไว้วางใจคณะรัฐมนตรีในขณะที่เข้ารับหน้าที่นั้นสิ้นสุดลงนี่มีอยู่ 3 กรณีด้วยกัน ที่รัฐบาลจะต้องออกทั้งคณะได้ระบุไว้ชัดแล้ว กรรมาธิการเข้าใจว่าไม่มีการปะปนหรือเกิดมีการเข้าใจกันขึ้นได้.

นายสุวิชช พันธเศรษฐ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการที่ไปแก้ไขร่างเดิมของเขา ร่างเดิมของท่านสมาชิกประเภทที่ 2 นั้นได้ใช้คำว่าต้องอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินการไปจนกว่าคณะรัฐมนตรีที่ตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่ แล้วท่านก็มาขีดทิ้งเสียแล้วเขียนว่า "เพื่อดำเนินงานไปจนกว่าจะได้ตั้งคณะรัฐบาลขึ้นใหม่" ทำไมข้าพเจ้าจึงไม่เห็นชอบกับร่างที่ท่านแก้ไขนั้น เพราะร่างที่ท่านแก้ไขจะก่อให้เกิดความยุ่งยากต่อไปข้างหน้า ข้าพเจ้าขอเรียนให้ที่ประชุมนี้ทราบว่า ในเมื่อคณะรัฐบาลได้ลาออกจากตำแหน่งนั้น รัฐธรรมนูญมาตรานี้ให้รักษาการไปจนกว่ารัฐบาลใหม่จะเข้ารับหน้าที่นั้นชอบแล้ว ขณะใดที่คณะรัฐมนตรีใหม่ได้รับความไว้วางใจจากสภาผู้แทนเข้าไปรับหน้าที่วันใด วันนั้นเป็นอันหมดหน้าที่ของรัฐมนตรีชุดรักษาการแทนแต่ทำเทียบตามร่างใหม่ของคณะกรรมาธิการนี้แล้วคณะรัฐมนตรีที่ตั้งขึ้นใหม่สมมติว่า ได้มีประกาศกระแสพระบรมราชโองการตั้งนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีขึ้นแล้วก็หมายความว่า ให้พวกนี้เข้าไปทีเดียว ถึงแม้ว่าจะยังไม่เข้าไปรักษาการก็พ้นหน้าที่ไป เมื่อพ้นหน้าที่ไปแล้วคณะรัฐบาลชุดนี้เข้ามาถึงรัฐสภาไม่ให้ความไว้วางใจแล้วทำไมจะให้คณะรัฐมนตรีใหม่ซึ่งรัฐสภาไม่ให้ความไว้วางใจเข้าดำเนินการต่อไป ถ้าไม่ให้เข้าดำเนินการต่อไปท่านจะว่างไว้ให้ใครเป็นรัฐบาล อันนี้เป็นการกระทำนอกเหนือรัฐธรรมนูญซึ่งเราได้ทำมาแล้ว ขอให้ท่านได้ระลึก คือว่าบุคคลซึ่งรัฐสภาไม่ไว้ใจแล้วแค่สภาเข้าไปบริหารราชการแทนคณะรัฐบาลซึ่งเขารักษาการแทนนี้อยู่นั้นได้ นี่ข้าพเจ้าไม่เข้าใจเลยว่าท่านมีความมุ่งหมายประการใด ข้าพเจ้าได้ฟังคำอภิปรายของท่านกรรมาธิการผู้หนึ่งพูดว่า ก็ควรจะให้คณะรัฐบาลใหม่ไปสอบถามเกี่ยวกับโยบายอะไรนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่จำเป็น ผู้ที่จะเข้ารับตำแหน่งรัฐบาลคณะใดก็มีโยบายอยู่ในสมองของตัวนายกรัฐมนตรี และนอกจากนั้นบุคคลต้องมีโยบายของตัวเองนั้นเพราะมีพรรคการเมือง

อยู่แล้ว แต่เพียงแต่เราแถลงนโยบายไว้อย่างไรก็เป็นการผูกพันอยู่แล้ว คือจะมีนโยบายอย่างไรอะไรก็เป็นไปตามพรรคของการเมือง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอคัดค้านว่าในการที่คณะกรรมาธิการไปแก้ไขร่างเดิมของเขาให้เป็นรูปใหม่นี้เป็นการไม่ชอบ ข้าพเจ้าขอวิงวอนให้สภา ฯ นี้ทราบว่าจะเกิดความเนื่องเวลาว่างรัฐบาลขึ้นแล้ว จะก่อให้เกิดความเดือดร้อนแล้วประชาชนทั้งประเทศก็จะได้รับความเดือดร้อน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้สภา ฯ นี้ยืนยันว่า สำหรับจะเข้าดำเนินการรับตำแหน่งคณะรัฐบาลนั้น ขอให้เป็นไปตามร่างเดิมของสมาชิกประเภทที่ 2.

พล.ร.ต.ถวัลย์ ธำรงนาวาสวัสดิ์ กรรมาธิการ : ข้าพเจ้าได้ชี้แจงแล้วว่า รัฐธรรมนูญฉบับที่ใช้อยู่นี้มีข้อความไม่ชัดเจน และด้วยเหตุที่มีข้อความไม่ชัดเจนเช่นเองการปฏิบัติของคณะรัฐบาลที่ได้ตั้งกันมาอาจจะแบ่งได้เป็น 2 ตอน ในตอนแรกตั้งแต่ปี [illegible] สภาผู้แทนราษฎรเป็นต้นมาก่อนถึงสมัยที่นายควง ฯ เป็นนายกรัฐมนตรีครั้งแรก ในครั้งแรกทีเดียวได้ปฏิบัติดังที่ข้าพเจ้าได้ชี้แจงมาแล้ว กล่าวคือเมื่อมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งคณะรัฐมนตรีขึ้นแล้ว คณะรัฐมนตรีชุดนั้นก็เข้าไปรับหน้าที่ นี่เป็นวิธีปฏิบัติกันเป็นเวลาตั้ง 10 กว่าปีมาแล้ว ต่อมาสมัยที่ท่านควง ฯ เป็นนายกรัฐมนตรีครั้งแรกและต่อ ๆ มานั้น ท่านก็พิจารณาว่าไม่สมควรจะเข้าไปรับหน้าที่จนกว่าสภา ฯ จะให้ความไว้วางใจแล้ว คณะกรรมาธิการจึงเห็นว่าเมื่อรัฐธรรมนูญเปิดช่องให้มีการโต้แย้งกันได้เช่นนี้แล้ว ไม่ใช่ว่าในการปฏิบัตินี้ข้าพเจ้าไม่ได้มุ่งหมายว่าจะมีการผิดถูกอะไร ไม่ได้ตั้งใจเช่นนั้น เราก็มาพิจารณากันในเรื่องเหตุและผล คณะกรรมาธิการเห็นว่าการที่จะไปตามร่างนี้เป็นการเหมาะสมและถูกต้องกว่า ที่เหมาะสมนั้นประการใด คือท่านสมาชิก ฯ อภิปรายว่า ผู้ซึ่งจะเข้าเป็นนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีนั้นจะต้องมีโปรีมาในตัวแล้ว นั่นไม่มีใครเถียงเป็นของถูกต้อง แต่โปรีของท่านเจ้าหน้าที่บริหารทำได้หรือไม่ แล้วใคร ท่านจะรู้ได้อย่างไร และนอกจากนั้นถ้าต้องการให้เป็นไปอย่างรูปท่านก็เป็นไปอย่างที่สภา ฯ นี้ได้มาไว้วางใจคณะรัฐบาลชุดหลัง ๆ นี่เอง กล่าวคือเมื่อถาม

อะไรแล้วท่านก็บอกว่ายังไม่ได้เข้าไปดูตัวเลข ยังไม่ได้รับงาน ซึ่งท่านที่ร่วมเป็นรัฐบาลอยู่ด้วยท่านเสียเหรือไม่ว่าความยุ่งยากออกเวงเกิดขึ้นและในที่สุดการแถลงนโยบายก็ไม่สามารถจะแถลงได้ว่า ในระยะเวลาที่จะเป็นคณะรัฐบาลนี้ที่เสียว่า 4 ปีจะทำอะไรบ้างก็เป็นการแถลงนโยบายทั่ว ๆ ไป นี่ประการหนึ่ง.

อีกประการหนึ่ง เมื่อพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ตั้งคณะรัฐมนตรีขึ้นแล้วนั้น การเป็นนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีแต่ละตำแหน่งนั้นเป็นการเด็ดขาด ถึงแม้ว่าสภา ฯ จะให้ความไว้วางใจหรือไม่ก็ไม่ใช่ทำให้การที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้เป็นนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีนั้นเสียไป หามิได้ เพราะว่าเป็นพระราชอำนาจตามรัฐธรรมนูญที่ให้ไว้เช่นนั้น ที่นี้ถ้าแม้ว่าท่านไม่ถือปฏิบัติเช่นนั้น ข้าพเจ้าก็อยากจะตั้งตัวอย่างต่อไปอีกว่า เมื่อคณะรัฐมนตรีชุดหนึ่งลาออก ชุดสองเข้ามา ๆ ขอความไว้วางใจจากสภา ฯ ไม่ได้ คณะรัฐมนตรีชุดที่สามขึ้นมาใหม่ ท่านจะให้ชุดที่หนึ่งอยู่เพื่อส่งงานเช่นนั้นหรือในเมื่อชุดที่หนึ่งได้ถูกยับยั้งไม่ไว้วางใจจากสภา ฯ นี้ไปแล้วจนถึงกับได้ตั้งชุดที่สองขึ้นมาแล้วท่านจะให้ชุดที่หนึ่งอยู่เพื่อดำเนินงานสำหรับส่งชุดที่สามในเมื่อได้มีประกาศแต่งตั้งชุดที่สองแล้ว ชุดที่หนึ่งยังเป็นนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่าง ๆ อยู่อีกหรือ มันเป็นเรื่องไม่ชอบด้วยเหตุผล เมื่อเช่นนั้นแล้วคณะกรรมาธิการจึงเห็นว่าวิธีนี้เป็นวิธีที่ถูกต้อง เราอย่าถือว่าเคยปฏิบัติการกันมา 10 กว่าปีถูกและก็อมาเป็นผิด ข้าพเจ้าไม่ได้กล่าวเช่นนั้น ข้าพเจ้าหมายความว่ารัฐธรรมนูญมีอยู่ไม่แน่ชัดแล้วทุกฝ่ายทำผิดด้วยกัน แต่ทว่าในเหตุและผลแล้วเราเขียนรัฐธรรมนูญให้ชัดแจ้งอย่างนี้เป็นการที่เหมาะสมกว่า.

นายสุวิชช พันธเศรษฐ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าได้พยายามที่จะฟังท่านกรรมาธิการนี้เป็นอย่างยิ่ง แต่ทว่าอย่างไร ๆ ข้ออภิปรายของท่านนั้นก็ไปไม่ได้ คือขัดกันอยู่ในตัว ข้าพเจ้าขอเรียนให้ทราบว่า ตามรัฐธรรมนูญฉบับเดิมนั้นในการบริหาร

ราชการแผ่นดินนั้นคณะรัฐมนตรีต้องปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ ไม่ว่าจะโดยเจตนาของผู้แต่งรัฐธรรมนูญ

ราชการแผ่นดินนั้น คณะรัฐบาลจะต้องปฏิบัติด้วยความไว้วางใจของสภาผู้แทนราษฎร และในรัฐธรรมนูญใหม่นี้ก็คงเป็นเช่นเดียวกัน ตีนี้คำว่าด้วยความไว้วางใจของสภาผู้แทนนั้นหมายความว่า พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งหรือคัดใครเข้ามาแล้วยังไม่ได้รับความไว้วางใจก็มีอำนาจบริหาร ทีนี้ข้าพเจ้าจะยกตัวอย่างว่า สมมติว่าได้มีการเกิดขึ้นเป็นอุทธาหรณ์ คือไม่สนใจต่อสภาผู้แทนและรัฐสภาว่าจะไว้ใจหรือไม่ไว้ใจละ ตั้งคณะรัฐบาลขึ้นชุดหนึ่งแล้วเข้าบริหารรับงานมาทีเดียว มาถึงสภาไม่ไว้ใจแล้วคณะรัฐมนตรีชุดนี้ตั้งขึ้นโดยไม่สนใจต่อสภา ฯ แล้วยังจะให้บริหารต่อไปได้เช่นนั้นหรือ แล้วจะก่อให้เกิดผลเสียหายประการใด สมมติว่ารัฐบาลเห็นชื่นชมโยบายไปในทางคอมมูนิสต์ยังไม่ทันได้รับความไว้วางใจจากสภาผู้แทนหรือรัฐสภาก็เอานโยบายคอมมูนิสต์ไปใช้ แล้วในที่สุดผลที่จะเสียหายแก่ประเทศชาติจะมีอย่างไรบ้าง ข้าพเจ้าขอเรียนต่อที่ประชุมนี้ให้ทราบว่าท่านจะปฏิบัติมาแล้วประการใดข้าพเจ้าไม่ติดใจในเรื่องการเข้ารับหน้าที่ก่อนที่สภาเขาไว้วางใจแต่ที่ท่านทำไปนั้นเป็นเพียงจารีตประเพณีและขัดต่อรัฐธรรมนูญ แต่เมื่อไม่มีใครทักท้วงขึ้นมาแล้วก็ผ่านพ้นไปแล้วไป เพราะฉะนั้นท่านจะถือว่าวิธีปฏิบัติเช่นนั้นเป็นการชอบและจะแก้ไขรัฐธรรมนูญเพิ่มเติมนั้นหาได้ไม่. ข

ข้าพเจ้าขอเรียนให้ที่ประชุมสภา ฯ นี้ทราบว่า ในการปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้น เราจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องยึดเหนี่ยวหลักใดหลักหนึ่งไว้ ไม่ใช่ว่าเราจะเปรียบเหตุการณ์เข้าไปสู่รัฐธรรมนูญ แต่ว่าเราเอารัฐธรรมนูญเข้าปรับกับเหตุการณ์ให้ถูกต้อง ยกตัวอย่างเช่นที่ท่านอ้างว่า สมมติว่าคณะรัฐบาลชุดหนึ่งลาออกแล้วได้มีการตั้งคณะรัฐบาลชุดที่สอง แต่รัฐสภาไม่ให้ความไว้วางใจจึงได้มีการตั้งรัฐบาลชุดที่สามขึ้นจะให้รัฐบาลชุดที่หนึ่งมอบหมายให้ชุดที่สามเช่นนั้นหรือ จริงต้องเป็นเช่นนั้นนี่ข้าพเจ้าขอยืนยัน เพราะเหตุใด เพราะว่าคณะรัฐบาลที่ถอดลาออกไปนั้นเคยได้รับความไว้วางใจจากสภามาแล้ว แต่ว่าได้มีเหตุการณ์เกิดขึ้นในเวลาต่อมาอาจจะเกี่ยวเนื่องจากโวหารออฟเซนเซอร์คือโวหารตำหนิรัฐมนตรีเป็นรายตัว แต่รัฐบาลชุดเก่ายอมออก

ทั้งหมด ถ้าจะเกิดการเผด็จการขึ้นมาในประเทศไทยนี้ ไม่ว่าจะเป็นการเผด็จการโดยฝ่ายใดก็ตาม ผู้ที่จะต้องรับผิดชอบในระหว่างที่รัฐบาลการนี้เขาเรียกว่าแทมโปรารี่ ออร์ปเวอนเม้นท์ คือรัฐบาลชั่วคราวจะดำเนินงานไปอย่างไร ๆ ก็ตาม ไม่เป็นอันขาดจะมีอะไรเสียหายอะไร แต่ไม่เป็นการรับเอางานมาทำเท่านั้นเอง และขออย่าได้คำนึงถึงว่ารัฐบาลชุดนั้นจะร้ายยิ่งกว่ารัฐบาลชุดซึ่งไม่มีหัวมีหางที่ว่าไม่มีหัวมีหางนั้นหมายความว่าจะเป็นรัฐบาลชอบแล้วก็ไม่ได้จะว่าไม่ชอบหรือก็ได้รับการแต่งตั้งมา เพราะฉะนั้นรัฐธรรมนูญมาตรา 51 เดิมได้เขียนไว้ชัดเช่นนี้ คือหมายความว่าเขารับมอบงานแล้วก็ต้องได้รับความไว้วางใจจากรัฐสภาและสภาผู้แทนเสียก่อน นี่เป็นการคัดปัญหายุ่งยากได้ดีทั้งสิ้นแล้ว.

ท่านอ้างว่าจะให้รัฐมนตรีชุด 2 ไปรับงานโดยถือว่าจำเป็นจะต้องชักไขร้หลายอย่างในวงงานของรัฐบาลนั้น ข้าพเจ้าก็เห็นว่าไม่น่าจะได้ผลอะไร เพียงระยะเวลา 2 – 3 วันนั้นท่านจะได้อะไรจากฝ่ายบริหาร ท่านจะต้องรู้อะไรมาแล้วมีสติคิดมั่นแล้วทั้งสิ้นจึงจะไปประกอบกับการตั้งรัฐบาลและท่านต้องปรึกษาให้รอบ ๆ ตัว เพียงระยะเวลา 3 – 4 วันไม่ทำให้ท่านแถลงนโยบายได้ผลดีขึ้นเลย แต่ถ้าท่านอ้างว่าแต่ต้องมีเวลาสัก 10 วันเช่นนี้ผลร้ายก็เท่ากันไปรัฐบาลก็ขาด ๆ แหว่ง ๆ ถ้าหากว่าเกิดเหตุขึ้นในด้านวิเทโศบายขึ้นจะเป็นอย่างไร ก็เกิดความเสียหายขึ้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าได้มีเหตุเช่นนี้ขึ้นแล้วว่า รัฐบาลชุดที่รักษาการจำเป็นจะต้องรักษาการเท่านั้น ตอบอยู่ที่ได้รับความไว้วางใจจากรัฐสภาเข้าไปรับมอบหมาย และขออย่าได้มีวิธีการอย่างที่ท่านได้ร่างมาใหม่ คืออย่าให้รัฐบาลซึ่งไม่ได้รับความไว้วางใจเข้ารับมอบหมายหน้าที่แทนคณะรัฐมนตรีที่ลาออกนั้น และผลต่อไปข้างหน้าข้าพเจ้าเห็นยากจะเรียน แต่ท่านทำอย่างนั้นเป็นผลดีสำหรับรัฐบาลเข้าไปถึงถึงจะได้อยู่ในขณะนั้นแล้วก็อยู่ต่อไปเมื่อรัฐบาลใหม่มาก็ยังมีหน้าที่ แต่ถ้าหากว่าท่านยืนยันว่าการกระทำเช่นนั้นจะเป็นผลดี นั่นก็แล้วแต่สภา ๆ นี้ เพราะว่ารัฐธรรมนูญที่เขียนขึ้นมานี้เป็นรัฐธรรมนูญที่เข้าเป็นแบบฉบับนานนาน ไม่ใช่เดี๋ยวมีเหตุขัดข้องอะไรก็จะมาแก้ไขใหม่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็น

ว่าในขั้นนี้ควรจะยืนไว้ตามร่างเดิมของสมาชิกประเภท 2 ซึ่งเป็นสมาชิกซึ่งยึดถือรัฐธรรมนูญฉบับเดิมซึ่งเราจะยกเลิกไม่ได้เป็นอันขาด.

ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช กรรมาธิการ : กรรมาธิการเองก็มีสายตาไกลเห็นการไกลใช้ความพินิจพิเคราะห์เป็นอันมาก แต่เมื่ออภิปรายกรรมาธิการเห็นพ้องกับท่านทุกอย่างและเขียนไว้ก็ด้วยความคิดอย่างเดียวกับท่าน คือข้าพเจ้าขออภัยนาย..พังถือเราได้เขียนวรรคสุดท้ายว่าคณะรัฐมนตรีชุดนี้ที่ออกนั้นจะต้องอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินการจนกว่าจะตั้งคณะรัฐมนตรีขึ้นใหม่ เมื่อความประสงค์อันสิ่งใหม่อยู่ที่ว่าไม่ว่าในขณะใด ๆ สำหรับราชการแผ่นดินจะต้องมีผู้รับผิดชอบ คือคณะรัฐมนตรีรับผิดชอบเซนต์หนังสือได้ทุกเมื่อไป คือตามข้อเท็จจริงที่เขียนไว้ในร่างเก่าร่างเดิมอย่างที่ท่านได้กล่าวมาแล้ว คือว่าคนที่ออกไปไม่ทำอะไร หนังสือมาไม่เซนต์ เพราะว่าฉันจะออกแล้ว คนที่เข้ามาใหม่ก็บอกว่ายังไม่ได้รับความไว้วางใจจากสภาก็ไม่ยอมเซนต์หนังสือ ระหว่างนี้ถ้ามีเรื่องด่วนเกิดขึ้นก็ไม่มีใครจะรับผิดชอบทำไปได้ และการที่พูดนี้ไม่ใช่หมายความว่าดำเนินนโยบายถ้าท่านจะกรุณาอ่านร่างในนั้นว่าอยู่เพื่อดำเนินงานเท่านั้น สำหรับนโยบายรัฐบาลจะทำการใด ๆ ที่เกี่ยวกับนโยบายมาตรา 68 มอกไว้แล้วว่า ในการดำเนินนโยบายบริหารราชการแผ่นดิน ขอท่านได้โปรดดูมาตรา 68 ในการดำเนินนโยบายบริหารราชการแผ่นดินคณะรัฐมนตรีต้องได้รับความไว้ใจของรัฐสภา นี่ก็หมายความว่าคณะรัฐมนตรีซึ่งออกไปแล้วก็ดำเนินนโยบายไม่ได้ คณะรัฐมนตรีซึ่งได้ตั้งขึ้นแล้วแต่ยังไม่ได้รับความไว้ใจก็ดำเนินนโยบายไม่ได้ ปัญหาดำเนินนโยบายมันเป็นปัญหาเรื่องเซนต์หนังสือรูทีนเวอคเท่านั้น ก็ไม่มีใครรับผิดชอบ เพราะฉะนั้นเมื่อคณะรัฐบาลเมื่อออกไปแล้วและตั้งคณะรัฐบาลขึ้นใหม่ส่งงานไปแล้วก็ไม่ต้องรับผิดชอบเรื่องรับความไว้ใจ รับงานฉะเพาะงานรูทีน ไม่ใช่ดำเนินนโยบาย มาตรา 68 ห้ามไว้ชัดแจ้งแล้ว กรรมาธิการขอชี้แจงให้ทราบ.

204/

15.06 น.

นายประยูร ปานะดิษฐ์ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้ายังรู้สึกสงสัยอีกวรรคหนึ่งว่า ในปัญหาข้อที่ 3 ว่า เมื่อสมาชิกสภาผู้แทนชุดที่มีสิทธิให้ความไว้วางใจแก่คณะรัฐมนตรีในขณะเข้ารับหน้าที่นั้นสิ้นสุดลงเมื่อสภาผู้แทนได้มีความเห็นสอดคล้องกันแล้วว่าให้ความไว้ใจกับคณะรัฐมนตรีเข้าบริหารราชการแผ่นดิน แล้วเมื่อรัฐสภามีความเห็นโต้แย้งอีกว่าไม่มีความไว้ใจแล้วคณะรัฐมนตรีที่สภาผู้แทนนั้นได้สิ้นสุดลงอย่างนี้ ข้าพเจ้าก็ยังเห็นว่าในมาตรา 69 ในวรรคนี้เป็นการแก่งแย่งกันระหว่างพฤฒสภาและสภาผู้แทน เมื่อสภาผู้แทนได้ไว้ใจไปแล้ว ทางพฤฒสภาแกไม่ไว้ใจก็ออกจะต้องสิ้นสุดลงอีกข้อหนึ่ง และข้อสุดท้ายตามที่ท่านสมาชิกประเภท 1 ได้กล่าวเมื่อสักครู่นี้ว่า คณะรัฐมนตรีที่ออกนั้นต้องอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานไปจนกว่าจะได้ตั้งคณะรัฐมนตรีขึ้นใหม่ แต่ข้าพเจ้ายังรู้สึกสงสัยอีกข้อหนึ่งว่า ที่คณะกรรมาธิการได้เขียนไว้ชัดแจ้งแล้วอย่างที่ข้าพเจ้ามีความเห็นอย่างนี้ ข้าพเจ้าเห็นดีด้วยและที่ข้าพเจ้าเห็นดีในสภานี้เพราะข้าพเจ้าก็ไม่ใช่มีความรู้อะไรนักหนา นอกจากข้าพเจ้าจะขอความเห็นในสภา ๆ นี้ว่า คณะรัฐมนตรีที่ออกนั้นต้องอยู่ในตำแหน่งชั่วคราว ขอให้เติมตำแหน่งชั่วคราวเพื่อดำเนินงานโดยความเห็นชอบจากสภา ๆ ไปจนกว่าจะได้ตั้งคณะรัฐมนตรีขึ้นใหม่ นี่เพื่อป้องกันมิให้คณะรัฐมนตรีชุดที่ลาออกไปนั้น เมื่อลาออกไปแล้วอย่างที่ท่านสมาชิกได้พูดขึ้นมาว่า พอคณะรัฐมนตรีเข้ามาขอความไว้วางใจจากสภา เมื่อทางรัฐสภาไม่ให้ความไว้วางใจแล้วคณะรัฐมนตรีจะรักษาตำแหน่งนี้ก็ต้องรักษาไปเรื่อย เพื่อส่งคณะรัฐมนตรีที่จะมาแถลงนโยบายในรัฐบาลชุดนี้ในรัฐสภา ทางรัฐสภาไม่ไว้ใจผลที่สุดคณะรัฐมนตรีชุดนั้นจะบริหารงานของประเทศชาติไปในนโยบายใด ๆ นั้น ข้าพเจ้ายังอยากจะขอเติมว่าชั่วคราว เพื่อดำเนินการโดยความเห็นชอบจากรัฐสภาไปจนกว่าจะได้ตั้งคณะรัฐบาลขึ้นใหม่.

นายสมบูรณ์ ศิริชร (เพชรบุรี) : ในเรื่องเมื่อกี้นี้ยังไม่หมดแล้วก็พูดเรื่องใหม่ประธาน ๆ ก็ไม่ดึง ประเดี๋ยวจะเกิดความวุ่นวายขึ้นมาอีก เพราะฉะนั้นพูดเรื่องนี้ให้เสร็จเสียก่อนถึงค่อยพูดเรื่องใหม่ขึ้นมา.

15.10 น.

นายสุวิชช พืชอเศรษฐ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าพยายามฟังแล้วถึง 3 ครั้ง 3 หนที่คณะกรรมาธิการได้ชี้แจงก็ชี้แจงไปในทำนองที่ว่ากลัวไม่มีใครเซนต์หนังสือ นี่เป็นข้อใหม่ใจความของกรรมาธิการ ที่รัฐธรรมนูญเดิมเขียนไว้ว่าต้องอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินการ คำว่าเพื่อดำเนินการก็เพื่ออะไร ก็เพื่อเซนต์หนังสือ อย่างที่ข้าพเจ้าขอเมื่อวานนี้นี้ ข้าพเจ้าเซนต์หนังสืออันไหนเกี่ยวกับโปรซีดีบอกว่ารัฐบาลใหม่เขาเข้ามารับหน้าที่ก่อน ไม่มีเสียหายอะไร และที่กรรมาธิการบอกว่าเคยปฏิบัติมาตั้ง 10 กว่าปีนั้นออยู่ได้ยึดถือเป็นแบบอย่างเลยมันผิด เพราะเหตุใดผิด ข้าพเจ้าจะเรียนให้ทราบว่า รัฐบาลที่เข้ารับหน้าที่นั้นต้องได้รับความไว้ใจเสียก่อนเสมอจึงจะเข้ารับได้ ไม่ใช่ปุบปับเป็นพวกเดียวกันก็ทำได้ แต่ว่ามันต่างพวกต่างปาตี้เขาไม่ยอม คือรัฐธรรมนูญมาตรา 80 เขียนไว้ว่า "ในการบริหารราชการแผ่นดินคณะรัฐมนตรีต้องปฏิบัติหน้าที่" นี่มีหน้าที่ขั้นที่เดียว หน้าที่ในขณะที่จะเข้าไปทำเรียกว่าเข้าไปทำหน้าที่ด้วยความไว้วางใจของสภาผู้แทนราษฎร นี่ท่านจะให้คณะรัฐบาลเข้าไปโดยไม่มีหน้าที่ คือสภา ฯ ยังไม่ได้มอบหมายหน้าที่ เช่นนี้จะเป็นการขอบด้วยรัฐธรรมนูญอย่างไร และข้าพเจ้าขอเรียนให้ที่ประชุมนี้ทราบว่า สำหรับในกรณีนั้นต่างกัน เช่นท่านอ้างบอกว่าถ้าหากว่าเราไม่ทำเช่นนี้ก็จะเป็นปัญหา ความจริงเรามาสร้างปัญหาขึ้น แท้จริงแล้วไม่มีปัญหาอะไรเลย แต่เรามาสร้างปัญหาขึ้นแล้วมาขบกันในกรรมาธิการว่า ควรจะเขียนอย่างนี้เฉลี่ยต่างหาก แท้จริงแล้วไม่มีปัญหาอะไรเลย เพราะฉะนั้นข้อโต้เถียงของกรรมาธิการก็มุ่งไปในทางว่า คณะรัฐบาลที่เข้ามานี้เพื่อเซนต์หนังสือ แต่รัฐบาลรักษาการเซนต์หนังสือ รัฐบาลที่หลังเป็นรัฐบาลครึ่งน้ำครึ่งบกอย่าเพิ่งเข้าไปเลย เพราะต้องรอฟังรัฐสภาเสียก่อนนี่จึงจะเป็นการชอบ แต่รัฐบาลชุดที่รักษาการตัวเขาได้รับความไว้ใจมาแล้วเขาลาออกไปเอง ถ้าจะให้เขาเซนต์หนังสือต่อไปนั้นเขาย่อมจะต้องรอจนกว่ารัฐบาลชุดใหม่ซึ่งตั้งเข้าไปโดยไม่รู้เรื่องราวอะไรเลย ถ้าหากว่าท่านพยายามร่างรัฐธรรมนูญนั้นแปลไปตามความคิดเห็นหรืออารมณ์เช่นนี้แล้ว

ข้าพเจ้าก็รู้สึกเสียใจว่า รัฐธรรมนูญ

ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจว่า รัฐธรรมนูญจะพลิก เพราะเวลานี้เราก็ไม่แก้ชื่อรัฐธรรมนูญด้วย แล้วผลสุดท้ายก็แอบโยนุส มอร์นากี้ให้พระราชปรารภเป็นญัตติหมายได้ นี่ข้าพเจ้าก็เห็นด้วย แต่ที่นี้ท่านจะให้อิมิดเด็ด มอร์นากีก็ได้ นี่ข้าพเจ้าก็สงสัยเป็นอันมาก.

ทำการแทนประธานสภา ฯ : สำหรับมาตรา ๑๑ นี้เห็นว่ารู้เรื่องกันตลอดแล้ว.

15.13 น.

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตาก) : ข้าพเจ้าขออนุญาตพูดถึงเรื่องที่ข้าพเจ้าพูดเมื่อกี้สักหน่อย คือตามร่างนี้ของมาตรา ๑๑ นี้จะทำให้เราเข้าใจกันไปว่า ในการบริหารราชการแผ่นดิน มาตรา ๑๘ ว่า ในการดำเนินนโยบายบริหารราชการแผ่นดิน คือการดำเนินนโยบายบริหารแผ่นดินไม่ได้หมายความถึงเฉพาะเวลาแรกเข้ามา หมายความตลอดไปทางโน้นด้วย ประเด็นจะตีความไปว่าดำเนินนโยบายหมายถึงว่ามารับความไว้วางใจครั้งแรกแล้วก็ดำเนินนโยบายเรื่อยไป เพราะฉะนั้นในการดำเนินนโยบายเรื่อยไปนั้นจะต้องได้รับความไว้วางใจจากรัฐสภาตามนี้ด้วย รัฐสภาไม่ให้ความไว้ใจตามมาตรา ๑๘ เพราะฉะนั้นกรณีอาจจะเป็นอย่างนี้ขึ้นมาได้ เช่นเวลาที่รัฐสภาประชุมกันตามมาตรา ๑๑ นี้ ในขณะที่ประชุมกันนั้นมีผู้เสนอญัตติไม่ไว้วางใจคณะรัฐบาลขึ้นมาในรัฐสภา เมื่อเสนอขึ้นมาแล้วข้าจะอ้างกันตามมาตรา ๑๑ นี้แล้วรัฐสภาก็มีสิทธิที่จะให้คะแนนเสียงกัน นี่มันเป็นปัญหาอยู่ท่านประธาน ฯ เพราะฉะนั้นเราต้องป้องกันว่าในตอนนี้เราจะไม่ให้มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยในตอนหลังนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะให้เขียนเสียให้ชัดสักหน่อยว่า "หรือรัฐสภาไม่ให้ความไว้ใจเมื่อคณะรัฐมนตรีเข้าขอรับความไว้ใจในการจะเข้าบริหารราชการแผ่นดินตามมาตรา ๑๘" นี่ความจะชัดเจนขึ้น ถ้าเราพูดกลุ่มเครือเช่นนี้แล้วปัญหาจะเกิดขึ้นต่อไปข้างหน้า ถ้าเป็นปัญหาต่อไปข้างหน้าสภาไปตีความตอนหลังว่ามีสิทธิที่จะลงคะแนนในการเปิดอภิปรายให้ความไว้ใจหรือไม่ไว้ใจด้วยจะเกิดยุ่งกันจะผิดวัตถุประสงค์ที่เรากำลังพิจารณาอยู่นี้ เพราะว่านี่ถ้าท่านอ่านดูให้ดีมันมาตรา ๑๘ ในการดำเนินนโยบาย

ราชการแผ่นดิน/ บางทีอาจจะตีความไปถึงเวลาที่คำเนินไปโดยหลังที่ได้รับความไว้ใจแล้วด้วยก็อาจจะเป็นได้ เพราะฉะนั้นคุณเครืออยู่ข้างเจ้าของให้แก้.

พระยามานวราชเสวี ประธานกรรมาธิการ : ตามที่เขียนไว้ในมาตรา ๘๑ ที่มีความว่า "หรือรัฐสภาไม่ให้ความไว้ใจตามความในมาตรา ๘๘ นั้น" หมายความว่า เมื่อก่อนที่คณะรัฐมนตรีจะเข้าบริหารตามมาตรา ๘๘ ก็มาขอหนึ่ง รัฐบาลมาขอเอง มาขอความไว้ใจต่อรัฐสภาหนหนึ่ง ทีนี้ถ้าแม้ว่าในการต่อไปหรือจะทำงานใหม่ ๆ โต ๆ รัฐบาลอาจจะมาขอความไว้ใจอีกหนก็ได้ คือจะไว้ใจหรือไม่ ถ้าไม่ไว้ใจก็เลิกไป แต่สำหรับสมาชิก ๆ ที่จะไม่ไว้ใจรัฐบาลก็ต้องมาจากสภาผู้แทนในมาตรา ๘๘ นี้ก็มีว่าในการคำเนินนโยบายบริหารราชการแผ่นดิน คณะรัฐมนตรีต้องได้รับความไว้ใจของรัฐสภาฯ แปลว่าในระหว่างก่อนที่จะเข้าก็ไปขอความไว้ใจ ถึงเข้าไปแล้วระหว่างทำงานทำการไม่มีใครขอให้ ขอเพื่อแสดงฐานะว่าความไว้ใจในสภา ฯ นั้นเป็นอย่างไร ก็ไปขอว่าจะทำอย่างนี้ท่านจะเอาไหม ถ้าไม่เอาเราก็ออก เรื่องมันเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นมาตรา ๘๑ จึงเขียนไว้อย่างนี้.

นายสุวิชช พันธเศรษฐ (เชียงใหม่) : บัดนี้ยังไม่เสร็จ ทางกรรมาธิการจะยืนยันหรือไม่ ถ้าหากว่ายืนยันขอว่า แม้จะแก้ก็ยังยืนดี เพื่อเป็นเยี่ยงอย่างต่อไปว่า ที่การกระทำเช่นนั้นเป็นการเสียหายแล้วคณะกรรมาธิการนี้จะต้องเป็นผู้รับผิดชอบ ขอให้ว่าเสียก่อนว่าคณะกรรมาธิการยังยืนยัน.

เจ้าพระยาศรีธรรมาธิเบศร กรรมาธิการ : ที่เขียนไว้นี้ เขียนเพื่อจะให้ชัดแจ้งว่า คณะรัฐมนตรีที่ออกไปนั้นต้องอยู่ต่อไปจนกว่าจะตั้งคณะรัฐมนตรีขึ้นใหม่ หรือตั้งคณะรัฐมนตรีใหม่เสร็จแล้ว คณะรัฐมนตรีใหม่ก็มีอำนาจที่จะเข้ามาทำหน้าที่ทีเดียว ไม่ต้องรอรับความไว้ใจหรือไม่ไว้ใจ แต่ว่าคำเนินนโยบายยังไม่ได้ ถ้าคำเนินการนโยบายก็ต้องอาศัยมาตรา ๘๘ คือต้องมาขอความไว้ใจเสียก่อน เรื่องมีอยู่เท่านี้ ไม่จำเป็นต้องรอ

ให้ความไว้ใจ/ [illegible] คณะรัฐมนตรี

๒๐๔๕

ให้ความไว้วางใจ เพราะมีพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งแล้ว คณะรัฐมนตรีนี้ก็เป็นคณะรัฐมนตรีอันสมบูรณ์แล้ว ที่นี้ก็มาขอผลิตความไว้ใจเชื่อคำแถลงนโยบาย แต่ว่าถ้าไม่คำแถลงนโยบายแล้วเขาก็มีอำนาจทันที คือแก้กันเสียหน่อยเพื่อจะได้ไม่เกี่ยงกันอย่างวิธีเก่านั้น คือคนเก่าที่ออกไปจะบอกว่าตั้งคณะรัฐมนตรีใหม่แล้วนี่ นี่ข้าพเจ้าว่าบางคนนะ ก็เกี่ยวกันว่าตั้งคณะรัฐมนตรีใหม่แล้วก็รอไว้เสนอ มันเสียเวลา บางคนก็บอกว่าทำไม่ได้จนกว่าจะมารับงาน ที่นี้เราก็เสียหายชัดเสียให้ชัดว่าถือเอาวันตั้งคณะรัฐมนตรีใหม่นั้นเป็นวันรับมอบงานกันทีเดียว ไม่ต้องรอในการที่จะไว้ใจเสียก่อนซึ่งอาจจะก่อนหลายวันตามที่เราได้ประสงค์แล้ว คณะกรรมาธิการก็ได้ชี้แจงให้ท่านฟังแล้ว ท่านก็ขอให้ยืนยันอธิบายกัน 3 ครั้ง 3 หน ครั้งนี้เป็นครั้งที่ 4 ขอยืนยันว่าการกระทำเช่นนี้กรรมาธิการไม่เห็นมีข้อเสียหายอะไรเลย ขอให้สงมติยืนยันแล้ว.

นายโอสี อุ้มสินธ์ (พระนคร) : ข้าพเจ้ายังไม่เข้าใจ ขอเปิดอภิปรายต่อไป.

มีสมาชิกรับรอง

ทำการแทนประธานสภา ฯ : มีผู้เสนอให้สงมติแล้วและมีผู้เสนอขอเปิดอภิปรายมีสมาชิกรับรอง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย

ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเปิดอภิปรายต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ 23 นาย

ทำการแทนประธานสภา ฯ : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรปิดอภิปรายและสงมติได้แล้ว ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ 42 นาย

ทำการแทนประธานสภา ฯ : เป็นอันว่าที่ประชุมตกลงให้สงมติได้แล้ว เพราะฉะนั้นตามมาตรา ๘๙ ที่กรรมาธิการร่างขึ้นมานี้ ท่านผู้ใดเห็นด้วยตามร่างของคณะกรรมาธิการที่เสนอมานี้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น.

สมาชิกยกมือ 41 นาย

ทำการแทนประธานสภา ฯ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ 23 นาย.

ทำการแทนประธานสภา ฯ : เป็นอันว่าเอาตามร่างที่กรรมาธิการเสนอมา ข้อไป ขอให้ใช้ความตามมาตรา 70 ที่คณะกรรมาธิการแก้ไข.

นายชิม ภูริพัชน์ (ขอนแก่น) : มาตรา 70 ที่กรรมาธิการแก้นี้ตามอนุมาตรา 4 นี้ ข้าพเจ้าเห็นว่ากรรจะได้เพิ่มข้อความลงไปด้วยว่า ไม่ไว้ใจตามมาตราที่เท่าไร เพราะฉะนั้นถ้าเราทิ้งไว้ออย ๆ เช่นนี้อาจจะเป็นที่สงสัยได้.

พระยามานวราชเสวี ประธานกรรมาธิการ : ที่จริงก็เป็นความเข้าใจเรียบร้อยแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าไม่จำเป็นต้องลงมาตรา สามัญธรรมนูญฉบับเดี๋ยวนี้ก็ไม่มี.

ทำการแทนประธานสภา ฯ : คุณชิม ไม่คัดค้านหรือ

นายชิม ภูริพัชน์ (ขอนแก่น) : ไม่คัดค้าน

ทำการแทนประธานสภา ฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น มาตรา 70 นี้ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมเอาตามกรรมาธิการ.

เพราะฉะนั้น ในการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้สำเร็จลงในวาระที่ 2 แล้ว.

พระยามานวราชเสวี ประธานกรรมาธิการ : ในการพิจารณาในวาระที่ 3 ข้าพเจ้าอยากจะขอให้เชิญชวนท่านสมาชิก ฯ มาประชุมกันมาก ๆ จะเป็นวันพรุ่งนี้หรือจะเป็นวันจันทร์ก็แล้วแต่ ขอให้นัดกันทุก ๆ วันแล้ววันจันทร์ให้เดือนกันมามาก ๆ ได้เป็นของดี มาพิจารณาในวันจันทร์เวลา 14 นาฬิกาได้ข้าพเจ้าเห็นว่าจะเป็นการเรียบร้อย.

ทำการแทนประธานสภา ฯ : 5 ก็เรื่องนี้มีผู้เสนอตัดสินแล้ว.

นายอุวิชช ทัพชเศรษฐ (เชียงใหม่) : ในคณะนี้เราก็สังเกตอ่านเวาระที่ 2 แห่งรัฐธรรมนูญ ข้าพเจ้าใคร่ขอเรียนท่านประธานสภา ฯ ว่า รัฐธรรมนูญนี้เป็นกฎหมายสำคัญและสูงสุดนั้นจะเปิดโอกาสให้สมาชิก ฯ อภิปรายหักล้างเป็นวาระสุดท้ายหรือไม่ ถ้าท่านไม่เปิดฝีบอกหวกเราก็จะหยุด แต่ท่านเปิดหวกเราก็จะเอาเหตุผลต่าง ๆ มาให้ท่านเห็นว่ายังมีอะไรไปไม่ได้อีกหลายประการ แต่ที่จะหักล้างนี้เพื่อประโยชน์แก่รัฐในเรื่องจะให้กะแนนเสียง นี่ข้าพเจ้าสำหรับส่วนตัวแล้วยินดีจะให้ เพื่อให้รัฐธรรมนูญนี้ผ่านไป เพื่อรักษาประโยชน์ของส่วนรวมให้เป็นไปด้วยดีและบางทีคำหักล้างนี้จะเป็นประวัติศาสตร์ครึ่งอยู่ในสภา ฯ นี้ด้วย.

ทำการแทนประธานสภา ฯ : คำหักล้างนี้ข้าพเจ้ารับไว้ด้วยความยินดี แต่ว่ามีข้อบังคับอยู่ ข้าพเจ้าก็ต้องรักษาข้อบังคับของสภา ฯ นี้ ข้าพเจ้าจะให้เป็นไปอย่างอื่นไม่ได้ ข้าพเจ้าก็เสียใจ ส่วนที่ท่านว่ายินดีที่จะให้รัฐธรรมนูญนี้ออกไป นี่ข้าพเจ้าก็ขอขอบคุณ และในการที่เสร็จในวาระที่ 2 นี้ข้าพเจ้าใคร่จะกล่าวว่า เหตุที่เราได้ฉลองกันมาด้วยความหวังดีต่อประเทศชาติเป็นเวลานานวันด้วยความเรียบร้อยเช่นนี้ ข้าพเจ้าคิดว่าตัวข้าพเจ้าก็ดูหมายเหนื่อยขึ้นบ้าง แต่ข้าพเจ้านั้นหายเหนื่อยแน่ เพราะฉะนั้นด้วยความหวังดีและกรรมดีซึ่งท่านได้ทำมาจนรัฐธรรมนูญนี้ซึ่งเป็นงานใหญ่ของประเทศชาติได้สำเร็จลุล่วงไปมาจนถึงบัดนี้ เพราะฉะนั้นอกรรมดีอันนี้จงเป็นผลให้ท่านทั้งหลายมีความสุขความเจริญโดยทั่วกัน.

(ที่ประชุมปรบมือ)

ทำการแทนประธานสภา ฯ : ต่อไปนี้มีผู้เสนอให้มีการประชุมอาทิตย์ละ 3 วัน แล้วก็เราจะเลือกเอาวันไหนในการประชุมครั้งต่อไป จากนายประยูร วัฒนชาคม ถึงประธาน ฯ สภา ฯ ขอให้ขยายเวลาประชุมสภา ฯ ออกไปอีก ด้วยข้าพเจ้าขอให้มีการประชุมสภาอาทิตย์ละ 3 วันเพื่อการงานของสภา ฯ ได้เสร็จสิ้นผ่านไปโดยเร็วพลัน เหตุด้วยนี้

พระราชบัญญัติอื่น ๆ เป็นอันมาก จึงขอเสนอให้เป็นวันอังคาร วันพฤหัสและวันเสาร์เช้าทุกวัน.

พล.ร.ต.บวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์ กรรมาธิการ : คือว่าสภา ๆ นี้มีการประชุมตามปกติอยู่แล้วในวันจันทร์และวันพฤหัสบดี แต่ว่าจะเพราะรัฐธรรมนูญนี้รัฐบาลได้เสนอญัตติให้มีการประชุมทุกวัน เพราะฉะนั้นเอาปัญหาเรื่องรัฐธรรมนูญนี้ให้เสร็จไปเสียก่อนซึ่งท่านประธานกรรมาธิการก็ได้เสนอยืนยันว่าถ้าเป็นวันจันทร์เวลา 14 นาฬิกาแล้วเราก็มีเวลาที่จะปัดหมายได้พอสักหน่อย เพราะฉะนั้นขอให้เสร็จในเรื่องรัฐธรรมนูญเสียก่อนแล้วสภา ๆ นี้จะเสนอญัตติกันอย่างไร ๆ ก็ว่ากันไปอีกเรื่องหนึ่ง.

ทำการแทนประธานสภา ๆ : ข้าพเจ้าอยากจะให้ลงกัน คือเราอยากจะให้พิจารณารัฐธรรมนูญในวาระที่ 3 ในวันจันทร์แล้วเราก็จะได้ประชุมกันตามปกติต่อไป.

นายประยูร วิมุกตานนท์ (เชียงราย) : ข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง

ทำการแทนประธานสภา ๆ : ขอให้เป็นวันจันทร์เวลา 14 นาฬิกาประชุมวาระที่ 3 ลงคะแนนในวาระที่ 3

นายสุวิชช พันธเศรษฐ (เชียงใหม่) : ยังลังเลอยู่ ถ้าวันจันทร์กลัวว่าสภาชิก ๆ จะมาไม่ทัน บางคนอยู่จังหวัดอยากจะให้ประกาศเสียตั้งแต่วันนี้จะเป็นวันอังคารหรือวันพุธเพื่อให้มีโอกาส บางคนอยากจะมาลงให้แต่มาไม่ทัน ขอเลื่อนเวลาอีกสักวันสองวัน.

พระยามานวราชเสวี ประธานกรรมาธิการ : ข้าพเจ้าได้เรียนหลายคนแล้วบอกว่าวันจันทร์ก็พร้อมและก็ได้พยายามมาทุกหนทาง และขอให้ทางสภา ๆ ประกาศวิทยุกระจายเสียงทุก ๆ วัน ๆ ละ 2 – 3 หนก็ได้ให้มาประชุมกันแล้วก็ออกหนังสือเชิญที่ไม่มาด้วย.

ทำการแทนประธานสภา ๆ : ทางเจ้าหน้าที่ก็รับว่าจะประกาศวิทยุให้มาประชุมพร้อมกันวันจันทร์ และข้าพเจ้าเห็นว่าวันจันทร์เป็นวันฤกษ์งามยามดี ถ้าทิ้งไว้จะ

เชงเลีย จะชีดเสีย ขอให้เป็นวันจันทร์ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเรียนว่าที่ประชุมนี้ตกลงให้มาประชุมร่างรัฐธรรมนูญในวาระที่ ๓ ในวันจันทร์เวลา ๑๔ นาฬิกา หรุ่งนี้ มะรืนนี้ไม่มีการประชุม เพราะฉะนั้นวันนี้ขอเลิกประชุม.

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๓๐ นาฬิกา.

ผู้จดรายงาน

"

"

"

"

"

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร